

ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆಯ ಪಚ್ಚಿಮಾತ್ಮಕ

ಚಿಗುರಿನ ಚಿ

(ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು)

ದೇಶಿಕರು

ಯು ಸಾರಾಯಣ ಶಿಫ್ಟ್

ಮೊನ್‌ಸೆಯ ಅವೃತ್ತಿ

೧೬೫೯

ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ,
ತಾಳಿಗುಪ್ಪೆ

ಮುದ್ರಕರು
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಪಾಲೇಕರ,
ವಸಂತ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,
ಧಾರವಾಡ

[All Rights reserved by the Author]

ಪ್ರಕಾಕರು
ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ನೂಲೆ,
ತಾಳಗುಪ್ಪೆ

ಆ ಪ್ರಫಣ

ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕಾಶದಲ್ಲಿ

ನನ್ನಕಾವ್ಯದ ಧ್ವನಿತಾರಯಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವ

ಪೆಲ್ಲಿ. ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಮೇ ಅಡಿಗರಿಗೆ—

ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹದ ಮಥುರ ಸೃಂಗಾರ

ಕುರುಹಾಗಿ

ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಸಿದ್ದೀನೆ

—ಯು. ನಾ ಭಟ್ಟ

ಅ ರಿ ಕೆ

ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬರೆದ ಕರ್ತಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೊಡಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಎಂದಿನ ಆನೆ ಇಂದು ನೇರವೇರುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷದ ಸ್ವರ್ಗ ! ಈ ‘ಚಿಗುರಿನ ಚಿತ್ರ’ ದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಕರ್ತಿಗಳು ಈ ನೊದಲೇ ‘ರಾಮರಾಜ್ಯ’ ‘ತರುಣ’ ಮೊದಲಾದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿನೆ ‘ವಿಧವೆಯ ಹೃದಯ’ ಎಂಬ ಕತೆ ‘ತರುಣ’ – ನಾಡಹಬ್ಬದ ಕಥಾ ಪ್ರಧೀಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದೆ

ಈ ‘ಚಿಗುರಿನ ಚಿತ್ರ’ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅತ್ಯುಯ ಗೆಳೆಯರೂ ಹಿರಿಯ ನಾಹಿತಿ ಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಗಣಪತರಾವ ವಾಂಡೇಶ್ವರ್ ಒಂದು ಮುನ್ನಡಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸೂರ್ಯಿನ ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಂತಹ ಯೋಗ್ಯ ಅರ್ಚಕರು ನನಗೆ ಹಾರ್ಡೆಕೆಯನ್ನು ಕೋರಿ, ಸುಧಿದೇವಿಯ ಅರ್ಚನೆ ಸದೆಯಿಸುವಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯಭಕ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಡಿಯಾಳಾದ ನನಗೇನು ಭಯ ?

‘ಚಿಗುರಿನ ಚಿತ್ರ’ ವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಧಾರವಾಡದ ವಸಂತ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯಿರಿಗೂ, ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವಂತೆ ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಪಾಂಡೇಶ್ವರಿಗೂ ನನ್ನ ಚಿರಕೃತಜ್ಞ ಕರ್ತಿಗಳು ಸಲ್ಲಾತ್ತವೇ

ವಾಚಕ ಮಹನೀಯರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ನನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹಿಸುವರಾಗಿ ನನ್ನ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ

ಇನ್ನು ‘ಚಿಗುರಿನ ಚಿತ್ರ’ ನಿಮ್ಮದು ಆದರೆ ಆದು ಕೊನೆಯವರಿಗೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗಿರಲೆಂಬ ಸದಾಶಯ ನನ್ನದು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ‘ನಿವೇದಿತಾ’ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳಕು ಕಾಣಲು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ, ಪ್ರೌತ್ಸಾಹ ನನಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದಿತೆಂದು ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಹಂಬಲ ! ದೀವಾನಳಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ನೊಡರು ! ಇತಿ

ತಾಳೆಗುವ್ವೆ

೧-೩-೧೯೫೦

ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಉಳಿಗದಾಳು
ಯು. ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟೆ

ಮುನ್ನಡಿ

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟೆ ಉಪ್ಪುಂದ ಇವರ ಈ ಪುಟ್ಟೆ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ ‘ಮುನ್ನಡಿ’ಗಳನ್ನೂ ಮುನ್ನಡಿಕಾರೆನ್ನು ಅಣಬೇಸಿ, ಪ್ರೇಕೆಯ ತೀಟಿತೀರಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳುವ ‘ವಿಡಂಬನಕಾರ’ರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಎಂತಹ ಸಹ್ಯದಯರೂ ಕೂಡಾ ‘ನಮಗೇಕವ್ವಾ ಈ ಕೆಲಸ’ ಎಂದು ಹಿನ್ನೆಲ್ಲಿಟ್ಟುವುದೇ ಸಂ ಆದರೂ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟರ ಮೇಲೆ ನನಗಿರುವ ನಿಮ್ಮಲ ಪ್ರೇಮವು ಅವರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ತಲೆಬಗ್ಗುವಂತೆ ನಾಡಿದೆ ಪ್ರೇಕಾಸ್ತಗಳನ್ನೀಲ್ಲ ಮಿತ್ರರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನಗೊಂದು ಹೆನ್ನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇನೇ

ಶ್ರೀ ಭಟ್ಟರನ್ನು ನಾನು ಕಳಿದ ಇಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದೇನೋ ಬಲ್ಲವನು ಅವರು ಬಹು ಕೊಮುಲ ಹೈದಯುದ ರಸಿಕರು ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೀಲ್ಲಿ, ರಸಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಂಡವರು, ನಾಲುದುಡಕ್ಕೆ “ತೆಂಗಿನ ತವರು” ನೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಸುಂದರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಸುಡಿತಾಯಿಯ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಿರುಮುಗುಳನ್ನು ಪೀಠಿಸಿ, ಆಕೆಯ ಕೃಂಬಕಟ್ಟಾಕ್ರಾನನ್ನು ಭಕ್ತ್ಯಾಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ವರು ಇಲ್ಲಿನ ಕಢಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರ ಲೇಖನಶಕ್ತಿ ಹೊಸದೊಂದು ಮಿರುಗನ್ನು ಪಡೆದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ, ಕೇಳುವುದೂ, ಮನುಷ್ಯನು ಮಾತು ಬಲ್ಲವನಾದಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ಕಲೆ-ಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ (ಹೇಳುವವರಿಗೂ ಕೇಳುವವರಿಗೂ) ಏಕಕಾಲಕ್ಕೇ ಸಂಖೋಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸದ್ವಸ್ತವಾಗಿದೆ ಕತೆಯ ಕಲೆಯು, ಕಾವ್ಯ ಕಲೆಯಂತೆ, ಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಅನಂತಮುಖಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುದೆ, ಅನಂತ ಮಾರ್ಗನುಸಾರಿಯಾಗಿದೆ! ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದರ ರಸ-ರುಚಿಗಳನ್ನು ಸವಿಯುವ ರಸಿಕರ ದುಃಖಗಳೂ ವಿಮರ್ಶಕರ ಮಿಮಾಂಸಿಗಳೂ ಅನಂತನಾಗಿನೆ

“I cannot tell how the truth may be,
I say the tale as it was said to me”

ಎಂದು ಆಂಗ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ವಾಲ್ಪರ ಸ್ವಾಟನು ಕತೆಯ ಜೀವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರಿಸಿರುವುದು ನೆನವಾಗುತ್ತದೆ ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, “ಕತೆಯು ನಡೆದದ್ದು ಸಿಜವೋ, ಆಳಿವೋ, ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು, ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಇದರ ಒಳಗುಬ್ಬಿನು? ಸಿಜವಾಲ್ಪದಿದ್ದರೂ, ನಿಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿ, ಅವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಿಂಚಬೇಕು, ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂಚಬೇಕು ಅಗಲೇ ಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತ, ಕೃಷ್ಣ, ರಾಮರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಆದರೂ ಅಂತಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ದವರ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಾದೂ ಅಂತಹ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಭವನೀಯತೆ ಇದೆಯಲ್ಲ! ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರತಿಕೃತಿ, ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣದವುಗಳದನ್ನೂ ರಚಿಸುವುದುಂಟು ಅಂತಹ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು, ರಚಿಸುವವರ ಕೂರ್ಮೋಟ-ಚಂದ್ರಲೋಕವನ್ನು ತಿನಿದ ಆಕಾಶಭಾಣದಂತೆ, ಹೈವಣಿಯಂತೆ-ಎಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಸಾಲದು

ಶ್ರೀ ಭಟ್ಟರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕೂರ್ಮೋಟಕ್ಕೆದೆಯಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಕತೆಗಳೂ ನಿತ್ಯಜೀವನ ವರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿಮಾಯವಾಗುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತುವು “ವಿಧವೆಯ ಹೃದಯ” “ಪರ್ವತಾವಶ್ವಿತೆ” “ವಾವದ ಘಲ” ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾನದು ಕತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಚಿತ್ತತ್ವಕರ್ವಕ-ವಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಕಥಾಕಲೆಯ ಉತ್ತಮ ಘಲಗಳಾಗಿವೆ ಇಂತಹವುಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಓರ್ಕೆನಿಸುತ್ತನೆ

“A story should, to please at least, seem true,
Be apropos, well told, concise and new,
And whenever it deviates from these rules,
The wise will sleep and leave applause to fools”

ಎಂದೇಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸೈರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಪುಟ್ಟ ಮುನ್ನಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಕತೆಯು ರುಚಿಸ-

ಬೇಕಾದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಶೋರಬೇಕು, ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ನಂತರು ತಾರಕಿಸಿ, ಹೊಗಳುವ ಕೆಲಸನನ್ನು ದಷ್ಟರ ವಾಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ಭಟ್ಟರ ಕರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇದ, ಸಮಯೋಚಿತೆ ಇದೆ, ಮಿತವಿದೆ, ಹೇಳುವ ಶೈಲಿ ಇದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಂದ ಕರ್ತಿಗಳ ಒಗ್ಗೆ ಮೌನಸಾಗಿದ್ದು, ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಪ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನಾಕು ನಾನು ಮಾಡಿರುವುದು ಅದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಭಟ್ಟರ ಕೈಬರೆಹವ ಉಳಿದ ಕಢಿ-ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಬೆಳಗಿಗೆ ಬಂದು, ನಾಡದೇವಿಯ ದೀವಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೊಡೆಡೂ ಬೆಳಗಲಿ, ನಾಡ ಬಾನಿನ ತಾರಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಆವರ ತಾರೀಯೂ ಶೈಲಿಗಲಿ ।

ಧಾರವಾಡ

ಇತಿ

೨೦-೧೦-೧೦-೫೮

ಜಿ ಆರ್ ಪಾಂಡೇಶ್ವರ್

ಪ ರಿ ನಿ ದಿ

೧	ಸುಕುಮಾರೆ ಸುಮು	೮
೨	ಹೊಟೆ ಯಾರಿಗಾಗಿ ?	೯
೩	ಈಗ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು	೧೮
೪	ಬಾಳುವೆನ್ನೆ ನಾವು	೨೨
೫	ಇದೆಂತಹ ಅದಶ್ರೀ !	೨೬
೬	ಬಾಳಿನ ವಾತ್ತಿ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ	೪೮
೭	ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನಗಾಗಿ	೪೯
೮	ಮುಗಿದ ಲೇಖನ	೫೦
೯	ಪಾವದ ಫಲ	೫೨
೧೦	ಪಶ್ಚಾತ್ತಾವ ಪುನಿತ !	೫೮
೧೧	ವಿಧವೆಯ ಷ್ಯಾದಯ	೫೯

ಸುಕುಮಾರ ಸುಮೆ

ಆತನಿಗೆ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಟ್ರೋನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯಿತು ಇನ್ನು ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ಹೈ ಸ್ಟ್ರೋನ್ ಸೇರಲು ಕಮಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೊಗಬೇಕೆಂದಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಬಬ್ಯರು ವರ್ಚೆಲರು ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಓದಿಸುವುದಾಗಿ ವಚನವಿಶ್ರಿದ್ದರು ಬಡವರಾದರೂ ಒಕ್ಕೀಯು ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಸುಕುಮಾರನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ತುಂಬಾ ಬಡವರು ಅವರ ಬಡತನದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುಕುಮಾರನೆಂಬ ಕಮಲ ಮೂಲಾನಕ್ಕೆತ್ತಿದಿಂದ ರಿಷ್ಯಾಂಶದೊಳ್ಳ ಸುಕುಮಾರನು ಎಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವೇ ? ಸುಕುಮಾರ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಮೂಲಾನಕ್ಕೆತ್ತದಲ್ಲಿಯೇ, ತಂದೆಗೆ ಸಾಲವಾಯಿತು ಆತ ಮನಮಾರು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಉರು ಬಿಟ್ಟನು ನಂತರ ರಾಮವುರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ದಂಪತ್ತಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದರು ಸುಕುಮಾರ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಆತನಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಉದಾರಾಶ್ಯ, ಧನಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಗೋ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಟ್ರೋನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯಿತು ಹರೀಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೀಣಿ ಶೇಗ್ರಡಿ ಹೊಂದಿದನು ಎಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಎಣಿಯಲ್ಲದವ್ಯು ಸಂತೋಷ ‘ಶ್ವಿ ನಿದ್ರಾರೆ ಇಂತಹ ಚುರುಕು ಹುಡುಗನಿರಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ಯರೂ ಓದುವವರೇ, ಏನು ಓದಿ ಏನು ಬಂತು, ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಮಣಿ ಹೊತ್ತಿಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಫಲ !’ವೆಂದು ಅವರು ಉದ್ದಾರ ಶೇಗೆದರು ಆ ವರ್ಷ ಶೇಗ್ರಡಿಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ (ನಿ) ಗಳ ಪ್ರೀರ್ತಿ ಸುಕುಮಾರನಂಥವರು ನಾಲ್ಕುರು ಮಂದಿಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಭಾವೀ ಉಜ್ಜಳ ಭವಿಷ್ಯದ ರೂಪರೇಸೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವವರಾಗುವರೆಂದು ಆ ಶಾಂತಿನಿಕೆತನ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಟ್ರೋನ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗುವುದೇ ? ಸುಕುಮಾರ, ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ, ತುಳಸಿ, ಯಮುನಾ, ಸ್ವೀಯದಾಮಸೇನಾ, ಗೋನಾಂತ್ರೀಸ್, ಮೇರಿ, ಶಿವರಾಜ್- ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಾರಾಗಣ ಒಬ್ಬ ನೆಹರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನೇ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಿ ವಿ ರಾಮುನಾ, ತುಳಸಿ- ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಪಂಡಿತ ಯಮುನಾ- ಅವೃತಕುವರಿ, ಹೇಗೆ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗುವರೆಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಉಹಾಪ್ರೇಕ್ಷಣೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು- ಅವರು ಯಾರೇ

ಆಗಿರಲಿ, ತಾಯಿಯೋ ತೆಂದೆಯೋ ಗುರುವೇ— ನಮ್ಮ ಕೀರಿಯವರ ಬಳಗದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಶಾಬಲವನ್ನಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲ— ಇದೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಶ್ರೀಯಸ್ವಿಗೆ ಬಲವಧಾರಕವಾದೊಂದು ಶಕ್ತಿ !

ಖಣಿಧಾರ್ಥಕಾರು ವಿದ್ವಾಧಿಗಳೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ಫೋಟೋ ಲೆಗೆಯಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟ ಸುಂದರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮುಂದೆ ಹೈಸ್ಕ್ವಾಲ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪರವ್ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದಾಗ, ವಿದ್ವಾಧಿಗಳಿಲ್ಲರಿಗೂ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಯತ ತುಂಬಿತು. ಸ್ವಿಗ್ರಹಿಸುವ ದಯವ ಆನುಗ್ರಹಿತ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಉಲೆಂದರೆ ಎಂತಹ ಪ್ರೇಮ ! ಆವರ ಹೈದರಾಯ ಏಡಿತನೇವ್ಯ ! ಆಗಲುವ ಆ ಎಕೆಯರ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಡನೆ ಉಪಾಧಾರ್ಥಕಾರು ತನ್ನದಷ್ಟು ಕೂಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತೇನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣವು— ಕಲಿಯಬೇಕೆನ್ನುವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಂತೂ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಭಾತದ ದಿನ ಗೂಡಿನಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹಾರಿದವು. ಆ ಎಕೆಯ ಕನಸುಗಳು !

ಸುಕುಮಾರ ಪ್ರಭಾತ್ ಹೈಸ್ಕ್ವಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದನು. ವಾರಾನ್ಸಿನನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೀನೆ, ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೀನೆ— ಎಂದು ಕಮಲಾಪುರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದಾದರು. ಆತನು ಬಡವನೆಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿನ ಶುಲ್ಕವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕೀಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರ ಸಹಾಯವೂ ಒದಗಿತು. ಸುಕುಮಾರನ ಓದು ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಗತೊಡಗಿತು.

* * * *

ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಹೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ಖಾಸ್ತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ಮೇಲೆ ಪೆನಾಶ್ನಾ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಕಮಲಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಜಮಿನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಂದರೆ ನಾಲ್ಕಾರಿ, ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು— ಸುಮ. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕುಹೊವೇ ಆಗಿದ್ದಳವಳು. ಶಕ್ತಿಯೇ ! ತಾಯಿ ಶಾರ್ಕಿದಮ್ಮನಿಗೆ ಸುಮತಿ. ಎಂದರೆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಳ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು: ಸುಮತಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ, ಸುಮ ಎಂದು ಕರೆದು ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆವಳೂ ಹೈಸ್ಕ್ವಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಳು. ಸುಕುಮಾರ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರಲ್ಲಿಯೇ

ಇದ್ದ ರಾಯರು ಜನರೆ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ, ಕೇವಲ ಮುಖಾವಲೋಕನದಿಂದಲೇ— ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೀಗೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೆ—ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಡೊಂಕುಗಳನ್ನುಲ್ಲ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಬಹಳ ಸಂಶಯಪ್ರಕೃತಿ ಅವರದು ಎರಡನೇಯ ಮುದುವೆಯಾದುದರಿಂದ ಹೆಂಡತಿ ಶಾರದ ಇನ್ನೂ ಎಳೆಯ ತರುಣೆ ಮಗಳಂತೂ ವಸಂತವುನೂತ ನವವಲ್ಲಿವ ಈ ಎರಡು ಹೊಗಳ ಹೇಳಿ ಬೇರೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದರೇನುಗತಿ? ಸುಕುಮಾರಾನಿನ್ನೂ ಹೆಡಿನಾರುವರ್ವಾದ ಹುಡುಗ ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲೀನೂ ಭಾವಿಸುವುದು ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ ಸುಮೆಗಿ ಹೆಡಿನಾಲ್ಪು ವರ್ವ, ದಿನ ಬೇಳಗಾದರೆ ಮುದುವೆಗೆ ನೀರೆಡ ಹುಡುಗಿ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುದುವೆ ಮಾಡಲು ಅವರ ಜನರಿಗೆ ಅವಸರವಿಲ್ಲ ಹುಡುಗ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯ ವರು ಸ್ವಿನ ಪ್ರತ್ಯೇ ಅವರಿಗೆ ಗೌಣ ಮುಖ್ಯ ವಿಧ್ಯೆ ಮತ್ತು ಗುಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದುಂಟು ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಸಮಾಜ ಇದಕ್ಕೆ ತಡ್ಡಿರುಧ್ವ, ಬಹುಶಃ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ನಾಲಾವಳಿಯೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲನೆನ್ನು ಬಹುದು ಒಂದು ಹುಡುಗಿಗೆ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾದರೆ ಉವಳಿಗೆ ಮುದುವೆ! ಮುದುವೆಯ ಉದ್ದೀಕವೇನು? ಯಾರನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮುದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು? ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ? ಯಾವುದನ್ನೂ ಯೋಚಿ ಸುವುದಿಲ್ಲ ಇತರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಎನ್ನೋ ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಮುದುವೆ ಗೊಂಬೆಯಾಟವನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಸಾರಸ್ವತರ ಆಹಾರ-ವಿಹಾರ ವ್ಯವಹಾರ ನೀತಿ ನಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ ಅವರ ಹೆಂಗಸರು ಕೇವಲ ಬಣ್ಣದ ಗೊಂಬೆಗಳಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಮಾತ್ರ ವರ್ವಕ್ಕೂಂದು ಮಗು ಹಡೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ ಗಂಡಸರ ಅವಿವೇಕ ದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯರ ಗೋಳು!

ಇರಲೆ ಜಾತಿಗೊಂದು ನೀತಿ ಇರುವಾಗ ಯಾರಿಗೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಸುಕುಮಾರನನ್ನು ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಸುಮೆಯುಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು ಸುಮೆಯೂ ಕುಶಲಮತಿ ಸುಕುಮಾರ, ಸುಮೆಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟ, ವಾರ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಒಡನಾಡಿ-ಗಳು ಇನ್ನಿತರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಈ ಜೊತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತ್ರಯವು

ವಿನದಂತೆ ಖಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು ಸುಮೇಯ ಗೆಳತ್ತಿಯರು ‘ಸುಮಾ, ಸುಕುಮಾರನನ್ನು ಮಂದುವೆಯಾಗ್ನಿಯೇಕೆ?’ ಎಂದು ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಕುಮಾರನ ಗೆಕೆಯರು, ‘ಸುಕುಮಾರಾ, ಸುಮೇಯನ್ನು ನಿನು ಮಂದುವೆಯಾಗ್ನಿಯಂತೆ, ಹೊದೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆತನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರುವವರಗೂ ಆತನನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು

* * * *

ಸುಕುಮಾರ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಸಮಾಜಾರ್ಥಿ ಕುರಿತು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಅವರಿಗೆ- ಮಗನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಗ್ರಡಿ ಹೊಂದಿ ಆದನ್ನು ಬೇಗ ಬಂದು ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಒಕ್ಕೆಯ ಮನಸೆತನದ ಹುಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಂದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖಿದಿಂದ ಭಾಳುವೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಾಸೆ ಸುಕುಮಾರನ ಆಕ್ಷ್ಯ ವ್ಯಂದಿಗೂ ಆದೇ ಬಯಕೆ ಆಕೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಧುರನೊಡನೆ ಮಂದುವೆಯಾಗಿತ್ತು ಆತನ ವಯಸ್ಸು ನಲ್ಲಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮೀರಿತ್ತು ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೇಮ ಸುಖವೇನೆಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು ಆತನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಖಾರಿಣಿ ಯಾರೆಂದು ಶೋಧನಾಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯಿಸಿದ್ದನು ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ, ಹೆಂಡತಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿ ಜನರಿಗೂ ಬೇಡವಾಗಿ, ಕಾಲನ ಕರೆಗೆ ಛಿಗೊಟ್ಟು, ಅವನೂರಿಗೆ ಪಯಣ ಬೆಳೆಯಿಸಿದನು ವ್ಯಂದಿ ಈಗ ವಿಧವೆ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡರ ವಯಸ್ಸಿನವಳು ಪ್ರೇರಣವ್ಯಾದಂತಹ ಅಸಹಿತೀಯ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಈ ಹೆಂಗರಳು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ತಾಳ್ಳಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಡ! ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಒಡಕು ಕನಡಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಗತಿ ತಮ್ಮನೆಂದರೆ ಪಾತ್ರ ವ್ಯಂದಿಗೆ ಅವಳ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯ ವೆಂದರೆ- ನೂಲು ತೆಗೆಯುವುದು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳುವುದು, ಕತೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು- ಇನೇ ಆಗಿದ್ದವು

ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೊಂದು ವ್ಯಂದಾವನ ಅದು ವ್ಯಂದಿಯ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲ ತುಳಿಸಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳಿದಿತ್ತು ಆ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ರಂಗವಲ್ಲಿ, ಸಾರಣ-ಕಾರಣ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಂದಿಯ ಕೈಚಲ್ಕ

ಸುಕುಮಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಮು ಇಬ್ಬರೂ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇಗೆಡಿ ಹೊಂದಿದರು ಸುಕುಮಾರನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪುಧಮನಾಗಿ ತೇಗೆಡಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಲು ಆತನಿಗೆ ಶಿಷ್ಯವೈತ್ತಿದೊರಕಿತು ಪ್ರಭಾಕರರಾಯಿಗೂ ಶಾರದಮೃನಿಗೂ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದಪ್ಪು ಸಂತೋಷ ಅದೇ ವರುಷ ಸುಕುಮಾರ ಸುಮೆಯರ ವಿವಾಹವೂ ವಿಜ್ಞಂಭಣಿಯಿಂದ ನೇರವೇರಿತು ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜ್ ವಾಜ್ಸಂಗಕ್ಕೆ ತಾನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಭಯವಚನವಿತ್ತರು ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಈಗ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾನನಲ್ಲವೇ? ವಧೂವರರ ಗೃಹವೈಶಿದ್ದ ದಿನ ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಸುಕುಮಾರನ ಸಂಕೋಚ! ಹುಲ್ಲಿನ ಗುಡಿನಲು ಆದರೆ ಸುಮೆಗೆ ಮಾತ್ರ—‘ಪಡುವಣ ಕಡಲಿನ ತೆಂಗಿನ ಮಡಲಿನ ಸುರಿಯಲಿ ಮೆರಿಯುವ’ ಗಂಡನ ತವರೂರನ್ನು ಕಣ್ಣುತುಂಬಾ ನೋಡಿ ನಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಹಿರಿಯಾಸೆ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲದ ಸಂಕೋಚ ಇವನಿಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಕೊನೆಗೆ ರಾಮವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಿನ ನಿಶ್ಚಯ ವಾಯಿತು ಶ್ರೀಮಂತ ಪುತ್ರಿಗೆ ಅದೆಪ್ಪು ಸಡಗರ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದೆಂದರೆ! ಆಶಾಂತಿ ಚಿರಶಾಂತಿಯ ತಾಣವಾದ ತೆಂಗಿನ ತವರೂರು, ರಾಮವುರ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆಕೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುದು ಕುಬೇರನ ಹಣದ ರಾಸಿಯನ್ನಲ್ಲ—ಸ್ನೇತಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿಯ ಶಾಂತಿಯ ದೂತರನ್ನು! ಜೀವನದ ಕಹಿ ಸಿಹಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಲೋಕಾಂಜ್ಞರನ್ನು! ಸುಕುಮಾರನ ತಂಡ ತಾಯಿ ಅದೆಪ್ಪು ಬಡವರು! ಆದರೆ ಆವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕಕ್ಷೆ, ಅವರು ಮನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ತೃಪ್ತಿ, ಕಪ್ಪ ಪರಂಪರೆಗಳ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ, ಮೇರಿವರಿಯದ ಅವರತಾಕ್ಷೆ! ನಿಜವಾದ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಕೃಷಿಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಇಂತಹ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವನೇವಿನಾ ಆಗಭರ ಸಂಪತ್ತಿಗಲ್ಲ ಸುಮೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು ಆಕೆಗೂ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ಒಕ್ಕೆಯ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆದುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವರ್ಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೊಳೆಯದಿರಲಿಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯೇ ವರಮಸುಖವೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತು ವ್ಯಂದಿಯಂತಹ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿನಿ ದೊರಕಿದಾಗಂತೂ ಸುಮೆಯು ಆಗಾಢ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು

* * * *

ಸುಕುಮಾರ ಮುಂದೆ ಬಿ ಎ ವರೀಗೆ ಓದಿ ಬಿ ಈ ಕೂಡಾ ಉತ್ತೀರ್ಣ
ನಾಗಿ, ಆಕಾಶನಾಳಿಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತ್ವರಿಷ್ಟರನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಸುಮೆ
ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸುಖ ವೀರಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದಳು
ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾದು! ನಮಗೇ ಸುಖವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತರರ ಸುಖದ ಅರಿವು ನಮಗೆ
ಹೇಗುಂಟಾದಿತು? ಸುಕುಮಾರನ ಭಾಗ್ಯವರ್ಥನೆಗೆ ಕಾರಣರಾರು?
ಸುಮೆ ಅವಳ ಸೋಭಾಗ್ಯಕಾರಣನಾದವನು ಸುಕುಮಾರ

* * * *

ಒಂದು ದಿನ, ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಕೆಲ ಬಡವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಸುಕುಮಾರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ‘ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷ್ಯಂ ದೇಹಿ’ ಎಂದು ಹೊರಿನಿಂದ
ಕೂಗಿದರು ಸುಮೆಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು ‘ದಿನಸ್ತೂ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡು
ತ್ತೀವೇ ಎಂದು ನಾವೇನೂ ಹರಕೆ ಹೊರಲಿಲ್ಲ ನಡೆಯಿರ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ’
ಎಂದಳು ಒಳಗೆ ಉಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ಸುಕುಮಾರನು, ‘ನಮ, ಎಂತಹ
ಅವವೇಕಿಯೇ ನೀನು?’ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮಧ್ಯ-
ಹ್ಯಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ— ಅನ್ನ ನೀಡಿ ತಾಯಿ— ಎಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹ್ಯಾದರು ಕಲಾಗಿ
ಹೋಯಿತೇ? ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು, ನಾನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರಹ್ಯಾದರು ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ದಯಿಯ ಮಳಿಯನ್ನೇ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಬಿದು ನಿನಗೇ ತಿಳಿದಿದೆ ಕರೆ ಆ
ಹುಡುಗರನ್ನು! ಅವರಿಗೊಂದಷ್ಟು ಅನ್ನ ನೀಡಿದರೆ ನಮಗೇನೂ ಬಡತನ
ಬರಲಾರದು’ ಎಂದನು ಸುಮೆಗೆ ತಾನು ಗ್ರೇದ ಅವವೇಕದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾವಪುಂಟಾಯಿತು ಆ ಕ್ಷೇಣವೇ ನೆರಿಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗ
ರನ್ನ ಕರೆದು, ಹೊರಗೆ ಕುಳಿರಲು ಹೇಳಿ, ಪುನಃ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಆವರೆಲ್ಲರಿಗೂ
ಬಡಿಸಿದಳು

ಯಾರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದರೂ ಅವಳ ಗಂಡನ ಗುಣಕರ್ಥನ ಬಡತನ
ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲಕೆಲವರು ಎಷ್ಟು ಒಕ್ಕೀಯವರಿರುತ್ತಾರೆ! ಸುಕುಮಾರನ
ಮನೆಯ ವಕ್ಕಾದ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರಿಗೆ— ‘ನೋಡು, ಆ
ಸುಕುಮಾರನ ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟು ಒಕ್ಕೀಯವಕ್ಕು! ಅವಳ ಮಾತ್ರಿಷ್ಟು ನಯ

ಮತ್ತು ತೂಕವ್ಯಕ್ತಾದ್ದು ! ಅವಳ ನಡತೆಯೇ ಸ್ವಾ ಪವಿತ್ರ ! ಗುಣವೆಸ್ತು ಆದರ್ಶ !'
ಎಂದು ಸನೇಹು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು

* * * *

‘ಹಿನ್ನೀ, ನಿಮ್ಮ ಆಕ್ಷರಚಿಸಿದ ವ್ಯಂದಾವನವನ್ನು ನನಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ
ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮನನ್ನಾಗುತ್ತಿದೆ ವ್ಯಂದಾವನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆಕ್ಷರ
ಕೆರನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ತುರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ವ್ಯಂದಾ ನಾಥಾರಣ
ಹೆಂಗಸೆಲ್ಲ ಅವಳು ಅನಾಧಾರಣ ಮಾನವಿ ಆಕೆಯು ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ನನಗೆ
ನಿಲ್ಲಲೂ ಭಯುವಾಗುತ್ತಿದೆ ಇವಕು ಯೋಗಿನಿ ಆತ್ಮಬಲದ ತೇಜಸ್ಸು
ಆಕೆಯು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದೆ ರಾಮವುರಕ್ಕು
ಯಾವಾಗ ಹೋಗೋಣ ?’ ಎಂದು ಸುಮೆ ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು

‘ಅದೇಕೆ— ಅವಳು ರಚಿಸಿದ ವ್ಯಂದಾವನವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೊಹಲ
ವ್ಯಂಬಾಯಿತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ?’

‘ಮನಯೆಂದರೆ ಒಂದು ವ್ಯಂದಾವನವಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಆದರ
ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಆಕ್ಷರಿಂದ ತಿಳಿಯೋಣವೆಂದು ಅವಳ ವಿಚಾರವನ್ನೇ
ತ್ವಿದೆ ?’

‘ಆದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರ ಲಹರಿಯ ಫಲ ! ಆಂತೂ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ
ನನ್ನ ಆಕ್ಷರ ವ್ಯಂದಾವನವನ್ನು ಅತ್ಯಾತ್ಮಮಾಗಿ ರಚಿಸುವುದೇನೂ ನಿಜ ಇನ್ನಾಗಿ
ವಾಗಲಾದರೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ ಆದಿರಲಿ, ಸುಮೆ-ನನ್ನ ನಿನ್ನ
ಸಂಬಂಧ ಕೂಡಿಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದು ನಿನಗ ಗೋತ್ತೇ ?’

‘ಆದೇನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ?’ ಆಕ್ಷರ್ಯದಿಂದ ಸುಮು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು

‘ಹಾಗಾದರೆ ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು,
ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದನು

* * * *

ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೂವಿನಸೇಟಿಯಿಂದ ವರಳಿ ಮನಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಎಳಿಯ ಕೊಮುಲವಾದೊಂದು ಹೂವುಗಳ ಕುಚ್ಚನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನಗೆ
ಬಂದನು ಇಪ್ಪತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷದ ಕೆತ್ತೋರಿಯಾದ ಸಮೇ ! ಅವಕೇ
ಹಿಂದು ಹೋಗಿರುವಾಗ, ಅವಳಿಗೆ ಇತರ ಹೂಗಳೇಕೆ ? ಯಜಮಾನರ ಸವಾರಿ

ಮನಿಗೆ ಬಂದೊಡನೇಯೇ ಸುಮೆಯನ್ನು ಕೋಣಗೆ ಕರೆದರು ಅವಳ ಜಡಿಗೆ ಹೂ ದಂಡಿಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿ ಆಕೆಗೆ ತುಟಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರಿದರು ಚುಂಬನವು ಪ್ರಣಯಿಗಳ ಮೂಕಭಾನೆಯಲ್ಲವೇ ?

‘ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸುಕುಮಾರ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಸುಮ ಇವೆರಡು ವದ ಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೇನಧ್ರ, ಹೇಳು ನೋಡೋಣ’

‘ಎರಡು ಪದಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ’

‘ಹುಟ್ಟಿ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯೇನೊ ಹೌದು ಪದದ ಅಥವಾಹೇಳು’

ಸುಮೆ ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟಿಳ್ಳು

ಸುಕುಮಾರ ಎಂದರೆ ಎಳೀಯ ಸುಮವೆಂದರೆ ಹೂವು, ಎಳೀಯಹೂವು ಎಂದರ್ಥ ನೀನು ಹೂವಾದುದರಿಂದ ಈ ದಿನ ನಿನಗೆ ಹೂವಿನಪ್ರಾಜಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೇ ಎಂದನು

‘ನಾನು ಹೂವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುವುದು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಹೂವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಡಿ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಚುಂಬಿಸಿದರೆ ಹೂ ಬಾಡದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ? ’

‘ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಸಾಥಕ ವಾದಂತಾಯಿತು ಸುಮ ? ನೀನು ಕೋಮಲವಾದ ಒಂದು ಹೂವಾಗಿ ಆರಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎಳೀಯತನವೋಂದು ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತೊ ಅಂದು ಬಾಗಿಲಮರೆಯಲ್ಲೇ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ತಾಯಿ—‘ಸುಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಾಫಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಕೊಡು’ ಎಂದರೆ ನಾಜಕೆಯಿಂದ ಕಾಫಿಲೋಟವನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇ ನೀನು ಈಗ ನೋಡು— ಎಂತಹ ಗಂಡುಬೀರಿಯಾಗಿಬಟ್ಟಿ ! ’

‘ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಯೆ ಆದರೆ ಗಂಡುಬೀರಿಯಿಂದು ಮಾತ್ರ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಬೇಡಿರಿ’ ಎಂದಳು ಸುಮ.

* * * * *

ಆ ಎಳೀಯ ಹೂ—ಪಡುವಣ ಕಡಲಿನ ತೆಂಗಿನ ಮಡಲಿನ ಮರಿಯಲಿ ಮರಿಯಲ ಸುಕುಮಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿತು ಸುಕುಮಾರ—ಸುಮ ! ಎಷ್ಟು ಮಧುರವಾದ ಹೆಸರು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲವೇ ?

ಹೊಣೆ ಯಾರಿಗಾಗಿ ?

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕು ಹೊಣೆ ಗಳಾವುವು ? — ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯೆಯರು ಚಚಾರ್ಕೊಟವನ್ನೇ ಏರಡಿಸಿದ್ದರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮನೆಶನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಚಚಾರ್ಕೊಟವನ್ನೇ ಏರಡಿಸಿದ್ದರು ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ ನೂರಾರು ಮಹಿಳೆಯರು ಸೇರಿದ್ದರು ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಚಚಿಸಲಿಕ್ಕಿದ್ದವು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಸೇನು ? ಅವರಿಗೆ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನದ ಹಕ್ಕಿರಬೀಕೇ ? ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ? ಪಿತ್ರಾಜ್ಯತನೋತ್ತಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯು ಉಧಿಕಾರಿಣಿಯೇ ? ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿವಯಗಳು ಚಚ್ರಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದವು ಒಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ— ಆ ದಿನದ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗಂಡಸರೂ ಅಹ್ವಾನಿತರಾಗಿದ್ದರು ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವಣಮಾಡಿದರು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದೀಪಗಳಂತೆ, ಮಣಿಗಳಂತೆ, ಅಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ಮೆರಗುಕೊಟ್ಟಿರು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ದಿಷಿದ ಮೇರಿಗೆ ಸಭೆ ಬೇಗನೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಬೇಕೆತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಹೊಣೆಗಳನ್ನು ಚಚಿಸಲು ಬಂದ ಎಣ್ಣೋ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗಂಡಂರ ದಾಸ್ಯಾ ಇಂಕಾರ್ತಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಹೆದರಿಕೆಗಾಗಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವಿಹಾರಕಾರ್ತಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ವಿಲಾಸಕಾರ್ತಾಗಿ ಬಂದವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬೆಸ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಭೆ ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ ಜನವರಿ ಈ ನೇ ದಿನಾಂಕದ ನಂತರ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು—ಹೆಂಗಸರು ಒಂದೇ ಎಂಬ ಉದಾರನೀತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಿಯೋ ಏನೋ— ಅವರ ಮೇಲಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಆ ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಮಧುರಮಿಲನಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಡಸರು ಮೊದಲೇ ಉಹಿನಲೆಂದೇ ಏನೋ ! ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಈಗ ತುಂಬಾ ಹೊಣೆಹೊರಬೀಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹೆಂಗಸರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಅವರ ಹೊಣೆಯೇನು ನಾಮಾನ್ಯವೇ ? ಇಡೀ ಪ್ರವಂಚವೇ ಆವರಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು ನಮ್ಮೆ ಗಂಡಸುಜಾತಿ

ಯನ್ನೇ ಆಳುವುದಲ್ಲದ ಇಡೀ ಪ್ರಸಂಚವನ್ನೇ ಆಳಬೇಕೆಂಬ ಆನೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆಯಿಂದು ಶೋರುತ್ತದೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ನ್ಯಾತಂತ್ರ್ಯ, ಮಂಗನ ಕೈಗೆ ದೀನ ಎರಡೂ ಎಂತಹ ಅನಾಮತವನ್ನುಂಟು ನಾಡುತ್ತದೆಂದು ಗಂಡಸರಾದ ನಾವು ಅರಿಯಿವೇ? ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಾಸದ ಕೆಲಸ, ಆಯಾಸದ ತಿರುಗಾಟ ಇವರಡೂ ಸಲ್ಲವು ಹಿಗಿರುವಾಗ ಸಕ್ಕಾರವು ಕಾಯಿದೆ ಕಾನೂನು ರಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುವ, ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಹೆಂಗಸರ್ಗೇಕೆ ಬುದಿ ಇಲ್ಲ? ಅಂತೂ ಅಂದಿನಸಭಿಗೆ ಎಂದಿಲ್ಲದ ಕಳೆಬಂದಿತ್ತು ಗಂಡಸರ್ಹಿ ಅಂದಿನಸಭಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದ ಜದುರಯರು ತಮ್ಮ ಮುಖಕುಮಲಗಳನ್ನು ‘ಪೌಡರ್’ನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳ್ಳಿಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಅವರ ಮುಖ ನೊಡಿದರೆ ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆಯ ನೆನಪನ್ನು ತರುತ್ತಿತ್ತು ಕೃಗೆ ವಾಚ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ, ಹೂನ ಹೊಸ ತರದ ಉಡಾಗೆ ಶೋಡಗೆಳು, ಯಾವ ಹೆಂಗ ಸಿನ ಹಣಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕುಂಕಮ ಕಂಡೆಬರಲಿಲ್ಲ ಬಳಿ ಅಪರೂವ, ಸೀರ ವಜ್ರ, ಕುಪ್ಪಸನಾಸ್ತಿ, ಹಿಗೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ— ವಸಂತಕಾಲದ ಹಣ್ಣೆಲೆಗಳಂತೆ, ಅಷ್ಟೇ! ಹಕ್ಕು ಹೊಣಿಗಳನ್ನು ಚಚ್ಚಿಸುವ ನೆವದಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಡ ಸರಲ್ಲನೇಕರನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಬಿಟ್ಟಿಮಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿರು— ಓರ್ನೊಂಟೆದ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ! ಈ ಹೆಂಗಸರ ಸಭಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಶುಭಲಕ್ಷಣವೇನೇಂದರೆ— ಯಾವ ಇಂದರೊಬ್ಬಳು ಮಹಿಳೆಯು ಭಾವಣಾಮಾಡುವಾಗ, ಮಕ್ಕಳ ಕೆರಚಲುದನ್ನ ಶೋಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಬೆನ್ನುಹಿಂದೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು! ಈ ಅನಿಷ್ಟತೊಲಗಲೆಂದರೆ ಆತ್ಮ ಹೆಂಗಸರ ನಗೆಯಹೊಗೆ! ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ— ಆ ದಿನದ ಭಾವಣದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತರುಣಿಯೂ ಮದುವೆಯಾಗ ಲೀಬೇಕು ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ತಾಯಿಯಾಗು ವುದು— ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳು— ಎಂದು ರಾವು ಅಯಿತು ನಾವು ಇದರಿಂದ ಬದುಕಿದೆನ್ನೀ!

ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿದೆಯಲ್ಲ—! ಹೊಣಿಯಾರಿಗಾಗಿ? ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಚಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಚಚ್ಚಿಸು ಪ್ರದೇ ಮೇಲು ‘ಹೊಣಿ ಯಾರಿಗಾಗಿ?’ ಎಂಬುದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತೆಯು ನಡೆಮದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ— ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಹೆಂಗಸರು ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ, ಅವರು ಪರಾಧಿನೇ, ಅವರಿಗೆ ಈಗ ‘ಹಿಂದೂ ಕೂಡಾಬಿಲ್ಲ’

ವಾಸಾವರೆ, ಕವಡೆವ ಷ್ಟ್ಯಾ ಚೆಲೆಯೂ ಇರಲಾರಮು, ಶ್ರೀತ್ವನೇ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ
ವಿಕ್ರಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ

* * * *

ಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮರುಕವಿದೆ

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ರಾಯರಿಗೆ ಗೋದೂ ಎಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿ,
ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಅವರು ಆಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದು ದರಿಂದ,
ಮಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಮಮತೆಯಿಂದ ಸಾಕಿದ್ದರು ಉಪಭಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ಕುಣಿದರು ನೆರೆಮನೆಯ ಶಿವಶಂಕರನಿಗೂ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹ,
ಸಲಿಗೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಆತ ಕೇವಲ ಬಡವ, ಈಕೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆದರೆ ಪ್ರೇಮ
ಪಾಠ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದುಖಿತ್ವತ್ತು ಈ ವಿಚಾರ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ
ರಾಯರಿಗೆ ಅಗವ್ಯಾ, ತನ್ನ ಅಂತಹಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಗಳ ಅಂದಚಿಂದಕ್ಕೆ ಅನು
ಗುಣವಾದ, ಯೋಗ್ಯವರದನ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ವರಸನ್ನು ಗೋತ್ತುಮಾಡಿ
ಲಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದೂ ತಡವಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗೋಡಾಬಾಯಿ
ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು ಮಗಳ ಮುಖಬಾಡಿತು ತಾಯಿಯು ಕಾರಣವನ್ನು
ಕೇಳಲಾಗಿ, ನಾನು ಶಿವಶಂಕರನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವವರು ಅವನ ಹೋರತು
ಇನ್ನಾರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆ'ನೆಂದುತ್ತರಿಸಿದಳು ಶಿವಶಂಕರನನ್ನೂ
ಮದುವೆಯಾದರೆ ಗಂಡಹೆಂಡತೆ— ಇಬ್ಬರೂ ತಿರುವೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ
ಮಾವಣಮನೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಗತಿ ಹುಟ್ಟೇ, ಸುಮೃದ್ಧಿ ಹರಟಬೇಡ, ಆ
ಕುಚೀಲನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನ್ನುವ ನಿಂತು ಮದುವೆಯಿಂದರೆ ಗೊಂಬೆ
ಯಾಟವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಿಯಾ? ' ಎಂದು ತಾಯಿ ಗದರಿಸಿದಳು ಆ ಮಾತನ್ನು
ಕೇಳಿದ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನ ಧೃಥಿಧಾರವನ್ನೀಂದಿಗೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ
ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ

* * * *

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಶಿವಶಂಕರನೂ ವಸಂತ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ರಾಯರು, 'ಹೋಗಲಿ,
ಹೋದರೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ? ' ಅನ್ನಾನ್ನುಗತಿಯುಂಟಾಗಿ ಯಾರಮನೆಯ
ಲ್ಲಿಯೋ, ಧರ್ಮಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ

ಇಲ್ಲನೆಂದು ಭಾವಿಕುತ್ತೇನೆ, ಎಂಮು ಸುಮ್ಮಸಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು ಯೋವನದ ವಾದಭಾವನುಂಬಾಗಲು, ತರುಣರಂತೆ ತರುಣೀಯರೂ ಆವೀಕೆದ ಹಾದಿ ಯನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಶಿವಶಂಕರನ ಶ್ರಂಗಾರ ರಾಸ್ತದ ವರ್ಣನೀಗಳಿಗೆ, ಪ್ರೇಮದವಾರಗಳಿಗೆ ಮರಾಗಿ ಮನಸ್ಸೊತ ವಸಂತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಈ ತಾಯಿತಂದೆಯಿಂದೇನಾಗ ಬೇಕು ? ನಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖ ಇವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ? ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ಇವರು ಆರಿಸುತ್ತಾರಂತೆ, ಎಲ್ಲ ಭರಮ ! ‘ಆರವತ್ತಕ್ಕ ಆರಮರಳು ಎಂಬಂತೆ ತಂದೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಭರಮೆ, ತಾಯಿಗೆ ಮುಂಥಬ್ದಿ, ಕುದುರು ನಂಬಿಕೆ ! ಹೇಗೆಂದು ಮನಸ್ಸೋ ಇಚ್ಛಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಗೆ ಬ್ರೀದಳು ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಮಂದಿ ಇಸರಿಬ್ಬರ ದಾಂಪತ್ಯಸುಖ ನೋಡಿ ನಲಿಯಬೇಕು ನೋಡೋಣ ಶಿವಶಂಕರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾಕುತ್ತಾನೆಂದು ! ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ ಜಾಕಾರಿ ಸಂಘಾದಿಸಲು ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ವೃಣಾದ ನೋದ ಲಿನ ವಾರಗಳಂತಿರುವ ಅವರಿಭ್ಯುರೋಫಿನ ಇಂದ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿ, ವಿಷಯಲಾಲನೆ, ಕಾಮದಕಾವು ಇಳಿಯದೆ ಏರಿಕಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲೇ ತಂಗಿದ್ದರು, ಹೇಗೋ ಬೇಡಿಯೋ ಕಾಡಿಯೋ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಕ್ಷಯೋ, ಬೇಕೆಯೋ, ಎಕ್ಕಣಿಯೋ ಶಿವಶಂಕರ ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಾಗಿ ಉದುಳಿದವು ವಸಂತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಎರಡು ಮೂರು ಮತ್ತು ತಾಯಿಯಾದಳು

* * * *

ವೃಣಾಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಯಿತು ಪ್ರೇಮದಕಾವು ಇಳಿಯಿತು ವಾಸ್ತವ್ಯದ ಸರೋವರ ಬತ್ತಿತು ಬದಲಿಗೆ ಜಿಗುವೈ ಚಿಗುರಿ, ಉದಾಸಿನತೆ ಬೆಳೆದು ಗಡವಾಯಿತು ಆದರಿಂದ ಘಲ-ವಿರಾಸ ! ತಂದೆತಾಯಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ದಲ್ಲಿದ್ದು ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯದ ಹೊನಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರಿಗೆ ಮಿಂದ ದ್ವರ ನನವು ಆಗ ಅವಳಲ್ಲಂಬಾಯಿತು ಈಗಿನ ಭಾಗ್ಯ ? ತಿರುಕರ ಜೀವನ ! ಒಂದುಹೂತಿಗೆ ಉಟಪಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೂತಿಗೆ ಉಪವಾಸ ಶಿವಶಂಕರನು ಈಕೆಯ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಲ್ಲಿಯಾತ್ರೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು

ಕಂಡನು ಇವಲ್ಲಾ ಅವನ ದೈಹಿಕ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತರ್ವೀತಕು ಹಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯಾರಾಧನೆ, ಮಾಂಸಾರಾಧನೆ ಪರ್ವರಾಳ್ಲ ನಡಯಿತು ಮಂದಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸದೆ, ಉರಿನಿಂದ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪುಣಯಿಗಲವರು ! ಶಿವಶಂಕರಸಿಗಂತೂ ದಿನಸ್ವಾ ಉನರ ಮನೆ, ಇವರ ಮನ ಯೀಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆತ್ಮಭಿಮಾನ, ಗೌರವವಿಲ್ಲದೆ-ಸ್ವಲ್ಪ ಆಕ್ಷಿಕಂಡಿ, ಜೀಕೆ ಕೂಡಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೊಡಿ, ಮುಜ್ಜಿಗೆ ಕೊಡಿ, ಹಾಲುಕೊಡಿ- ಎಂದು ಕ್ರಾಳಿ ಕ್ರಾಳಿ ಬೇವರ ಹಕ್ಕಿತು ನಾಲ್ಕು ದಕ್ಕಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಇಲ್ಲ ದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳ ವೋಷಕೆಯಿಂತು ? ತಂಚಯಮನೆಯಂದ ತಂದ ಸೀರಕ್ಕೆ ಗೆ ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಈಗ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಕೆ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡವಳಳ್ಳ ದುಡುಕಿ ಶಿವಶಂಕರನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಷ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸದ್ಗುಹೊಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರೇಗ ಆನ್ಧಿವಿಸಿತ್ತಾಳೆ - ನಾರಭ್ರಕವರ್ವನನ್ನು ! ಶನಿ ಅವಕ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದುನೇ - ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ನಾನು ! ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗನು ! ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೂ ಒಂದು ಸಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಲಿ- ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ವಸಂತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಶೋಷನೀಯಾವನ್ನು !

*

*

*

*

ಶಿವಶಂಕರನು ವಸಂತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಇನ್ನೂ ತಾರುಜ್ಞಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ - ಕೊಮೆಲವಾದ ಹೂವಾಗಿ ವಿಕಸಿಸಿದಾಗ - ಆಕೆಯನ್ನು ಉದಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀತಿಸಿದ್ದನು ಈಗ ಆಕೆಯಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರೆ ನಾಕಂದುಬಗದನು ಈತನ ಹಂಚಿಕೆ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು ? ಒಂದು ದಿನ ಬೇಳಕು ಹರಿಯಿತು - ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಸೋಡುತ್ತಾಳೆ - ಶಿವಶಂಕರನಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ 'ಗೊಳೊ' ಎಂದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು ಈಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ! ಗಂಡಸರಿಂದ ಎಷ್ಟೀಂದು ಆನಧ್ರ ! ಎಂತಹ ಆನ್ವಾಯ ! ಸಂನಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಅವರೇ, ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗೊಯ್ದ ವಾಸದಕೂವದಲ್ಲಿತ್ತಲ್ಲ - ಹೆಂಗಸರು ಕೆಟ್ಟರೆ ವರ್ಣಸಂಕರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮರ್ವಣ ಅಷ್ಟೇ, ಗಂಡಸರು ತಮ್ಮ ವಿಷಯಲಾಲಸೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ - ಮಹಿಳೆಯರಕೆಗೊಂದು

ಖುರ್ಚ ರೀತಿಯನ್ನು ಆಸುಪರಿಸಿ ನೋಗನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಡಿಮೆಯೆಂದು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಸ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುವುದು? ಹಿಂದೂ ಕೋಡಬಿಲ್ಲ ರಚಿಸಿದವರು ಇಂಗ್ಲೀಸ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಪಂಡಿತರಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿದ ತಿಳಿದ ಪಂಡಿತ ಆಗಲಾರರು ಹೆಂಗಸರೇಕೋ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೀಷ್ಟ್ ರವರನ್ನು ಆಧುನಿಕಮನ್ವವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ - ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅಧ್ಯಷ್ಟದ ಬಾಗಿಲು ಶೈರಿದಿದೆ ಯಿನ್ನೊಂದು ವಿವಾಹ ವಿಜ್ಞೇದನದಂತಹ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರತೀಕಗಳಲ್ಲ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ನಾಶದದ್ವೈತಕವದು! ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಿತ್ತಾ ಜೀತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕೀಕೆ? ಅವರು ವಿದ್ವಾನುತ್ತಿಯರಾಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಯ ರಾಗಲಿ - ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರದೂ ಆಕ್ರೋವವಿಲ್ಲ ಗಂಡಸನ್ನು ಮಿರಿ, ಮೆಟ್ಟ ಆತನನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇಕೆ? ವಿವಾಹ ವಿಜ್ಞೇದನಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸರದೇ ಚೆಂಬಲವಿದ್ದರೆ, ವಿವಾಹವೇ ಚೇಡವೆಂಬಧರ್ಮದ ಮನೂದೆಯನ್ನೇಕೆ 'ವಾಸ' ಮಾಡಿಸಬಾರದು? ವಾಪ! ನಮಗಾದರೂ ಸಂಸಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಸಡುವುದು ತಮ್ಮತ್ವದಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಿಕ್ಷಿದರೆ ವಸಂತಲಪ್ಪೆಂತು ಗಾದ ಗತಿಯೇ ಅವರಿಗೂ ಆಗದಿರಲಾರದು ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಡಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿತ, ವಿವೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಾದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೋಭಾಗ್ಯವೋ ಏನೋ ವಿಚಾರಮತಿಯಾದ ಹೆಂಗಸೇ ಅವರೂವ

ಈಗ ವಸಂತಲಪ್ಪೆಯ ವಿಚಾರ - ಆಕೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಗೆ ಸಂಭಾವಿಸಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ತಾರುಣ್ಯದ ರಕ್ತ ನಾಡಿನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದುಕಾಲ ಅದೆನ್ನು ನೋಗನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಈ ವ್ಯವಂ ಜವೇ ಅವಳಿದಾಗಿತ್ತು ನಂತರ ಅವಳ ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿ ಶಿವಶಂಕರ ಕೂಡಿದ ಎನ್ನು ಮಧುಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡರೂ! ಆದರೆ ಈಗ ಬಾಳದೊಡೆಯೇ ಮಗುಚಿತು ನಾನು ತಾಯಿಯಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು ತಂದೆಯ ಹಿತದ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು ಕೊನೆಯವಕ್ಕ ಶಿವಶಂಕರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇ ನೆಂದಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳರಂತೆ ಆತನೂ

ನಾನೂ ಒಡಿಬಂದೆನ್ನೇ ಹಿನಾರೆಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿವರಿತಬುದ್ಧಿಯೊಂಬ ಮಾತು
ಸುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಅತನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಸಿದೆ ಸೀರೋಸಹೋದ್ ' ಎಂದು ದು ಖಿ
ಸಿದಳು ಅದ, ಅರಣ್ಯರೋದನ! ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಯಾವುದು?
ದುಡಿಯವುದೇ? ಶ್ರೀಮಂತರ ಹುಡಗಿಯಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ತಿಳಿಯದು
ಬೇಡುವುದು ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಅಷ್ಟರವರೆಗ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿವರಂಕರ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳತನವು ಸಭ್ಯರಿಗೆ ದೇಹಸಿದ್ಧಿಲ್ಲ ಅವಕು ಪಕುಂಗಿಯಾಗಿ
ದ್ವರೆ, ಅವಕ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಆ ನಾಲ್ಕುಮಕ್ಕೆಳವೆಯಲ್ಲ
ಶಾಪದ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು! ಅವಕ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ, ಮಾನಮುರ್ಚಂದ್ರಗಳ
ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲು ಎಳೆದವುಗಳು ಶಿವರಂಕರನ ಇಜಯಕ್ರಿತನದ
ಬಿಕ್ಕೆಗಳು! ವಾವದ ಸಿಂಡಗಳು!!

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ರಾಯರಿಗೆ ವದ್ದೋಕ್ಕೈವಾಗಿ ಮಗಳ ವಿಚಾರನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿತ್ತು
ಅದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ವಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೊದರೇ ಭಾವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು
ಗೋದಾಬಾಯಿಯ ಕರುಳುಮಾತ್ರ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಹೃದಯ ಮಿಡಿಯು
ತ್ತಿತ್ತು ಗಂಡನ ನಿಷ್ಪರ್ಷ್ಯಭಾವದ ಪ್ರಭಾವ ಕೊನೆಕೊನಗೆ ಉಂಟ್ವೇಲೂ
ಉಂಟಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ - ಮಗಳು ಗ್ರೀದ ಹೇಯಕಲಸಕ್ಕಾಗಿ, ಅದರೆ ಮಗಳು
ಎಂದಿಗೂ ಮಗಳೇ

* * * *

‘ಹೊಣೆಯಾರಿಗಾಗಿ?’ ಎಂಬ ವಿಷಯದಕ್ಕಾರಿತು ಆ ದಿನ ನಡೆದ
ಚಚ್ಚೆಕೊಟೆದಲ್ಲಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಸೋಗಾದ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟರು, ‘ಹೊಣೆಯಾರಿಗಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಉರ್ಧವನ್ನು
ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವರಿಗೆ, ಕಾನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಕ್ಕುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಅದರ ಉರ್ಧವೂ
ತಿಳಿಯದು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತಾಣಗಮಾಡುವುದು ಆಗದ ಕೆಲಸ ಉಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಂತೂ ಹೊದಲೇ ತಿಳಿಯದು ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್
ಮುಂತಾದ ವಾಕ್ಯಮಾತ್ರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ರಮಣೀಯರಂತೆ ಬಣ್ಣದ
ಬೀಂಬಿಗೆಗಳಾಗಿ - ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಕಲಸ, ಸಂಸಾರನಿರ್ವಹಣ, ಸಂತಾನಪ್ರೋಷಣ
ಮುಂತಾದ ಮಾತ್ರವುಧಾನವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೇ
ದಾರು ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಅವರನ್ನೇ ಮಾರಿಸಬಲ್ಲರು ಹದಿನ್ನೆಡು

ದಿನಕೆಗ್ಗಂದು ವಿವಾಹ, ತಿಳಿಗೆರಡು ವಿವಾಹವಿಚ್ಛಿ ದಿನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ-
ಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ ಹತ್ತಾರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿರುವ
ತಂದೆಗೆ- ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಲುಕೊಡೆಂದು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ
ಜಗಳಾಡಿದರೆ ಆ ತಂದೆಗೆ ಕೆರೆಭಾವಿಯೇ ಗತಿ ಗಂಡನನ್ನು ಜನಪರಿ ಇವ್ವ-
ತ್ತಾರನೇ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಭಿಂದ ಸಮಾನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಕ್ಕು
ಜಲಾಯಿಸಿ- ಲಾಗಾರ್ಥಿಕಸುತ್ತಾಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾರುಯದ ಹೆಂಗಳ
ಯರಿಗೆ ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ’ ‘ಹಕ್ಕುಹೊಣೆ’ಗಳ ಸಿಹಿಯನ್ನು ಉಣಿಸಿ ಅಶ್ತಿಂದಿತ್ತ
ತಿರುಗಾಡುವ ವಾರಣಿಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಆವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಹ
ಬೇಕೆಂದು ಸವಿಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಲೋಲೂಡುವ ಸಂಕುಚಿತಭಾವದ ಒಂದು ವಂಗಡದ
ವರಿಗೆ ಈ ಹಕ್ಕು, ಹೊಣೆ, ಬಾಧ್ಯತೆ, ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಅಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ
ಮಗಳೇ ನಾಪ್ತಿ ಆಕೆ ಈಗ ಅಕ್ಕಂತ ಸನೀನವಾದ, ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ವಾರ್ಪ್ತ
ವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನಿಮಗೂ ಇದೇ ತರದ ಹಕ್ಕು,
ಹೊಣೆಬೇಕೇ ? ಬೇಕಾದವರು ಕ್ಯೇವತ್ತಿರಿ ಸೋಡೊಣ- ಎಂದರು ಎಲ್ಲಾ
ಹೆಂಗಸರೂ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದರು ಯಾರೂ ಪಿಟ್ಟಿಂದು ತುಪಿತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೂ ‘ಹೊಣೆಯಾರಿಗು ?’ ಎಂದು
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಾಳಗೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡರು ಹಿಂದೂರಾಸ್ತ ಕೊರ್ಡಿಕರಣ ಮನೂದಿ
ವರನು ಅನ್ಯಾಯವಾದುದು ಹಿಂದುತ್ತದಜೊತೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವೂ ಇದರಿಂದ
ನಾವಶೇಷವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಮನೆಯಕಡಿಗೆ ತೆರಳಿದರು ಹೆಂಗಸರು ಆ ದಿನದ ಸಫೇಗೆ ಗಂಡಸರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿ
ಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೂಂದು ಪ್ರಯೋಜನವಡಿದರಲ್ಲವೇ ? ಅಂದಿನಿಂದ- ‘ನಮಗೇ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಗೊಡನೆಯೇಬೇಡ ಗಂಡನಿಂದ ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿಯಿಂದ
ಮಗಳು, ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗ, ಆಣ್ಣನಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಉಗಲಿ
ಸುವ- ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಯವಾದ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ
ಸರಕಾರವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾಮಾಜಿಕ ನಾಜ್ಯಯ ಮತ್ತು ನೀತಿಯು ಅವಿಲ
ಜನತಾಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕುರಾರವಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಏಕಕಂರದಿಂದ ಅಭಿವ್ರಾಯ ಹೊರಗೆಡಹಿ
ದರು

ಶ್ರೀನಿಶಂಕರನಂತಹ ಜನರಿದ್ದರೆ ‘ನಾನ್ಯಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಕ್ಕಿಯರ ತಲೆಕೆಡಿಸಿ, ಅವರ ಜೀವನವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡವೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ? ವಸಂತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಏನೂ ಆರಿಯದೆ ಮುಗ್ಧಸ್ವಭಾವದಿಂದ ದುಡುಕಿ, ತಲೆ ತಿರುಕ ತರ-ಣನ ಕಾಮ ಸಿಂಹಾಸನಿಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ವಡಲಾರದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಪಡುವುದಿದ್ದರೆ ಈ ಹೊಣೆ ಯಾರಿಗೆಬೇಕು? ಹಾಗಾದರೆ ಉವಳಗತಿಯೇನಾಯಿತೆಂದು ಅರಿಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುಶಾಹಳವಿರಬಹುದು ‘ಸನ್ನ ವಿಚಾರದ ಗೊಡವೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆನ್ನಾಗತಿ? ಮುಂದಿನ ಜನವರಿ ಶ್ರೀ ನೇ ದಿನಾಂಕ ಬಂದಾಗ, ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವ್ಯಕಟ ವಾದರೆ ಆಗ ಉವಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬಹುದು

ಈಗ ಆದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು

‘ಪಶ್ಚಿಕೆಯಲ್ಲೇನು ಸುಧಿ’

‘ಸ್ನಿಮ್ಯ-ಲಿಯಾಬಿತ್’ ಒಪ್ಪಂದ’

‘ಅದೇರೆ ?’

‘ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಡೆದ ವಾರೇನ್ನಾನದಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗಲಭಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಆಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಲಂಕನವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಧುರೀಣರ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆದಿದೆ’

‘ಯಾವಾಗೆ ?’

‘ಮೊನ್ನೆ ರವಿವಾರ ಎರಡನೆಯ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಕ ರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಆರ್ಥಿಕನೆಯನ್ನೀಯುವ ಸಂಯುಕ್ತ ಜೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ವಿಚಾರವಿದೆ ಅವರಿರ್ವರಿಗೆ’

‘ನೀನು ಏನೇ ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಆದು ಅನುಸರಿಸಿದ ಧೋರಣೆ ನನಗೇಕೋ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡು, ಮನಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಬಾವಿ ತೋಡುವ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸುವವರನ್ನು ಹುಕ್ಕೆರೆಂದೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ-ಡಾಕ್ಟರ್ ಶ್ಯಾಮಪ್ರಸಾದ ಮುಖಜಿ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಕೆ ಸಿ ನಿಯೋಗಿಯವರ ರಾಜೀನಾಮೆಯ ವಿಚಾರ ಅವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು ವಾರೇನ್ನಾನದ ಮುಂದೆಗಂಡರು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನೆಂದಿಗೂ ಪಾಲಿಸುವವರಿಭಿಲೆವೆಂದು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಮಗೂ ತೀಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಹೀಂದುಗಳನ್ನೀಲ್ಲ- ಒಂದೆಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶ ಮಾಡ ಬೇಕನ್ನುವ ಅವರ ಕುಟ್ಟಿಲ ಕಾರಣಕ್ಕಾನವನ್ನು ತೀಳಿಯದೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಸಂಧಿಸುವುದೇ? ಗೋ ಮಾಂವ ತಿನ್ನುವ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶಿಸುವುದೇ?’

‘ಮುಂದೊಡಗುವುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಉಹಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವೇ? ಏಕೋ ಪೂರ್ವ ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗಲಭಿ, ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಗಳು ನಡೆದವು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯರು

ತುಂಬಾ ಯಾನಿಗೀಡಾದರು ಆದರೆ ವಾರೇನ್ಸ್‌ನಿಗೆಕು ಅವಿನೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿ-
ಸಿದರೆಂದು ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಧರ್ಮದ ತಿರುಳು, ಕರ್ಮಕಾಂಡೆ ಎಲ್ಲಾನ್ನು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

‘ಹೌದು, ಹೌದು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯೆಂದು ಉದ್ದೇಶ
ನಾಕ್ಯಾಗಳನ್ನು ಈವರೈಗಿಸಬೇಕೆಂದ ಮತ್ತೆ ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡಿದರನ್ನು
ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೀನೇಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನಾವು ಬೆಂಪು ಬಗ್ಗಿಸಿದನ್ನು
ಅವರು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಚೆಚ್ಚು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿದಂತೆ
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು (Military Actions) ಜರುಗಿ, ಇವರನ್ನು ಹಣ್ಣಿಗೆ
ತರಬೇಕಿತು ಅಗ ನಮ್ಮ ಸೌರುಷಕ್ಕೆ ಕಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು’

‘ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಿದೆ ಮಹಾಭಾರತ ರಾಮಾಯಣ ಭಾಗವತಗಳ
ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ಮಾತಾಪ್ರಾಣ ವಾಂಡವರು ಕೌರವರಿಂದ ಎಪ್ಪು ಸೋಂವರು!
ಎಪ್ಪು ಪಡೆಲಾರದ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿರು! ಗಂಡಂದಿರೆಡನೆ ದ್ವಾರವದಿಯೂ ಉಸೆಕ
ನೀಯಯಾತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು ಹಾಗಾವರೆ ಕೌರವರನ್ನು ಹಣ್ಣಿಗೆ
ತರಲು ವಾಂಡವರಲ್ಲಿ ವಿರಿಲಿಲವಾಗಿತ್ತೇ? ಛೀಮು, ಅಜುಂನ ಯಾರ ಮಾತಿ
ಗಾಗಿ ತಡೆದರು?—ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಾತಿಗಾಗಿಯಿಲ್ಲವೇ? ಕೊನೆಗೆ ಅಧ್ರ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೌರವನಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು
ಕೊನೆಗೂ ಕೌರವರ ನಾಶ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟನೇಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾವುಗಳಿಗೂ ಕಾಲ
ಬರಬೇಕು ನವ್ಯಾಚ್ಯಿಯಂತೆ ಯಾವುವೂ ನಡೆಯಲಾರವು ಆದಲ್ಲಿದೆ ಮನೆಗೆ
ನೆರೆಮನೆ, ಉಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆಯೂರಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ನೆರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು
ಇದ್ದೇಇದೆ ಆ ನೆರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಡನೆ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ನೀತಿಯನ್ನು
ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮನಗಂಡೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ
ನೆಹರೂ ಒಪ್ಪಂದದ ಸುಗಮ ದಾರಿಯನ್ನು ಉನುಸರಿಸಿದರು ಇದರಿಂದೇನು
ಕೆಡುಕಾಯಿತು? ಒಪ್ಪಂದ ನಡೆದಂದಿನಿಂದ ನಾವೇನೂ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ
ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಿನ ವರಿಗೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಹೃದಯವಿದ್ಯೇ ಅಂದಿನ
ವರಿಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲಿಂದು ದಿನ ಆತ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿಯೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ
ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಸೀ ಸ್ವಭಾವಿಗಳು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ನಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಸಭ್ಯರು ಆವರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ

ಇಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು ನಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ವಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಕೆಲಸ ।

‘ಸರಿ, ಸರಿ, ಈಗ ಒಪ್ಪಿದೆ ನಿನ್ನಂತಹ ಜನ ಸಿಗಬೇಕಯ್ಯಾ—ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ತಿಳಿದುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇತರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಜನರು ಒಂದು ನಣ್ಣ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಖಾಪ್ಪ, ಖಾರ ಹಚ್ಚಿ ಮಂಸಾಲೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಸಾವಿರ ಸಂಗತಿ ಗಳನ್ನು ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕುದ್ದೀಂತ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ಕಷ್ಟಿಂದ ನೊಡುವುದೇ ತೇಸು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆಂದು ಅವಾದ ಬರೆ ಲಿಲ್ಲವೇ? ನೇರಮನಿ ಗೂರ್ಬಿಂದರಾಯರ ಮಗಳು ಸೀತಾಲಪ್ಪಿಗೂ ನನಗೂ ಸಂಭಂಧ ಹೊನೆಡುಬಿಟ್ಟಿರು ಜನರು’

‘ಭೀ, ಪರಮ ಅನ್ವಯ! ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಆಕೆಯನ್ನು ವಾಸು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗಿಷ್ಟು ಅಸಮಾನವಾಗಬಹುದು! ತನ್ನ ಹೆಂಡ ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿ ನಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ವಿಕಲ್ಪ ವಾಗಬೇಡ! ಅದಿರಲಿ ಜನರೇಕ ಹಾಗೆ ಉಡಿಕೊಂಡರು? ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸು’

‘ಅದು ನಡೆದುದು ಹೀಗೆ— ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೊಂದು ಕತೆಯೇ ಅಗಬಟ್ಟಿತು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳು ಆಗ ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿಳುವ ಮಾತುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಭಿಧ್ರುರಾದವು ಎಂದು ನೀನೇ ತಿಳಿಯಿ’ ಎಂದು ಸೀತಾಲಪ್ಪಿಯ ವಿಚಾರನನ್ನೆತ್ತಿದನು

* * * *

ಹೊನ್ನೆರು ಗೂರ್ಬಿಂದರಾಯಿಂಗೆ ಸೀತಾಲಪ್ಪಿಯೊಬ್ಬಳೆ ಮಗಳು ಸೀತೆಯಂತೆ ಪವಿತ್ರಿಯಾ ಲಪ್ಪಿಯಂತೆ ಸುಂದರಿಯಾ ಆಗಿದ್ದಳು ರಾಜು ಅವಳ ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳೆಯ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಿರುವರು, ಓದಿರುವರು ಆವಳು ಆನ ನನ್ನು ರಾಜ್ಣಾನೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ತ್ರಿತಿಗತಿಗಳ ಅಂತಸ್ಯಿ-ನಿಂದ ನೊಡಿದರೆ ರಾಜು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೂ ವ್ಯಧವೇ-ಕಾರಣ ಆತ ಬಡವ, ಸೀತಾಲಪ್ಪಿ ಶ್ರೀಮಂತಿ ಪ್ರಬುಧ್ರಾದಂತೆ ರಾಜುವಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಕಂಡುಕೊಂಡುದು ಒಂದೇ ಒಂದೆಂದರೆ-ಆತನ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವ, ಕೂರುಲ

ಹೈದರ್ಯ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಸರಳ ! ವಿಚಾರವೇಮು, ಉದಾತ್ಮ ! ಬುದ್ಧಿ ಎಷ್ಟು ಚುರುಕು ! ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿಬಿಡುಹುದು ಆದೀ-ವಿದ್ಯಾ-ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ ನಾಯುವ ವರಿಗೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾವಾಡಬಲ್ಲಾದು ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಆತನ ಉದಾರ ಹೈದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋದಳು-ಫಲದ ಭಾರ ದಿಂದ ಗಿಡ ನೀಲಕ್ಕೆ ಬಾಗುವಂತೆ !

* * * *

ಹುಡುಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸುಭಾದೊಡನೆಯೇ ತಂದೆ ಪರನ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಆವರ ಜೆಂಡತಿ ಭಾಗೀರಧಿಯಮ್ಮೆ-ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಮಗ ವಾಸುವಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಗಂಡೆಸಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಗಂಡ ಸುಷೂತ್ರವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಾಧ್ಯವೇ ? ವಾಸುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆವನ್ನೆಲ್ಲ ಮೋದಲೇ ವೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಏನೋ ! ಇಸ್ತಿರೋ ಆಟವ ಮನ್ಯ ಏನು ? ಬೀಡಿ-ಸಿಗರಿರೋಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತರ ? ಸಿನೇಮಾ ತಾರೆಯರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರಳು ? ಸೂಕ್ತಮನೆ ಯಾವ ಓಟಿ ಯಲ್ಲಿದೆ ? ಜಾರೆಯರ ವಶಿಕರಣ ಹೇಗೆ ? ಯಾರಿಗೆ ಯಾದು ದಲಾಲಿ ? ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ತಲೆ ಬಹಳ ಚುರುಕು ಸೀತಾಲಪ್ಪೆಯಂತೂ ತನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವವಕ್ಕಿಂದು ಆತ ಮೋದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ ಈಗ ಅಂತಹ ಸುಯೋಗವೂ ಒದಗಿಬಂತು ಆತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಸಂತೋಷ ಏಕೆಂದರೆ ಮೋದಲಿನಿಂದಲೂ ಆಕೆ ಅನನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಈಗ ಅವಳ ಸೋಕ್ಕು, ಜಂಭವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುರಿಯುವನೆಂದು ಹಣ ತೊಟ್ಟನು ಲಜ್ಜಾವತಿ ಯಾದ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಹೇಗೆ ಆತನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆ, ಭಾವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ತನಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿಯಾಳು ? ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡವೇನೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಗೌಳ ಮುಖ್ಯ ನಡೆಯುವ ಶುಭಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ ಅವಳನ್ನು ವಾಸುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು

* * * *

ಇದರಿಂದ ರಾಜುಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಧಿಯಾಯಿತು ಆವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಆಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಮನಿತನಕ್ಕೆ ಅವಳು ನೇರಲಿಲ್ಲ

ವೆಂಬುದೊಂದೇ ಉಸನ್ನರಧಾನೆ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆಗೆ ಇದ್ದರೂ ಸತ್ತುಹಾಗೆ ಅವಳ ಜೀವ ಪ್ರೋಲಿಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ರಥ ನಾಗಿನಲು ಯಾವ ಹೆಂಗಸಿಗೂ ನಾಷ್ಟ ವಿಲ್ಲ ಪರಮಾವಧಿ ತಾಳ್ಳೆ ವಹಿಸಿದರೂ ಕಷ್ಟ ಆತ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂದು, ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಗುಡುಗಿ, ಬೈಗಳ ಮಳೆಸುರಿಸಿ, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ ಮರಳ ಮನೆಗೆ ನೇರುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನದ ಜಿಹ್ವೆಯೇ ಇರೆಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಂದ ದೃಹಿಕವಾಗಲೇ ಮಂಘಸಿಕವಾಗಲೇ-ಯಾವುದೂ ನೇತಿ ವಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಬೇಸರದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ? ತವರುಮನೆಗೆ ಹೊದರೆ ಆಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು, ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಲು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗ್ಯ ಕಾಡಿದೆ ಅವಳಿಗೆ? ಹೀಗೆ ಅವಳು ತವರುಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲ್ಲಿ ರಾಜು ಆಗಾಗ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನುವೆಯಾದವರು ಬೇರೆ ಗಂಡಸಿನೊಡನೆ ಹರಟುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವಿಂದು ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಗದರಿಸಿದಳು ಆದಕ್ಕೆ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಮನುವೆಯಾದರೆ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಯಾರೂ ಬೇಗ ಹಾಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ಮೇಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಗಂಡಸಿನೊಡನೆ ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ರಾಜು ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳೆಯ ಅತನೊಡನೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಿಂದಳು ರಾಜುಗೆ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಕಾಲೀಡಕೂಡದಿಂದು ಭಾಗೀರಥಿಯಮ್ಮನವರ ಆಳ್ಳಕ್ಕೆ ಯಾಯಿತು ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜು ಮತ್ತು ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಉರ ಹೊರಗೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಳದೆ ಆನಿಯನಿತ ವೇಳೆಯ ವರೆಗೆ ಹರಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು

ಒಂದು ದಿನ ಉರಹೊರಿನ ಮಾವಿನತ್ತೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಇವರಿನ್ನರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಗ, ವಾಸು ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಕಲ್ ಸ್ನಾರನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು ದೂರದ ಆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿಯ ಎರಡುವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದೃಶ್ಯ ಆತನಿಗೆ ಮನಕು ಮನಸ್ಕಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು ಮಾವನಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ ನೊಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆಯು ಬ್ರಿಂದಾ ಸೀರೆಯ ನೆನಹು ಬಂದೊಡನೆಯೇ- ಓಹೋ, ಮಾವಿನತ್ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಬಜಾರಿ ಇವಳೇ ಸರಿಯಿಂದ ತರ್ಕಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಆಗ ವಾಸು ಇದ್ದವನು ರೇಗಿ ವಾಸುಕಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟನು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಜಟಿಲ! ಹೆಣ್ಣಿನಮೇಲೇ ಒಂದು ಸಲ ಸಂಶಯದ ಮುಚ್ಚಳ ಡಬ್ಬಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟ

ಗಂಡಟಿಗೆ— ಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಹೈದರ್ಯವನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿದವರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿರಳಿ ।

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು ವಾಸು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಈಕೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒದೆಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡ ತವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಿಂಗಳೇರಡಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಆತ ಹೇಳಿದರೆ, ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಒಲ್ಲಿನೆಂದರು ಎಲ್ಲಿರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಾನಸ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಹಂಡಿಯೊಡನೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದಾಗ ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಎಚೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದರೆ, ಗುಡನ ತೇಜೋವದೀಯಾಗಲಿವ್ವೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇನ್ನೇನುಬೇಕು ?

‘ ನಿನೇಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ? ’

‘ ನನಗಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಾಕ್ಕಿ ನಡೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ

‘ ಒಹೋಹೋ ! ಇದೊಂದು ಹೋಸ ಮಾತು— ಈಗಿನಕಾಲದ ಪತಿವ್ಯತಾಧಮದ ಪ್ರತಿಕವಾಗಿರುವ ನಾಗರಿಕ ತರುಣಿಯ ಸಾತೀವೈತ್ಯ ಶಭ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿಯ ಹೋಸ ಪದ !

‘ ಅರಷಿಕರಾದ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಗಂಡಂದಿರೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ವೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ಗಕ್ಕೆ ದೊರಕುವ ಪುರಿಗಡಲೆ, ಪುಟಾಣಿಯಲ್ಲ ’

‘ ನಿನು ಹೇಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಸಿಷ್ಟು ಏಂ .. ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಸಮಂತ್ರ ಉದಿದ್ದಾನೆಯು ಹೋರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂಸ್ಕರ ಇಷ್ಟು ಸೋಕ್ಕು ’

*

*

*

*

ವಾಸುಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಆಸಾಧ್ಯವೇಸಿಸಿತು ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛತೆ ರಾಜುವೆಂದು ಅತ್ಯುಂದ ಆತ ತಿಳಿದಿದ್ದ, ಆದುದರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ರಾಜುವಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋರಟ ಈ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆಯ ಗಂಡನೆಂದು ರಾಜುಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಎಂದೂ ಅವನಿರುವಳಿಗೆ ಬಾರದ ವಾಸುವು ಆ ದಿನಮಾತ್ರ ತನ್ನೊಡನೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

‘ ಓಹೋ, ವಾಸುದೇವರಾಯರೋ ಬಸ್ತಿ ಬಸ್ತಿ ! ಬಹಳ ಅಸರೂಪ ! ಎಂದು ರಾಜು ಆತ್ಮಿಗೆ ಉಚಿತಾನಂವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನು ‘ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು ? ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು

ವಾಸು, ಕುರಣವಿಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತೀನೆಯೇ ? ಅಲ್ಲವಯ್ದೂ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೇನು ಕೆವಿಮಂತ್ರ ಉದಿ, ಅವಕತಲ ಕೆಡಿಸಿದೆ ? ಗಂಡನಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡವೆಂದು ಉವದೇಶಾಮೃತ ಶಾದಿಯಲ್ಲವೇ ? ಬೋರಿಯವರು ಕೆಟ್ಟರೆ ನಿನಗೇನು ? ನಿನ್ನ ಹೊಳಿಗೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಜಾರಿದರ ಸರಿ ಎಂದನು

ಆಗ ರಾಜವು ‘ನನಗಿದೊಂದೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ನನಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನು ? ನಾನೇನೀಂದು ಅವಳಿಗೆ ಉವದೇಶಕೊಟ್ಟಿ ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೀನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇನು ಆತಂಕ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು

‘ವಾವ ! ಏನೂ ಅರಿಯದವ ! ಎಷ್ಟು ಚಾಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ ! ಆ ಮಾವಿನತ್ತೋಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಂದನೆ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀ ಹೇಳು ಅದೇ ಕೀಂಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಉತ್ತೀರ್ಜಿತಾಗಿ, ಮರುದಿನ ನನ್ನೊಂದನೆ ಬಾಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದಳು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ? ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ವಾಸು

‘ಮತ್ತೀ ಏನೇನು ಕೇಳಿದಳು ?’

‘ನಾನು ರಸಿಕನಲ್ಲವಂತೆ, ಅವಳು ಕತೆಕಾದಂಬರಿ ಓದುವವರು ನನಗೋ— ನನ್ನ ರುಚು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದು ಆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಗೆಲಿರುಳೂ ಕಷ್ಟವಟ್ಟಿ ದುಡಿಯುವವರು ನಾವು— ಗಂಡಸರು ಈ ಅಮೃತಿಗಳಿಗೆ ಸುಮೃತಿ ತೆಂದು ಹಾಕಿದುದನ್ನು ಅಡಿಗಿಮಾಡಿ, ಉಂಡುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿರುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗಂಡಂದಿರು ರಸಿಕರಾಗಬೇಕಂತೆ, ನಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕಂತೆ, ಇವರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯಬೇಕಂತೆ ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಉಸಾಬರಿ, ಅಧಿಕಪ್ಪಸಂಗವೇಕಿ ? ’

‘ಮುಖ್ಯ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸೇಕಾರಣ, ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನೋದಲಿ ನೆಂತಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಧಾರಿಸಿದವರು ಸೀತಾಲಪ್ಪಿತ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ಯಾರು ಬಿಂಬಿರು ? ನೀನೇ ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೀ ? ’

‘ಮನಸ್ಸೀನು, ಉವಳಿಗೆ ಮಜ್ಜು ತಿನ್ನುನ ಮನಸ್ಸು ದಿನವೂ ನಾಲ್ಕು ಏಟು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಗಿದರಿ ಅವಕು ಹದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ’

‘ಬೇಡ, ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡ ಈ ದಿನ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಅವಕನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಸೋಡುತ್ತೇನೆ’

ಹಾಗಾದರೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಏಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ದುಡುಕಿ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ನಾನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ನಷ್ಟನ್ನು ಕೈಮಿಸು

* * * *

ವಾಸು ಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಉದೇ ದಿನನ ಸಂಜೀ ಆರು ಘಂಟೆಗೆ ರಾಜು ಗೋವಿಂದರಾಯರ ಮನಿಗೆ ಮೋದನು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಮಹಾನುಭಾವರು ಅಲ್ಲಿ ನೇರಿದಿದ್ದರು ರಾಜು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮೀಪನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, ‘ಸೀತಾ ನಾನೂ ನಿನೂ ಅಣ್ಣಿತಂಗಿಯಂತೆ ಇಂದಿನ ವರಿಗೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇವು ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರು ಏನೇನೋ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈಗ ನಿನು ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುಹಂತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಶಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ವಿವಾಹಿತಳಾದ ನಿನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಶಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಈಗ ಏನು ಹೇಳುವೆ? ಅಣ್ಣಿನಂತೆ ನಾನು ನಿನಗಿರಿದು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಿನಿಗೆ ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಹೋಗು, ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇದ್ದು ಆತನೋಡನೆ ಬಾಳ್ಳಿಯ ದೋಷಿ ಸಾಗಿಸು— ಎಂದನು ಆದಕ್ಕೆ ಸೀತಾಲಪ್ಪೆ ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ— ಗಂಡಸರು ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರವೀಣರು ಕಷ್ಟ ಪಡುವವರು ಕೊನಿಗೆ ನಾವೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿನುದ್ದ ಕ್ಷಾ ಕಣ್ಣೀರೆ! ನನಗೆ ಹಿತವಲ್ಲದ ಸೇರಿದ ಗುಣವುಳ್ಳವನೋಡನೆ ನನ್ನ ಮಮವೆಯಾಗಿದೆ ನಾನಿದನ್ನು ಮದುವೆಯೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಒಷ್ಟಲಾರೆ. ದೃಷ್ಟಿಕವಾದರೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯಂತೂ ನನಗೆ ಪುದುವೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ ರಸಿಕನಲ್ಲದ, ಶೈಲಿ ಗಂಡನೋಡನೆ ನಾನು ಬಾಳ್ಳಿ ಪಡೆಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಗಳು ಬದಗಲಿ, ನಾನು ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೋಗಬಾರೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಭಾವಿಸುವುದಿದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕಾರಿಕ ದಂತೆ ನನಗೆ

ಈ ಮೊದಲೇ ಗಂಡನೋಡನೆ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದವಾಗಿದೆ ಜೀವನದ ಫಟವು ಸೈನ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದುದೇನು? ಮೊದಲೇ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ರಾಜುವೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಗಂಡ'- ಎಂದು ಬಿಟ್ಟೆಳು ಮುಂದೇನು ಉಳಿಯಿತು? ವಾಸು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ವೆಚ್ಚುಮೋರೆಯಿಂದ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದನು ಗೋವಿಂದರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ತಲೆಗೆ ಕೈಟ್ಟಿರು

ವಿರ ಸನಾತನಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ವಿಚಾರವೇಂದು ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರನ್ನು ಮಾರಿಬಿಡುವ ಕಾಲ ಬರ ಬಹುದೆಂದು ಕಳೆವಳಗೊಂಡರು ಹೆಂಗಸರ ಕಾಲ ಅವರ ಪ್ರಮಾಳಾ ರಾಜುದ ಪ್ರಜಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಅವರ ಮರ್ಚ ಕಾಮಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡುವ ಕಾಲ ಬಂದರೇನು ಗತಿ? ಎಂಮ ಹಣೆ ಹಣೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನ, ಸ್ವೇರವೃತ್ತಿಯ ತೆರಿ ಬಿತ್ತು, ಸ್ವೇತಿಕ ಜೀವನದ ಉತ್ಸವ ಮೂರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿಕೆಲ್ಲಾ ಬಿತ್ತು! ಕಾಲಾಯ ತನ್ನೈಪ್ಪ ನಮ್ಮಃ!

ವಾಸುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜುವನ್ನು ಸೇರಿದಳು ಸಿರ್ತಾಲಪ್ಪೆ ಅವಳಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿದಳು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಗ್ರೇಯಿಂದ ಬಾಳಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವನಿಗೆಂದೂ ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಿತೇ? ಮೊದಲೇ ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಮಾನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೊರ್ಡೀ ಕರಣ ಮನೂದೆ ವಣ ಸಂಕರ ಬಹಳ ಸುಳಭದಲ್ಲಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಸೆಹು-ಲಿಯಾಬಿತ್ತಾ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಒಪ್ಪಂದ ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರು-ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಲ ಸಂಭವಿಸುವುದೋ ಏನೋ-ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?

‘ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಂದೇ’- ಈಗ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು ಕಾರಣ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಂದೇ ಹೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರು ಗುರಿ ಸಿಗಿದ್ದರೆ ಸೂಕ್ತ ಕಷ್ಟ ಜಲಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಿದರೇನ್ನ.ಗತಿ?

ಬಾಳುನೆನ್ನ ನಾನು

ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಪ್ರತೀ ಪರ ಷ ಸದೆಯಲಿದ್ದ ವಾಸಿಕ ಪರಿಕ್ಕೆ ಸಮಾಂಸಿ ಇತ್ತು ಗೋಪಿನಾಥನು ಸರೀಸ್ಟೆ ಮುಗಿಮೊಡಸೆಯ್ಯೇ ಹೂರಿಗೆ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ದ್ದನು ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿಯ ರಾಜಾರಾವು ಕಾಲೇಜೊನಲ್ಲಿ ಆತನು ಓದುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ವರ್ಷ ಬಿ ಎ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು ಆನನು ಕನ್ನಡಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓದಲು ಹೋದವನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿಂದರೆ ತುಂಬಾ ಹೊಸದು ಕನಾಟಿಕವೆಂದರೆ ಒಂದು ವೇಕೆ ಅಧ್ಯವಾದಿತ್ತೋ ಏನೋ! ಅದೇ ಕನಾಟಿಕದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ ಹೋದ ಗೋಪಿನಾಥನಾದರ್ಲೋ ತಂತ್ರ ಹವೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನಾದ ಕಾರಣ ಬಹಳ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದನು ಕೊಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಾಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ ಗಳೆಯರನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡನು ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಮರಾರಿಗರೂ ಏಕ ಸಮವಾಗಿ ಆತನೆ ಮಧುರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ವಾತ್ರರಾದರು

ಆತನ ಕಾಲೇಜ್ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಜೂತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ರಿತಿ-ನೀತಿ ನಡೆ-ನುಡಿ, ಆಹಾರ ಸ್ವವಹಾರ ಮುಂತಾದವು ಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಆತನದು ಶಾಂತ ಗುಣ, ಸರಳ ಸ್ವಭಾವ, ಯಾದ ಗೊಡವೆಗೂ ಹೋಗದೆ, ತನ್ನ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾನಿದ್ದು ಕೊಂಡು, ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದು, ಇನ್ನುಳಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕರವಿರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೋ, ಶಹಾಪುರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೋ ವಾಯು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದನು ಆ ಉರಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವೇನೋ ಮನಮೋಹಕವಿದೆ ಮುಖ್ಯ ರಾಜ ಬೀದಿಗೆ ‘ವಿಲ್ಲುನ್ ರೋಡ್’ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದು, ಆ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕವಲು ಕವಲಾಗಿ ಹೊರಡುವ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ಶಹಾಪುರಿ, ರಾಜಾರಾಮಪುರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಿ ಮುಂತಾಗಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ದಸ್ತೀಗಳು ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಪಟಿಲಾಗಲ್ಲಿ, ದುಸರಾಗಲ್ಲಿ, ತಿಸರಾಗಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ನಾವು ದೈತ್ಯೇ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇದಾಗ ವೊಡಲು ಶಹಾಪುರಿ, ಆ ಮೇಲೆ ರಾಜಾರಾಮಪುರಿ, ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಿ

ಪುಂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತನೆ ಸರಕಾರದ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುಗಿ ರಾಜಾರಾಮಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು ರಾಜಾರಾಮ ಕಾಲೇಜ್ ಈ ವಿಲ್ನಾ ದೋಡೊನಲ್ಲಿ— ಜುನಿಯಾ ರಾಜವಾಡದಲ್ಲಿರುವದು ಈ ಜುನಿಯಾ ರಾಜವಾಡೆಯಲ್ಲೇ ಅಂಬಾಬಾಯಿಯ ಗುಡಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂಂದೆ ಕರವಿರ ನೇಟಿ ಸಾಥಾರಣ ಒಂದ್-ಒಂದೂನರೆ ಮೈಲ್ ದಾಟದ್ದೆಡನೆಯೇ ಬಟ್ಟಬಯಲುಗಳ ಮುಂದರ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ವನ್ನಾಲಗಡ, ವಿಶಾಲಗಡ ಕೋಟಿಗಳು, ಶಾಲೀನಿವಾಸ ಸ್ವಾಂಧಿಯೋ, ಶಾಲೀನಿವಾಸ ಅರಮನೆ ರೆಂಕಾಲಾ ಕೆರೆ, ಪಂಚಗಂಗಾನದಿ, ಅಂಬಾಬಾಯಿ ಗುಡಿ, ರಾಜಾರಾಮ ಕಾಲೇಜ್ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವನು ನೋಡತಕ್ಕ ವೈಕ್ಕಣಿಯು ನೋಟಗಳು ಅಂತೂ ಇದು ನಿಸರ್ಗದ ಶಾಂತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿರುವ ಉರು ಜನರೂ ಜಾತಿ-ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಜುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಂತಹ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ದೂರ ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಬರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ

ಗೋಪೀನಾಥನ ಹುಟ್ಟುರು ವರ್ಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಧಮ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುಶೂಹೆಲ ಹಾಟ್ಟೆತು ಈ ಮೊದಲು ‘ತೆಗಿನತವರು’ ಓದಿ ದರ್ಶಿಣಕನ್ನಡದ ಅರಿವನ್ನು ಏಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಈಗ ಶಾಂತಿರಸಹೊಮ್ಮೆನ ಮಲೇನಾಡಿನ ಸಿಕ್ಕಪರಿಚಯ ಬೇಡವೇ? ಆವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆದೊಂದು ರೋಗರಜನದ ಜೀವನ ಜಂಜಾಟದ ಹಕ್ಕಿಯಕೊಂಡೆ ಆದರೆ ಅದು ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸೀಮೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯುರು ಮಲೇನಾಡು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಲೆಯಬೇಡು ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಸರ್ಗಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಭಾವಕುಂಚದಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಲು ನಾಧ್ಯ? ಚಿತ್ರಿಸಿದರೂ ದೈವಸ್ವಾಷಾಂದರ್ಯವೆದುರಿಗೆ ಮಾನವನಿರ್ವಿತ ಕಲಾಕೃತಿ ಸ್ನೇಪುಣ್ಯ ಕೇವಲ ಗೋಪೀನಾಥನು ಹಂಡ್ಧಿಮಿ! ಹಕ್ಕುಹಕ್ಕರಿನ ತರುಲತಾದಿಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಕಂಗೋಳಿ ಸುವ ಪ್ರದೇಶ ಗೋಪೀನಾಥನು ತನ್ನ ಮಲೇನಾಡಿನ ಸ್ನೇಜಚಿತ್ರದ ಪರಿಚಯ ವನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು ಹಿಮರಹಿತ ಕಾಶ್ಮೀರವೆನಿಸಿದ ತೀರ್ಥ-ಹಕ್ಕಿ ಇತಿಹಾಸಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗರ ಇಕ್ಕೆರಿ ಮತ್ತು ಕೆಳದಿ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವೇಭವ ವಹ್ನಿ ಸಾದುವ ಬೇಲೂರು, ಹಳೆಬೀಡಿನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಆಗುಂಬಿ ಫಳ್ಳಿ,

ಜೋಗೆದ ಜಲವಾತೆ, ಮುಂತಾವನ್ನಾಗಳಲ್ಲಿ ಉಡಗಿರುವ ರವಣೀಯತೆಯು
ಅರಿವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಡಿಕೆ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು
ವರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ರಚಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಖಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನವರಿ
ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಅಡಿಕೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೇಣನು ಅವರಿಗೆ ಕಾಶಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದು
ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಆಶ್ವಸನೆಯನ್ನಿತ್ತನು

* * * *

ಹೆಳ್ಳಿಯಹೆನರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟನೋವಿಗೆ ಉದಂಭೇ
ವಾಗಿಬಿಡುವುದುಂಟು. ಅದರೆ ಹೆಳ್ಳಿಯವರ ಶ್ರಮದ ದುಡಿಮೆಯು ಬಲದಿಂದಲೇ
ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಗೊಂದು ತುತ್ತು ಇನ್ನು ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯರು ‘ಕೆಟ್ಟಿ
ಹೆಳ್ಳಿಸೇರು’ ಎಂಬ ಚಕವಿಗಾರಂಭವಾಗಬೇಕು ಈಗಿನ ಹೆಟ್ಟಿಗರ ಖಾದ್ಯರ
ಅಷ್ಟೇನೂ ತೈಪ್ಪಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣದ ವ್ಯಾಮೋಹಣ
ವನ್ನು ಬಿಡಲೊಲ್ಲರು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಯಾವಕ ಯುವತಿಯು ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರದ
ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದಲೇ ಸಂದೇಶರೂಪವಾಗಿ ಕುಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ
ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಆಕಾಶವಾಟಿ ಭಾವಣ ಭಜರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಕಾರಣ
ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲೀ ಲಿನೆವಾಗಿ ಬಿಡಲೆಂದೋ ಏನೋ! ಆಚಾರ
ದಲ್ಲಿ ಸಾವಕಾಶವಾಟಿಯೇ ಮತ್ತೆ! ನಮ್ಮ ಭರತಮಾತೆಯ ಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ರುವ ಪಳ್ಳಲಕ್ಷ ಹೆಳ್ಳಿಗಳ ವಾಡೂ ಹೀಗಾದರೆ ಬ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದೆಂತಹ
ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿರಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ?

* * * *

ಗೋಪೀನಾಥನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡದ ಎರಡನೇ
ಮಹಡಿಯ ಎಂಬನೇಯ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ವಕ್ಕದ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ
ವಸಂತ ಮತ್ತು ಶಾಲಿನಿ ಇದ್ದರು ಆತ ಮತ್ತು ಗೋಪೀನಾಥ ಒಂದೇ ತರಗತಿ
ಯವರು ಶಾಲಿನಿ ಇಂಟರ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು ಅಣ್ಣಿ-ತಂಗಿ ಹೋಲುಪುರದ
ವರು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಯಸುವುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಐಕ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು
ಮಧುರ ಮಿಲನ! ಈ ವಕ್ಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದೆ, ವಿಶ್ವಬಾಂಧವ್ಯದ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಜಂಟಿಸಿದರೆ ಜಲಲಿಪಿಯೇ ಸರಿಯೆಂದು ಆ ಅಣ್ಣಿ ತಂಗಿಯರ ವಾದ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ
ವಕ್ಕದ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಆ ಸುಯೋಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿ

ಯುವವರಾರು ? ಆದರೆ ಇದು ಆಡಿದನ್ನು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
ಕಾರ್ಯತೀಯೇ ನಡೆಯಬೇಕಾದಿತು ಇನ್ನರಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಮುಂದಾಳು
ಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವತಾಳ್ಳೈಯೇ ಅವರ ಜಾಯಮಾನದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಾಮರಷ್ಯವಾಗದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ
ಸೇರಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಅಣ್ಣತನ್ನಂದಿರಂತೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡದೆ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಕ್ಕೆ-
ವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸುಲಭನಾಧ್ಯವಲ್ಲ ದಿನಕೆಳ್ಳಿಂದು ಪಕ್ಕ, ಪಂಗಡವನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಮುವಾರು ಗಲಭೀಯಂತಹ ಗಲಭೀಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ,
ದೇಶವನ್ನು ತಲ್ಲಿಗ್ಗೆ ತಲ್ಲಿಗ್ಗೆ ನಾಡುವಂತಹ ಚಟ್ಟವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ನೇರಿಯು
ವುದೊಂದು ಪ್ರರೂಪದ ಕೆಲಸನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಶಾಂತಿಪ್ರವಾಹಕೆ ಕಲ್ಲಿಸಿದು
ಕ್ರಾಂತಿಯ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಇಂತಹ ಜನರನ್ನು ಸರಕಾರವು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿ
ಸದೆ ಇರುವುದು ವರವುಅನ್ವಯ !

* * * *

ಈ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಕ್ಕದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲಿನಿಗೂ ಗೋಪಿನಾಥನಿಗೂ
ಸ್ನೇಹ ಬೆಕ್ಕಿಯಿತು ಆಕೆ ಅವನ ಉರಾದ ವಲೆನಾಡನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಬಹುಸಿದ್ಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ, ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ
ಸುಸೂತ್ರನಾಗಿ ಬಾಳುವವರು ನಾವೇ ಸರಿ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು
ಹುಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಭಲ ವಾಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ನುಗಿದೆಂದ-
ನೆಯೇ ಗೋಪಿನಾಥನೆಂದನೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಳು ಹೊರಟಿಳು ಮಲೆ-
ನಾಡಿನ ಜನರ ನಡೆನ್ನಾಡಿ, ಆದರ ಸತ್ಯಾರ, ಅವರ ಬಾಳನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಆತುರ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ತರುಣಿಯಾದವರಿಗೆ
ಗೋಪಿನಾಥನ ಉರನ್ನು ನೋಡುವ ತವಕ ! ಆತನ ಉರು ಶಹರಿನಿಂದ
ನಾಲ್ಕೆಕ್ಕು ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಒಂದಿನ್ನು ದೂರದ
ವರಿಗೆ ಬಸಾನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಲುನಡಿಗೆ
ಯಿಂದ ಹೊರಟಿರು ಗೋಪಿನಾಥ ತಾನೂ ಶಾಲಿನಿಯೂ ಆ ದಿನವೇ ಉರಿಗೆ
ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ನೋಡಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಅವನ ತಮ್ಮ
ಅತ್ಯಾರಾಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡನು ನೂವರೂ ನುನೆಯ ಕಡೆಗೆ
ದಾರಿ ಸಾಗಿದರು

* * * *

ಮೃಣಳಿಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರಳಿಂದು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಲೆನಾಡಿನ ನಿಸಗ್ರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಗಾದವ್ಯ ಅನಂದದ ಸರವಾವಧಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾಲಗೆ ಕುಣಿಮುಳಾರದು ಸುತ್ತಲೂ ಭಯಂಕರ ಕಾಡಿನ ಸೆರಗು ಮುಂದೊಂದು ಕಲ್ಲು ವಾವಟಿಗೆಗಳಿಷ್ಟ ಸ್ವರ್ಪಿಕಮುಖವಾದ ತಿಳಿನೀರಿನ ಕೆರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರೆ ವಾರಿಜಾತ, ಸಂಪಗೆ ಹೊಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಮರಗಳು ಮುಂದೆ ಕದಳೇ ವನೆ ಆಮೇಲೆ ಅಡಿಕೆಯ ಶೋಟಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಲಿನಿಮನ್ನು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕರೆಯುವಂತೆ ಆಕಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಜ್ಯೇಷ್ಠಿನಿಭಾರತದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯು ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ‘ತೆಂಗಳಗ್ನಂಗು ವನೆನ ದತ್ರಾಕ್ಷ ಜಂಬು ನಾರಂಗ ಜಂಬಿರ ವಿಜಾರ ಕಿತ್ತಳಿ ಮಾತ್ರಾಳಂಗ ತಿಂತಿಳಿ ಜೂತ ನೆಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಪ ಕಂಪಕ್ಕ’ ಮೆಂಬ ನಾನಾತರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲ ಶಾಲಿನಿಮು ಅವಳ ಹುಟ್ಟುರಿ ನಲ್ಲಿ ಈ ತರುಸವೂಹವನ್ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಳು? ಅವಕ್ಕಿಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜುನಿಯಾರಾಜವಾಡಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ವೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಹೊಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿರಬಹುದಷ್ಟೆ ದೀವಾವಳಿಯ ರಜಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯು ಅಡಿಕೆ ಸಗ್ಗಿ ಕೊಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು

ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡುಗಳವರ್ಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೊಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಜೀವನವೆಷ್ಟುಸರಳ! ಮಾತ್ರಿಸ್ತ ಮಾರ್ದಿನಾ ಅತಿಧಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಅವರ ಸೌಜನ್ಯಕೊಂಡಾಡುವಂತಹದು ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗರುಬಿನಗಳಿಂದಸೋತು ಸುಳ್ಳಾವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಜೀವನದ ಹೋರಾಟಿವೆಷ್ಟುಪವಿತ್ರ! ಆ ಅಡಿಕೆಯಕ್ಕಿಂತ ಯೆಸ್ಟೆ ಶ್ರಮ ಪೂರ್ಣವಾದುದು!

* * * *

ಶಾಲಿನಿ ಮತ್ತು ಗೋಪಿನಾಥ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ಆಫೆ ತಂಗಿ ವಿಶಾಲಾಷ್ಟೆ ಕಾಲುತೊಳೆಯಲು ಎರಡು ಬಿಂದಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನಿರೆನ್ನು ತಂದಳು. ಕೂಡಲೇ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿಯು ಪಾನನಡಿಯಿತು. ಶಾಲಿನಿ ಕ್ಷೋಲಾಪುರದವಳಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡಲು ತಕ್ಕುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತತ್ತು. ತ್ವಾಸು ಶಂಕರಿನಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜಾನಲ್ಲಿ ಓದುವಹುದುಗಿಯಿಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಹಂಭಾವ

ವಿಶ್ಲದೆ ವಿಶಾಲೀಯೊಡನೆ ಮಾತುಕತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಿತೆರು ಅವಳಣ್ಣನಮನೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು ಅಷ್ಟು ಪಕ್ಕತೆಯ ಏಕನೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಣಿಸಿತ್ತು ಅವರ ಮಧುರ ಸ್ನೇಹ !

ಗೋಪನಾಧನು ಶಾಲಿನಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದನು ಇಕ್ಕೆರಿಯ ದೇವನಾನ್ನಿನದ ಶಿಲ್ಪ ಚಾತುರ್ಯ, ಕೆಳದಿಯ ಗತಪ್ರೇಭವ, ಕಲಸಿಯ ದೇವಾಲಯದ ಶಿಲ್ಪ ಪ್ರತಿಭೆ, ಗಂಗಾವತರಣ ದಂತೆ ಎತ್ತರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧುಮಕುವ ಜೋಗದ ಜಲವಾತ, ಕಾಶ್ಮೀರವನ್ನೇ ಹೊಲುವ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಚಿಕ್ಕೆ ಮಗಳೂರಿನ ಕಾಂತಿ ತೋಟಗಳು ಇವುಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲ ನೇಡಿ, ಕೇಳಿ ಅವಕು ಹರ್ಷಗದಲ್ಲಿ ತೇಲಿದಳು ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉರಿನ ನೇನವೇ ಖಚಿತಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೋ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿತು ಅಲ್ಲಿಯ ತರುಲತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ‘ಬಾಳುವವರು ನೀವಲ್ಲ ನಾವು’ ಎಂದು ಕರೆಕರೆಯ ಕಿನಿಯೂದುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತವಳಿಗೆ, ಕಲಾರಾಧಕರಾದ ಅವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಸಗ್ರರಮ್ಯ ಮನೋಹರ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ‘ರಾಧಸ್’ ಆಗಿ ಪರಿಜಮಿಸಿವು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿಸಗ್ರನೊಂದರೂದೂದೂಡಿಂದನೆ ಅವಕ ನೊಂದಯವೂ ಬೆರಿತರೆ ಹೇಗೆ ? – ಕಲಾಮಿಲನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

* * * *

ದೀವಾನಳಿಯ ರಜಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಶಾಲಿನಿ ಮತ್ತು ಗೋಪಿ ನಾಥ ಮರಳ ಕೊಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದು ಹೋಗುವಾಗ ‘ವಿಶಾಲೀ ನಾನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆನೆಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಶಾಲಿನಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ಆನಂದ ಬಾಷ್ಟಗಳುದುರಿದವು ಪರಸ್ಪರ ಅಗಲುವಿಕೆಯ ನೋಪ್ತಿ ಇಬ್ಬರ ಹೈದರುದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೋ ಮೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು ಶಾಲಿನಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಮನಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುವಳಿಂದು ಜಾಣಿಯಾದ ವಿಶಾಲಿ ನೇಡಲೇ ತಕ್ಷಿಂಬಿಟ್ಟಿಳು . . . ಅತ್ಯಿಗೀಯಾಗಿ ಬರುವಳು ! ಅಣ್ಣ ಗೋಪಿನಾಥ ಮತ್ತು ಶಾಲಿನಿಯ ಪ್ರೇಮದ ಗುಣ್ಣ ಅವಳಿಗೆ ಹೋಸದೇ ? ಶಾಲಿನಿಯ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ನಿಜವಾದ ಜಿವನದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕಣ್ಣರಿ ಕಂಡಳು, ಮನವಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿದಳು ಶಾಪು ನೋಡಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ

ಅವಳ ತನಕ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಿಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲಾನುರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದೀಡನೀಯೇ ತಾನು ಕಂಡ ಮಲೆನಾಡಿನ ನಿಸಗ್ರ ಮನೋಹರ ದೃಢಗಳನ್ನೀಲ್ಲ ವಸಂತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು ವಿವರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯು ಜನರ ಜೀವನವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟತೆವಾದುದು ಅಲ್ಲಿ ಮಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳ್ಗ ಕಡಿಮೆ ಅಡಿಕೆಯು ಕೃಷಿಯಪ್ಪು ಕಷ್ಟತೆವಾದುದು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಮುಂತಾಗಿ ಕೂಲಂಕವನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೆಂತ ಹೆಚ್ಚುಗಿ ಅಲ್ಲಿಯು ಜನರ ನಾಜನ್ಯವನ್ನು ಉವಳು ಮುಚ್ಚಿರುವಳಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲಿಯದೇ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕು ಬುರುಲುಸಿಮೇಯ ಜನರಾದ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಜೀವನದ ಹೇಳಿರಾಟ ಸಡೆಯಿಸುವವರು ಜೀರಾರಳ್ವ-ವೆಂದರೆ ತವ್ವಾದಿತ್ತು ಪ್ರಸಂಜದ ಮೂಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ವಾಸವೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಕಂಡು-ಕೊಂಡನು ಕ್ರಮೇಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೂದು, ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಪುಟಿಚಿಂಡಿನಂತೆ ಜಿಗಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಹೊನ ನಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ವಿಶ್ವ ಭಾರತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡನು ದೇಶವಶ್ವಲರಾದ ಚಿರಭಾರತೀಯರ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ತರುಣ-ತೆರುಣೆಯಿಂಗೆ ಪ್ರಮೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿದನು ಒಂದೇ ಕುಲ-ಉದಾವುದು?—ಮನುಕುಲ! ಹಿಗೆ ಭಾವಿಸಿ ‘ಭಾಜುವೆನ್ನ ನಾವು’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಂಬಿಕೆಂದು ನೆನಸಿದನು

* * * *

ಶಾಲಿಸಿಯು ನಾವು ಕಲಿತ ವಿಧೀಯನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ದಾನ ಮಾಡುವೆಂದಳು ವಸಂತ ಅವಳ ಆ ಕಳಕಳಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೃತ್ವವರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮೃತಿಯಾಿತ್ತನು ಆದರೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಒಮ್ಮೆವುದು ಬೇಡನೇ? ಅವರಿಗೆ ಅವನು ಪತ್ರ ಬರೆದನು ‘ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಪ್ರಪಂಚ ಈಗ ವಿವೇಕಯುತವಾಗಿ ಸಡೆದುಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳಿಯ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾವಿ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದೆ ನಾವು ಬೇಡನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರು-ವೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಕುಲ ಮುಗಿಯ-ತಃ. ಈಗ ಸಿವ್ಯ ಕಾಲಿ ಒಂದಿದೆ ಶಾರಿ-

ನಿಯ ಸದಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಚೆಂಬಲ-
ವಿದೇಯೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರು

ಶಾಲಿನಿಯು ಗೋಸೀನಾಧನನ್ನು ಮದುಕೆಯಾದಳು ಆತನೊ
ಡನೆ ಅವನೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂಡು ನಿರ್ದೂರರನ್ನು ನಾಕ್ಕರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು
ರೋಗ-ರುಚಿಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿಲು ಕೆಲವ್ಯಾಂದು ಉವಾಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ
ತಿಳಿಸುವುದು, ಬಡವರಾದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೋಗಕ್ಕಿಲತೆಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವುದು, ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ-ಮುಂತಾದ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು
ಕೈಕೊಂಡು ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಮನಸ್ಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಸಂಕಲ್ಪವಿತ್ತು ಇದರೊಡನೆ ಗೋಸೀನಾಧನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರೇಮ
ಜೀವಿತೆನಿಂದ ಕಾಮವಲ್ಲ

ಗೋಸೀನಾಧ ಎಂ ಎ ವರೀಗೂ ಒಬ್ಬ, ವರೀಕ್ಕುಯಲ್ಲಿ ಶೀಗ್ರಡೆ ಹೊಂದಿ
ದನು ಅಮರಿಂದ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವ ಪ್ರೇರನೆಸಿರು ಆಗಿ ನಿಯಮಿಸ-
ಟ್ಟಿಟ್ಟನು ಶಾಲಿನಿಯು ‘ದೀನ ಜನರುದ್ವಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಳು
ಮಲೆನಾಡಿನ ಆ ಹರಿಸ್ತಾ ಮಿಯಡ್‌ ‘ಶಾಲಿನೀ ನಿವಾಸ’ ಯೆಂಬೊಂದು ಕುಟೀರ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಕು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರಹತ್ತಿದಕ್ಕ-ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್ರ
ವಲ್ಲ, ಕೈಯಿಂದ ಕೊಡ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲ ನಾಜಿದರು ತಾಸಗಟ್ಟಿ ಭಾಷಣದ ಸುರಿ
ಮಕ್ಕಿ ಸುರಿಸುವುದೇ ತಮ್ಮ ಹಣಿಮುಬರಕವೆಂದು ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು
ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೆ, ಉತ್ತರ ಕಲೆಗಳು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ- ಹೀಗೆಂದು
ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಂದು ನಿಯಮವಿರುವುದಾದರೂ ಶಾಲಿನಿ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು
ಇನ್ನೂ ಮಂದಿ ಬಯ್ದಿದ್ದಳು ಒಂದು ಸ್ವಯಂಸೇವಿಕೆಯರ ದಳವನ್ನು ಸಹ
ಸಂಘಟಿಸಿದಳು ಮಿಂದೆ ಹೊತ್ತೆ ಗಂಡಸರಿಗೇ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾನ
ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಶಾಸಿಕೊಳ್ಳಲುದು ಪ್ರಯಾಸವಾದಾಗ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಯಾರು
ಗತಿ? ಜೀವಕಾಗಿ, ಮಾನಕಾಗಿ ಸಿಂಹಕ್ಕೆರುವ ಧೈಯಕವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಣ ಜಂಡಿಗಳಂತೆ ಹೋರಾಡಿ, ಮಾಂಬಿರನ್ನು ಬಲಿ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಸಾಮವ್ಯಾ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ತಿಳ-
ದಿರಬೇಕು. ಕಾಲ ಬಂದರೆ ತವ ಕ್ಕ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಂಗಸರ ಮಾರ್ಪತ್ತಿ
ತುಳತನ್ನಾಳ ಕೊಡೆಲೂ ಈ ಗೂಡಸರು ಒಂದೆ ನೋಡರೆಂದೂ ಶಾಲಿನಿಯ

ನೈಯುದ್ರಕ ಉಭವಾಯೆ ಹೀಗೆ ಅನೆಂದ ಮಲ್ಲಿನಾಡಿನ ಚ್ಯಾಪ್ಟೇರ್ ಜನಿದು
ಸುಂಖತ್ವವನ್ನು ವಡಿದ್ದು

* * * *

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋದಯದಿಂದ ಹೆಂಗಸರೆ ಹೊಣೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದೇ ನಿಜವಾದರೆ
ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ರಾಲಿನಿಯಂತೆ ಸಾಧಕರಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ವಿಹಿತ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಡೆಯೆ, ಸಂಭಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಯೇ ವರಮಾ
ಶ್ರಮ ಪುಂಖವಾದ ಕೆಲಸ ಪತ್ತು ಅದೇ ಹೆಂಗಸಿನ ಉಂಟಿಮು ಗುರಿ
ಮುಕ್ತಿಯ ಸಾಧನವೆಂದೂ ಹಿಸಿದರ ವಿಹಿತವಾಗಲಾದ್ದು ಸರ್ವ ಜನರಿಗೆ ಹಿತ
ವಾಗುವಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾತ್ರು ಅಡಗಿದೆ

* * * *

ಗೋಪೀನಾಥನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದೆದು ಸಾಧಕವಾಯಿ
ತೆಂದೆನಿಸಿರಬೇಕು ಅತನಿಗೂ ಶಾಲೀನಿಯೊಂದು ಮೋಡದ ಬೊಂಬಿಯಾಗಿರು
ವುದು ಬೇಡನೆನಿಸಿತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ವತ್ತಿ ದೊರೆತುದ
ರಿಂದ ಆತನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಆತನಿಗೆ ‘ಬಾಳವೆನ್ನ ನಾವು’
ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ಹೊಳೆಯಿತು

ಗೋಪೀನಾಥ-ಶಾಲೀನಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯರು ಅವರಿಂದ
ಉಪಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಧನ್ಯರು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ದೀವಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ ಅವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯ
ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ ‘ಬಾಳುವೆನ್ನ’ ವಂತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ತರೋಣ

ಸತ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಬಾಳ ಹೊಳೆ ಹರಿಯಲಿ ಗಾಢಿ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟುವ
ಭಾವಣ ಯುಗ ಅಳಿಯಲಿ ಕಾರ್ಯ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಲಿ

ಇದೆಂತಹ ಆದಶ್ರ !

ಪ್ರೀತಿಸದವನ್ನೊಡನೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣದ ಅವರಿಚಿತನೊಡನೆ ಮದುವೆ ! ಮದುವೆಯ ಶಬ್ದ ಎಪ್ಪು ಹಗುರವಾಗಿದೆ ಈಗ ! ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹೊತ್ತನರ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಮಾಡಲು ಬರುವವರಾರು ? ಇದರ ಸಮಾರಂಭದ ವೇళೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರಿಗೆ ನೀರೆಡಂತೆ ಜನ ನೀರೆಯುತ್ತಾರೆ ಸಮಾರಂಭದ ಹೆಸರು ಸಮಾಧಿ ಯಾಗುವಾಗ, ಉದು ಹಾಗೆ ಆಗಲೇಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇರೆ ನಾಗರ ವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಪ್ಪು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಹೊಕೆಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ

ಶಾರದೆಯು ಸಂಜೀವರಾಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ! ಕಟ್ಟಿಂದ ನೋಡಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಕೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದುದು ದೇವಿದಾನ ನನ್ನ ಅವಳ ತಂದೆ ರಾಮರಾಯರ ಬೇಕೆದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕುಲಪ್ರೀರೋಹಿತರಾದ ತಿಪ್ಪಾ - ಭಟ್ಟರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಜೀವರಾಯರಿಗೆ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು ಹುಡುಗಿಯ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನಾರು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವರನ ವಯಸ್ಸು ನಲ್ಲಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮಿರಿತ್ತು ಅದು ಮೊದಲು ಇಬ್ಬರು ಮುತ್ತೆತ್ತಿದೆಯರು ಸತಿಭಾಗ್ಯಪಡಿದೆ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಈಗ ಸಂಜೀವರಾಯರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮೂರನೆಯ ಮದುವೆ ಮೊದಲಿನ ವಿವಾಹವಾಗುವ ವೇళಿಗೆ ಅವರು ಆಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತರೇನೋ ನಿಜ ಎರಡನೆ ಮದುವೆ ವೇಶಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಅಧಕ್ಕಾಧರ ಕರಗಿ, ಈ ಮದುವೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆತನದ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು ಅವರು ಸಾಯಿವ ವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿರಲಾರದು ಬಂಗಾರದ ಹೆಸರು ಕೇಳಬಹುದಷ್ಟೆ ಅಂತೂ ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟರ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ರಾಮರಾಯರು ನೆಂಟಿಸ್ತಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

* * * * *

ದೇವಿದಾಸನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸವಿಕನಸನ್ನು ಮೊದಲು ಕಣಡಿದ್ದನು ಅವಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮಿರಿದವನು ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತುವರ್ಷದ ಯುವಕ. ಮದುವೆಯಾದರೆ-ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವರವು ಸುಖಸಾಮಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ

ತೇಲಿನುವ ಹುಮ್ಮಸ್ವಿದೆ ಈ ಚೈತನ್ಯ ತತ್ವನ್ನು ಸದಾ ಮಿಡಿಯ್ಯಾಟಿತ್ತು
ಅದಿಷ್ಟೋಬಾರಿ ದೇವಿದಾಸ ಶಾರದೆ ಅಪ್ರಿತಸ್ವಿಯಾದರೂ ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯೆಂದು
ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕರೆದುದೂ ಇದೆ ಉವರಿಭೂರ ಸಮಾಗಮ ಎಲ್ಲಿ ಯಾನಾಗ
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತಿಂಬ ನಿಯಮವಿಲೆಲ್ಲ ಶಾರದೆಯು ಉಣಿ ಜೀವ್ಯೇತ್ತಮನಿಗೂ
ದೇವಿದಾಸನೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಸ್ತ್ರೀತಿ ಅತ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮನೋಗತವನ್ನು
ಆರಿತಿದ್ದನು ಸಂಜೀವರಾಯಿಯೆಷಣೆ ಇನಕ ವಿವಾಹ ನಡೆಯುವುದೇವೂ
ಕೇಳಿ ಆತನಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟಿನು ತಂದೆಯು ಅರನತ್ತರ ಆರಕು ಮರ್ಪಾ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೆನೆದು ತುಂಬಾ ವಿಜಾದಾಟ್ಟಿನು ತಿಷ್ಪಾಖಟ್ಟಿನನ್ನು ರಸಿಸಿ
ದನು ಆದರೆ ವಿಧಿಯನ್ನೆದುರಿಸುವರಾದು? ಯುಗ ಯುಗಗಳ್ಲಿಯಾಗ
ವಿಧಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಸಮಾಂತರಾದವರು ಭಿಕ್ಷುಕರಾಗಿಯೂ, ಭಿಕ್ಷುಕರು ಸಮಾಂತರ
ರಾಗಿಯೂ ಆಗುವುದು ಇದ್ದೀ ಇದೆ ವಿಧಿದೇವತಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು ಮತ್ತು
ಮಣ್ಣ ಪ್ರಬಲ ಆಯುಧಗಳು ಇಧವಾ ಗಾಳಿದ ಕೊಂಡಿಗಳು ಈ ಗಾಳಿದ
ಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಮಾನವೀವೃಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಸ್ತೇಸಿದುತ್ತಾಳೆ ಆಕೆ
ಮನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿತ್ತದೆ? ಸಂಜೀವರಾಯರಿಗೆ ಶಾರದೆ
ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಣಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಜೀಗ ಮದುವೆ ನಡೆಯಿತು ಸಲ್ಲತ್ತಿರದು
ವರ್ಷದ ಸಂಜೀವರಾಯರು ಇಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ತರುಣನಂತೆ ನಡಿಸಿದರು
ಶಾರದೆಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತವನ್ನೀಯುವ ಶಬ್ದ ಸಮಾರಂಭದಿಂದ್ದಿ— ಗೃಹಪ್ರಸ್ಥಿತದ ದಿನ
ಸಂಜೀವರಾಯರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕು ಶಾರದೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಬೇಕು ಆವರಿಗೆ ಮನಣ
'ಬಾ' ಎಂದು ಕೈ ಎತ್ತಿ ಕರೆಯುತ್ತವೆ ಇವರಿಗೆ ಮನ್ಯಧ 'ಬಾ' ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಹಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಆಭಾನ! ಈ ಸ್ವಾಂತೆಯದತ್ತಿರ ಏನು ಮಾತ
ನಾಡುವುದಿದೆ? ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಕೂಡ ಇಷ್ಟವಡಳಿ ಸರಸವನ್ನು ಬಯ
ಸಿದ ಸಂಜೀವರಾಯರಿಗೆ ವಿರಸವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಶಾರದೆಯು ಒರಟು ಸ್ವಭಾವ
ತಿಳಿದು ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು ತನ್ನನ್ನು ಆಷ್ಟು ಉಂಟಾಗಿನಾಗಿ,
ಕಸರ್ಕಿಂತ ರೇಳಾಗಿ ನೋಡುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮೇಲೆ ತಿರಸ್ವಾರ ಹುಟ್ಟಿತು ಆವರಿಗೆ
ವಿಷಯಲಾಲಸೆಯ ಜ್ವಾಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆರಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುತ್ತಾ
ಇದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಮೀರಿಸದೆ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಆವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ
ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶ್ಯಕ್ಕಾದರು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ
ಕೊಂಡು ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾರದೆಯನ್ನು—

‘ ರಾರೀ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ’ ಎಂದು ಕರೆದರು
 ‘ ಏಕೆ ? ’ ಎಂದಳು ಶಾರದೆ
 ‘ ಜೀಕು, ಜೀಗ ಬಂದು ಹೋಗು ’ ಎಂದರು
 ‘ ನಾನು ಬದುಪ್ಪದಿಲ್ಲ ’
 ‘ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎಳೆಮಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೇ ’
 ‘ ಧ್ವಯವಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ’

ಅಬ್ಬ ! ಇವಳ ನೋಕ್ಕೆವ್ವು ? ನೋಡಿವೇ ಚಿಂತುತ್ತೇನೇ – ಎಂದವರೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲುತ್ತುರಿಸಹೋಡರು ಆವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೆತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಷಕಾರುವ ಸರ್ವಜೀವಿಯಂತಾಗಿ ಆತನನ್ನು ರೊದ್ದೂವೇಶದಿಂದ ಕಂಡಳು ನಾರಿ ಇದ್ದವಳು ಮಾರಿಯಾದುದನ್ನು ಅಂದೇ ನೋಡಿದರು ಪಾಪ ! ಇಂದಿನ ಹೆಂಡಂಡಿರ ಇತಿಹಾಸವೇ ಜೀರೆ ಈ ಹೆಂಡತಿಯದು ಅತ್ಯಂತ ಆಘಾತಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ವಾತಿವ್ಯತ್ವಾಚರಣೆ ! ಆವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಜೀವರಾಯರು ನಿರ್ಜೀವರಾಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರು ಇಂತಹ ಹೊಳ್ಳುವುಕ್ಕಾಗಿ ಸಹವಾಸನೇ ಬೇಡನೆಂಬಜ್ಞಾಯಿತು ಆವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ !

‘ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ? ’ ಎಂದು ಮೆತ್ತೆಗೆ ಕೇಳಿದರು

‘ ನನಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ ’ ವೆಂದಳು ಶಾರದೆ

ರಾಮ ! ರಾಮ ! ಕಣ್ಣಾರೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಿ ಮಾಡುವ ಇಂದಿನ ಜನರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಸಾಕಾದೀತೇ ? ‘ಆಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲೇನೇ ? ನಿನ್ನ ಭಾಯಿಂದ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಡಬಹುದೇ ?

‘ ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಷ್ಟಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧೋಂದು ವೈಶಾಚಿಕ ಕೃತಿಯಿರಬಹುದು ನನ್ನ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಮಲ-ದೇವಿದಾಸ ’ ಎಂದಳು

‘ ನಾನೂ ಚರಣದಾಸನೇ ಆಗಿರುವನೆಲ್ಲ ’

‘ಚರಣದಾಸರಾದರೆ ನನ್ನ ಬಟ್ಟಿ ಒಗೆಯುವುದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು’

ಅಂತೊ ಅಂದು ನಡೆದ ಫೋಟನೆ ಯಾರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೂ ಬರದೆ ತಣ್ಣಿಗಾಯಿತು ಸಂಜೀವರಾಯಿರಿಗೆ ಶಾರದೀಯ ಉಸಾಬರಿಯೇ ಬೇಡವಾಯಿತು ಅಣ್ಣಿ ಜೀವೋತ್ತಮನ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ಆಸೇ ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ದೇವಿದಾಸನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು

* * * *

ಎಂದಿನ ವರೀಗೆ ಶಾರದೀಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲ್ಲವೇ ಅಂದಿನ ವರೀಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ವಸ್ತುವೆಂದು ಆತ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ನಿಜ ಆದರೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಎಣಿಸದೆ ಅವಳ ಕೇವಲ ಸಹೋದರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದನು ಆನನು ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಗಾಯಕ ತಾನು ಕಲಿತ ವಿಧ್ಯೇಯನ್ನು ಇತರಿಗೆ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಯಾವುದೂ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದಾಶಯುಭ್ರಂಬನು ರಾರದೆಗೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಚೋಧಿಸಲು ಹೇಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿನ ವನು? ಅವಳ ಮನಿಗೆ ದಿನವೂ ಹೋಗಲುರಂಭಿಸಿದನು ಉರಿನ ಜನರ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆತನ ಶಾರದಾಗೃಹ ಗಮನ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿತು ಈ ಅನ್ನದಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸಂಶಯ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು ಶಾರದೀಯ ಒಲ್ಲೆಯ ಬಲ್ಲೆಯೂ ದೇವಿದಾಸನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತು ದೇವಿದಾಸನಿಗೆ ಇದು ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ‘ಶಾರದಾ, ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಬಾಲ್ಯ ದಿಂದಲೂ ಗೆಳಿತನವಿದೆ ನಿನು ಇನ್ನು ಕಸ್ಯೇಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಗಳಿಯಲಾರಿ ಆದರೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ನಿನು ನನ್ನ ಸೋದರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ ನಿನೂ ಹೇಗೆಯೇ ಭಾವಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀಯಸ್ವರ ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ನಿನು ಅನ್ನಧಾ ಯಾವ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೂ ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರಿ ಗಂಡ ಹೇಗೂ ಇರಲಿ ಧರ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮದುವೆಯೇ, ಗಂಡ ಗಂಡನೇ ನಮ್ಮೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಇಮ್ಮು ಉನ್ನತ ಪರೀತು ಸಾತ್ವನದಲ್ಲಿದೆ ಇದೊಂದು ಸಗಿಯ ನೋಟವಲ್ಲ ನೋಟಯಾಟವಲ್ಲ ಸಂಜೀವರಾಯ ನಿನ್ನ ಗಂಡನೆಂದಮೇಲೆ ಆತನೊಡಣಿ ಸೂಕ್ತ-ಜಂಪ್ರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದುಡು ಸಂಜಾಮ್ಯತ

ವೆಂದು ಬ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಡೆಯಿನಲ್ಲಿಜೀಕು ಹಿಂದಿನ ಆದರ್ಶ ರಮಣೀಯರು ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡರು ನಿನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ನೀವಿದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ವೈನುದ ಮಧುರಾಲುವದಿಂದ ನನ್ನ ಮನವ್ಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕೊರೆಯುವ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭ್ರಮಿಸಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ವರ್ಗವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತುಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುವುದು ಗಂಡಸಿಗೆ ಅತ್ಯುಂತ ಸುಲಭವ ಕೆಲವ ಆದರ್ಶ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಕರಿಣ ವರ್ತು ಅವರೂಪ ಇಂತಹ ಒಕ್ಕೆಯ ಪುರುಷರಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಪ್ರವಂಚ ಇನ್ನೂ ಜಾಟಲ್ಲಿನಾನರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು ನಿವಾಹ ವಿಕ್ಷೇಪ, ವಿಧನಾ ನಿವಾಹ, ವೈರಿಧ ನಿವಾಹ, ಶ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಮಾನ ಸ್ವಾಂತಂತ್ರ್ಯ— ಇವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಘಟ್ಯದ ಸಿಂಡಗಳು! ಯಾಗಧರ್ಮ-ಕ್ಷೇತ್ರನ ಸರಿಸಿ ಇವನ್ನು ಅನ್ತಭ್ಯಾವಿನದೆ ಗತ್ಯುಂತರುಲ್ಲ ಈಗ ಹೇಳು ನಾನು ನಿನಗೆ ಬೇಕೆ, ನನ್ನ ಸಂಗತಿ ಬೇಕೇ? ಎಂದೆನು

ಹಾರವೆಗೆ ಕಂಬನಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಇಳಿಯಿತು ದೇವಿದಾಸನ ಮನಸ್ಸು ಇಮ್ಮು ಪ್ರಸ್ತಾಲಿತವೆಂದು ಆಕೆ ಅಂದೇ ಉರಿತಳು ಎಷ್ಟೇ ಸಲಹಿತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಎಣಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಅನಧರ ವರಂತರಿಗಳು ಒದಗುತ್ತವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಖಾಹೆರಣೆಯಾಗಿರಿಸಿ ದೇವಿವಾನ ಅವಕ ಕಾವು ಪಿವಾನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾರತದ ಆದರ್ಶವೇ ಸಮಾಧಿಹೊಂದುತ್ತೀಂದೂ ಭಾವಿಸಿದಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಫುಟಿಕೆದ ಕೇವಲ ವಿಧಿವಂಕೀತೆಗಳಾದ ಫುಟಿನೆಗಳನ್ನು ಹಳಿದು ಪ್ರಯೋಜನವೇನೇಂದು ಅಂದಿನಿಂದ ಸಂಜೀವರಾಮರ್ಲಾಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆಗುಷ್ಠಾಗಿ ದೇವಿವಾಸನಿಗೆ ವಚನವಿತ್ತಳು

- ದೇವಿದಾಸನನ್ನು ಸಂಜೀವರಾಮರು ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಹೊಗಳಿದರು ‘ನಿನ್ನಿಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ ಕಾಣುವ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಪಾದ ಶೋಕಿದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಯಾ ಕುಡಿಯಬೇಕು’ ಎಂದು ಅನಂದಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಸುರಿಸಿರು. ಅವರ ಒಡಿದುಹೊಡ ಸ್ಥಂಭಾರ ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿತ್ತಾ ಅದೊಂದು ಆದರ್ಶ ಸಂಸಾರವಾಗಿ ಹುತ್ತಿತದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತ. ಆದರೆ ವಯೋಸಾಮೃತೀಯಿಂದು ಸವಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಇದೆಂತಹ ಆದರ್ಶ !

ಬಾಳಿನ ಪಾತ್ರೆ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ಕೆದಳೀಪುರವೆಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ? ಉರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಬಾಳೆಯ ಮರಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಈಗಿನ ಷ್ಟೆಕ್ಕಾರೋಪಣಪರ್ವ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು ನಮೂರಿನ ಸಸ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೇಡೆಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೋ ಏನೋ, ಕೆಷ್ಟುಂಧೆಯಿಂದ ವಾಸರಸ್ವೀನ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಂದು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುತ್ತು ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾವೃತವನ್ನು ಒದಿ ಸವಿಯುವ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನರು, ವಾವ ! ಮಂಗಗಳು ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ತಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಬರಗಾಲ ಬಂದರೆ ದೇವರು ಕೊಡುವವನಿದ್ದಾನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೇ ವಿನಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೇಡನ್ನು ಬಗೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದೂ ಹಣ್ಣು 'ಮುದುಕ ಮುದುಕಯರೆ ತಮ್ಮ ನಾತ್ರಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ವಚಸ್ಸಿನಿಂದ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ದುಡಿದು, ಹೊಲಗಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹಂಚಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನಸೆಗಳನ್ನು ರಚ್ಚಿ ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರದ ಮಧ್ಯ ಬಾಳುಂಡು ದು ಸನಾತನ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳವರು ! ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಆನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಈಗಿನ ನಾಗರಿಕತೆ, ಸಡೆನುಡಿಯೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಒಗಟು ಕಾರಣ ಅವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೂರವೆಂದು ಆವರ ವಾದ ಅವರು ಹಿಂದೆಧನುರು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದರು ಧರ್ಮನಾಮಾಜ್ಞಾದ ಪ್ರಜೆಗಳವರು. ಆವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಶಾಂತಿಯ ಕಳೆ ತುಂಬಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಿ ಎ ಎಂ. ಎ ತೇಗ್ರಡೆ ಹೊಂದಿದರೆಂದರೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದು ಸಂಷ್ಠಾತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವತ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದಿದೆ, ಶಿರೋಮಣಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇಗ್ರಡೆ ಯಾಗಿದೆಯಿಂದರೆ ಆವರ ಸಂತೋಷ ಮೇರಿಮರಿಯದು

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಉರು, ತುಂಬಿದ ಮನೆ ಕ್ರಮೇಣ ಮಾಸಾದ ಬೀಳಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು ಎಳೆಯ, ವಿಂಸೆ ಬಾರದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿದರು ವಿದ್ಯೆಕಲಿಯುವ ನೆವಡಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ತಂಡಿ ತಾಯಿಯರಿಗೇ ಗುರುತುಸಿಕ್ಕುದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣ ಹೊಂದಿದರು ಅವರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸತ್ಯಗ್ರಹ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ದೇಶಭಕ್ತರೂ ಇದ್ದರು ಹಳೆಬರಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮಾ

ನಲ್ಲಿ, ಎಣಿಯಲ್ಲಿದ ವಿಶ್ವಾಸ, ಸತ್ಯಹರಿಕೃಂಪುನ ಸತ್ಯ, ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಅಹಿಂಸೆ, ರಂತಿದೇವ, ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಬಲಿ ಮೊದಲಾದವರ ತಜ್ಞಗ— ಇನ್ನು ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ತಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಾದಲು ತರುಣರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಗಣವನನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹನುಮನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಈ ತರುಣರ ಕಾರ್ಯ-ರ್ವಾಹಿವು ಸ್ವಾಧೀ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಮುಲಿನಗೊಂಡಿರುತ್ತಿರು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾರಿಹೋಯಿತು ಗಾಂಧಿ ತಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲ ಉವ್ವಾರವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಿವ ನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಜನರು ಹಲಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಿಂಡರ ಧೀನುಮುಖ ವ್ಯಾಘರ್ಜಭಾವದ ಕೂಲಂಕಷ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಉದ್ದಾರವಾಗುವುದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತಭ್ರಂಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರು ಮುಖಿಂಡರ ಶಂಕುಗಳ್ಲಿ— ಮುಂದಾಳುಗಳು! ಎಂದುಭಾವಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಿಂಡರಿಗೆ ಗೋರಿಕಟ್ಟಿಲು ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧಿತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಸಮತಾವಾದಿಗಳು ಆ ಗೋರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಸಲು ಚಪ್ಪಡಿಕೆಲ್ಲಾಗಳಿಂದನೇ ಸಿದ್ಧಿ ರಾದರು ಹಿಗೆ ಹಳೆಬರೂ ಹೊಸಬರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಿಂಡರ ಸೃಜನಮಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಕಾಮುತಿದ್ದರು

* * * *

ರಾಫ್‌ವೇಂದ್ರದಾಯರಿಗೆ ಆರು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಳ ಹೊಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಅವರ ತಂಡಿ ವೆಂಕಟ ರಾಯರು ಕೇವಲ ಒಡವರು ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣಕಾರ್ಯಿ ಕದಲೀವುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಲಕರ್ತೀಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ರಮೇಣ ಹಂಚಿನಮನೆ ಕಟ್ಟಿದರು ತುಂಬಿದ ಮನಿತನದಲ್ಲಿ ಹರಿಟಿದ ಅವರಿಗೂ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ! ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು ಸೋಸೆ, ಅಳಿಯಂದಿರ ಮಧ್ಯ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕೂದಲಿನ, ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೆಂಚ್ಚುಬಾಯಿ ಮುದುಕ! ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ‘ರಾಯರ್ಡೇ’ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ರಾಯರು ಸೂರಾರು ವಾರದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ತನು-ಮನ ಧರ್ವದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸನನ್ನು ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಿಂಡನೂ ಮಾಡಿರಲಾರ ದೀನ ಜನ ವಶ್ವಲರಾದ ರಾಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವನನ್ನು ಸೆನೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ವನಸ್ಪಿನಲ್ಲಿ

ತುಂಬು ಸೇರಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತತ್ತು ಆ ವಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಂಡೆ ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗಲೇ ಪಿತ್ರಾರ್ಚಿತ ಸೇತ್ತನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕೆ ವ್ಯಾರಂಭಿಸಿದರು ಮಹಾತ್ಮರು ಎಂತಹ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಸುವ ಕನಸಿನ ಮನಿ ಕಟ್ಟಿದರೂ, ಜನಸಾಮಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವೋದಾರದ ಪ್ರತಿಭೀ ವಿ.ಂಜಿದ ಹೊರತು ಸಪ್ರೇರ್ಥದ್ಯು ಸಮಾಜ ದೂಪುರ್ಗಳಾರದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಸ್ನಾನ್ಯಾಸಿಯಿಂದ ಬಾಳ, ಶತ್ರುವು ಆದರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿತ್ತು ಪಿದೇಶೀಯರ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯಭಾರ ಆರಂಭವಾದೊಡನೆಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಟುಂಬ, ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಸಮಾಜ, ಸಮಾಜದಿಂದ ಜಾತಿ, ಜಾತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೊಂದು ತಿಂಬುವ ಮನೋಭಾವ ಉಂಟಾಯಿತು

ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ, ಗೌರವಸ್ತುರ ಮನಿಕನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ದೊಡ್ಡ ಹಂಚಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಈಗ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಲಿಹರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ರಾಯರ ಹೃದಯವಂದಿರವು ಮಾಯಾಮಂದಿರ-ವಾಯಿತು ಒಬ್ಬಳು ಸೀಸೆಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಸೀಸೆಗೂ ಮೂರಿಕ-ಮಾಜಾಲ ದ್ವೀಷ ಅವಕು ಮಾಡಿದ್ದು ಇವಳಿಗೆ ಸರಿದೊರೆದು ಮಕ್ಕಳೊಳಗಿಂತೂ ದೇವದಾನವರ ಸೈರ ಬೀಗೆ ಮನೆಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕರ್ಮಕ್ಕೆತ್ವಾಗಿಂತಿರುತ್ತಾ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರೊಳಗಿ ಹೂಡಿದಾಟ ಮೊದಲಾಯಿತು ರಾಯರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ವಾಪ! ಅವರದು ತುಂಬಜೀವನ, ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ, ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಳಲಿಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಈಗಿನ ಜನರ ಜೀವನಾದರ್ಶ, ಜನತಾ ಭಾವವನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ, ನನುಗೆ ನರಕಕ್ಕಿಂತ ಕಣಿಷ್ಠ ತರಗತಿಯ ಲೋಕವೇ ಗತಿಯೊಂದು ಎನಿಸದೆ ಇರಲಾರದು ರಾಯರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯ ಜಗತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳೊಳಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಆರಮನೆಗಳಾದವು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದ ಆ ರಾಯರ ಮನಿಕನ ನುಜ್ಜನೂರಾಗಬೇಕಿ? ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯ.ಫಲ್ಲಿದ್ದದ್ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಅಖಂಡ ಭರತ ಭರತವಿಂಡದ ಕನಸು ಕಂಡ ಗಾಂಧಿಯ ಅನೆಯೇ ಮಣ್ಣಗೂಡಿ, ದೇಕವು ಇಡೆದ ಎರಡು ಮಡಿಕೆಯ ತುಂಡುಗಳಂತಾದಾಗ ರಾಯರ ಅನೆ ನೀರವೇರಿದ್ದುದೇನಾಶ್ಚಯ? ಅತ್ತ ಅಳಿಯುಂದರ ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಸುಖದಿಂದ ಇಡ್ಡಿಯೇ? ದೊಡ್ಡ ಮನಿಕನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವ

ರೆಂಬ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ಮೇರೆದು ಗಂಡಂದಿರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಾತ್ರಾಗಿ, ಒಡವೆ ಇದ್ದೂ ಒಡನೆ, ಗಂಡನಿದ್ದೂ ನುಂಡಿ ಎಂಬಂತೆ ದಿನ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದರು

ರಾಯರು ಹತ್ತಾರು ಒಡೆದ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಡಿಸಿದ್ದರು ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯ ಭಿದ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದನ್ನು ದೌಬ್ರಥ್ಯ ಉಂಟಾದುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದುರ ದೃಷ್ಟಿವನ್ನು ಹಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಸ್ನೇತಿಕ ಬಲವನ್ನೇ ಕಳಿದುಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾರಿಗೆ ತಂಡಾರು? ಆದರೆ ವ್ಯಧಾವ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗೃಹಭಿಷ್ಟಂದ ಚೇಸತ್ತು ಮನೋರೋಗ ದಿಂದ ಸಾಯಾವುದು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ! ಇಷ್ಟದರೂ ರಾಯರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ ದೈವ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೇ? ಈಗನವರಿಗೆ ದೈವಿಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತಿ—ಬೆಳಿಗಳು ಸಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಸಾಯಾವಂತಾಗಿದೆ ರಾಯರಂತಹ ಜನರಿಗೆ ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ಷೇಹಿಡಿದೇ ಹಿಡಿಯುವನು

ನಿವೇ ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ-ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಮಕ್ಕಳು ಪುನಃ ಒಟ್ಟುಗೂಡಬೇಕೇ? ಇದರ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪವಾಡವಡಿಗಿದೆ? ಜನರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ವರ್ಚನಸ್ವಭಾವ ನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಭಾವಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕದಳೀಪುರಕೆಷ್ಟಂದು ಸಲ ಬಿಜಯಂಗೈದರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಬಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಸಂದರ್ಭನ ಪಡೆದರು, ಅಸುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು ಅಂದೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಗೆ ತಾನೆಲ್ಲರೂ ಬಕ್ಕಂದಿರುವೆನೆಂದು ಸಕಲರೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರು. ರಾಯರಿಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಅಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರೇಮಾದರಿಗಳು! ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಸ್ವತಃ: ರಾಯರ ಕರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕದಳೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ವರಿಗೆ ತಂಗಿದರು!

ಉಂರಿಗೆ ಉರೇ ರಾಯರ ನಿಷ್ಪಲ್ಯಶ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೊಯಿತು ಸೌಜಸ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ರಾಯರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡೂ ಮುಕ್ತ ಕಂರದಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು ಎಲ್ಲಿರೂ ರಾಯರ ಹೆಸರೆತ್ತಿದಾಗಲೆಲ್ಲ— ರಾಯರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳಿದವರು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಜಾನರಿಯಮ್ಮನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾರೆ, ಸಲಹಿ ದೇಹಿತ್ವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರಿಲ್ಲದಿದರೆ ನಮ್ಮ ವಾಡೇನಾಗು

ತಿತ್ತೀರ್ಥೀ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಸಂದ ಬಾಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಗಮನದಿಂದ ಉರಿಗೆ ಉರೆ ನಾತ್ತಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನುಸರಿಸುವಂತಾಯಿತು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಯಿದು, ‘ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ವಾತ್ತಿ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ನೋಡಿ ಸಾಯಂಚೇಕೋ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಲ್ಲ’ ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದರು ಆ ದಣ್ಣ ಶರೀರ ಎಪ್ಪು ಚಿರ ಚೇತನವಳ್ಳಿದ್ದು ! ಪ್ರಭ ಸೆಗೆಂಡ ಚೆಂಡು !

ಎಲ್ಲವೂ ನಿನಗಾಗಿ !

ಆಕೆಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕೆ, ಇದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಗಂಡುಮಗ ಹೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಪ್ರವಂಚದ ದ್ವಿತೀಯಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ್ಯಭಾತೆಗೆ ನೇರಿದ್ದ ನು ಮುದುಕೆಗೆ ಹಗಲಿಗೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಮಗನೇ ಯೋಚನೆ ಸ್ನೇಹಿಕರ ಜೀವನ ವೆಷ್ಟು-ಕಷ್ಟ ತರಸೆಂದು ಸೇನಿದಾಗ. ಆಕೆ ಹೈಪ್ರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ನ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸೇನೆ ಸುಶೀಲೆಯಂತೂ ಗಂಡ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಲೆಂದು ದಿನವೂ ದೇವಿಯಾರಾಧನೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಳು ನಂಕಷ್ಟು ಓದಿಮೂಲ ಸುಮೃನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿದುಪುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ನೇಹ್ಯಭಾತೆಗೆ ನೇರಿದರೆ, ಆತ್ಮ ದೇಶನೇವೆ, ಇತ್ತು ಈಶಸೇನೆ (ಉದರ ಸೇವೆ) ಎರಡೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ವಸಂತ ಕುಮಾರನ ನಂಬಿಕೆ ಇನ್ನಿ ಮತ್ತು ಜನ್ಮಭೂಮಿ ವಿರಿ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆಯೇ ? ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ ಹತ್ತಾರು ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದ ತಾಯಿ ಅಧವಾ ಹೆಂಡತಿ ಹೆದರಿದಂತೆ ಅವನ ಜಿವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆವಾಯ ಒದಗಲಿಲ್ಲ ವಿದೇಶ ದಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ವರಳಿದೊಷನೆಯೇ ತಾನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಧಿಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿರುವೆನೆಂದೂ, ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳ ಖಚಿತಗೆ ಹಣ ಕಳುಹಿಸುವೆನೆಂದೂ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮುದ್ದು ಸುಶೀಲೆಗೆ ವತ್ತ ಬರೆದನು ಆದರೆ ಆ ಪತ್ರದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರೇಮ ಪರಿಚಯ ವಾಗದ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದಿತು ? ತಾಯಿಯಂತೂ ಯಾವಾಗ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿಯೆನ್ನೆಂದು ನದಾ ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಳು ವಸಂತಕುಮಾರ ಧಿಲಿಗೆ ಬಂದ ತರುಣದಲ್ಲೆನೋ ಉರಿಗೆ ವತ್ತಬರೆದನು ಆ ಮೇಲೆ ಸುಶೀಲೆಯು ಅವನ ವಿಧಾಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರೂ ಅವು ಅವನ ಕ್ಕಿಗೆ ತಲುವಡೇ ಮರಳ ಅವಳ ಕ್ಕಿಗೇ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು

ಯುದ್ಧ ಮಗಿದೊಡನೆಯೇ ನವ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿತು ಅದರೆ ಇದರ ಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇತರ ಭೂತ ಸಿಂಹಾಸನಗಳ, ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯ ತಾಂಡವನ್ಯತ್ವವೇ ಆರಂಭವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಲಭಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನು ಕೆಟ್ಟುಹೊಗಿತ್ತು ? ನಾವು ಮೊದಲೇ ಸುಖಿದಿಂದಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅವಂಡ ಹಿಂದುಸ್ವಾನವನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ

ಹೆಂಚಿ ಮುಸ್ಟಿಮರ ಕೈಪೆಯನ್ನೇಕೆ ಯೂಚಿಸಬೇಕಿತ್ತು? ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ತೆದ್ದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗೋರಿಯನ್ನು ತಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದ್ದಲ್ಲದೆ, ಇತರರ ನಾವಿಗೂ ಕಾರಣಾದರು, ಎಂದು ಜನ ಅಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಕೆಲ್ಲಾತ್ತಿ, ಹೈದರಾಬಾದು ನೊಡಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆ.ವಾರು ವಿಷಜ್ಞುಲೆ ಹರಡಿ, ಹಿಂದುಗಳ ಷಿಕಾರಿ ನಡೆಯಿತು ಹೆಂಗಸರ ಮಾರಾಟವಾಯಿತು ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗಿಗಳು ನಿಯಮಬಳಧವಾದವು ಈ ಕೊನೆಮುವಾರು ಜ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರು- ಯಾರು ಸತ್ತರು, ಯಾರು ಬದುಕಿದರು-ಎಂಬ ನಿಜವಾದ ಲೆಖ್ತಿಹೇಗೆ ದೊರಕಲು ಸಾಧ್ಯ?

ವಸಂತಕುಮಾರನ ತಾಯಿಗೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ದಿಗಿಲು ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರಲ್ಲಿ ಸೇತೀಲೆಯಂತೂ ಹಗಲಿದ್ದಳೂ ಯೋಚನಾಮ್ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನವೂ ಕೆಟ್ಟ ಸದ್ದಿ ಜರಡುವ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಕುಮಾರನು ಜೀವದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು? ನೊಡಲು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆತನು ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಸುಳಿವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುದುಕಿಗೆ ಥಳ್ಳಿಯಿಂದ ವರ್ತಮಾನ ತರುವನರು ಯಾರು? ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ವರ್ಷಕೆಷ್ಟಮ್ಮೆ ಮಗನಿಂದ ಪತ್ರಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಈಗ ಅದು ಇಲ್ಲ

ಆತ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಹೋದವನು ಆಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು ವಾಕಿನಾಧಿನಿಗಳೊಡನೆ ಶಾಯ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ, ಮೇಜರ್, ಕಮಾಂಡರ್ ನೊಡಲಾದ ಹಿಂಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ನಂದನ ವನವಾದ ಕಾಶ್ಮೀರವು ಎಲ್ಲಿ ವಾಕಿನಾಧಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಆತನ ದುಗುಡ ಸೇರಿದರೆನುಗತಿಯಿಂದು ಹಗಲಿರಳೂ ಚಿಂತಿ ಆತನಿಗೆ! ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಿತಿ, ನಿವಿಟ್ಸ್, ಮೆಕ್ಕಾಟ್ನ್, ಡಿಸ್ಕ್ಸ್, ಘ್ರಾಂಕ್‌ಗ್ರಾಂ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಒನ್ಮುತ್ತಾಸಿ (Plebisite) ಕೂಡ ನಿಷ್ಟುಯೋಜನ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಜನರೇ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಕಾಶ್ಮೀರಿಗಳು ಸುಖದಿಂದಿರಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರುವುದು ಅತ್ಯಮವೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಎನಿಸಿತ್ತು

. ಸ್ವಿನ್ಸ್‌ಬಾತಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸೇರುವ ದಿನ ಆ ಮುದಿತಾಯಿಯ ಚೆರಣಾರವಿಂದವರಿಗೆ ಬಿದ್ದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆಕೆಯ ಆನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹೊರಹೊರಬೆಂದ್ದನು. ತಾಯಿಯ ಕರುಳುಬಳ್ಳಿ ಎಂದಾದರೂ ಒಣಗುವುದುಂಟೇ?

ಉರಿಗೆ ವಸಂತಕುಮಾರ ಬರುವನೆಂತೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೆರಡಿತೋ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಲ್ಲ ತಾಯಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತಾರುಣ್ಯ ಬಂದಂತಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕುಕಾಲ ಬಾಳಯೇನೆಂಬ ಹುವ್ಯಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿತು ದಿನವೂ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ಲಾಣಕ್ಕೆ ಭೆಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಕೆಲನ ಬಿತ್ತು ಮುದುಕಿಗೆ ಗಂಡನು ಯಾವಾಗಿಬರುವನೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕನವರಿಸುವ ಸುಶೀಲಿಗೆ ಕುಂಕುಮದ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು

ಮುದುಕಿ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿ ಬರಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನೂ ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಬಂದು ದಿನ ಮೆಯಿಲ್‌ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಕುಮಾರ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿನು ಗಾಡಿ ಬಂದೊಡನೆ ನಿಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗನನ್ನು ಕಣು ತುಂಬಾ ಸೋಡಬೇಕೆಂದು ಆತುರ ಇಕೆಗೆ ಆದರೆ ಪಾಲ್ಟ್‌ಫಾರ್‌ ಟಿಕೆಟ್‌ ಒಂದು ಬೇರೆ ಇಚ್ಯಾಲ್‌ ದೂರದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತದ್ದೆ ತಾಯಿ ಮಗನ ಗುರುತನ್ನು ತ್ವರಿತವೇ ಹಿಡಿದಳು ‘ವಸಂತಾ, ಬಾರಪ್ಪೆ ಕೊನೆಗೂ ಉರಿಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲ ಬಂದು ಪತ್ರವನ್ನಾದರೂ ನನಗಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಡೆಂಡಿತಿಗಾದರೂ ಬರೆಯುಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ನಮ್ಮಂತಹ ಹಳಬರ ನೆನಪೆಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ನಿಮಗೆ?’ ಎನ್ನುತ್ತ ಆತನ ಮೈದಂಡವಿದಳು ಆತ ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು ಸುಶೀಲೆ ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ! ಸೌಂದರ್ಯ ಸೌಜನ್ಯಗಳಿರುತ್ತಾ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿನೆ ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಳ್ಳಿ ಆತನೊಡನೆ ಏನು ಮಾತನಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯಿದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಹೋತ್ತು ಮೂನಮುದ್ದೀಯನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಮನೋಮಂದಿರ ಮಾತ್ರ ಆನಂದದ ಅಂಬಾಧಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿತ್ತು ಕಮಲದ ನಾಳಗಳಂತಿರುವ ಆಕೆಯ ಎಳಿಯಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಆಗ ತಾನೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಕೇಸರಿಭಾತ್ ಶಿಂದು ಪೀ ಕುಡಿದನು ನಂತರ ಸುಶೀಲೆ ಆತ ಮನೆಗೆ ತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಶೋಧನೆ ನಡೆಯಿಸಿದಳು ಹತ್ತಾರುತರಹದ ಸೀರೆ, ಕನ್ನಡಿ, ಬಾಳಣಿಗೆ, ರಿಷ್ಟ್‌ನಾ, ಪೊಡರ್, ಸ್ನೇಹ್ ಅಲ್ಲಿದೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನುಗಳಿದ್ದವು ತಾಯಿಗೂ ಸೀರಿಗಳಿದ್ದವು

* * * *

ಆತ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಷ್ಟು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವೇಹಿತರೂ ಆತನನ್ನು ‘ನಿಮಗೆ ಮುದುವೆಯಾಗಿದೆಯೇಸ್ತಿರ್? ಮಿಸ್ತ್ರ್‌ ವಸಂತಾ? ಹೆಂಡತಿ

ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ? ಆಕೆಯ ಹೆಸರೇನು? ಎಂದು ಎಡೆಬಿಡೆದೆ ಸದಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಸುಖ ವರುವದಿದ್ದರೂ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು ಮನಗಂಡನು ಮನೆ ಮರ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೂ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವ ಕೆಲವು ಜನರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೆನೆದರೆಂತೂ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಗೆ ಬರದಿರದು ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮೇಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೆಂಗಸಿನ ವಚನಸ್ವಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ಅಂತಹ ಹೆಂಗೆಕ್ಕಿಯರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ ಬದುಕುವುದು ನಾಧ್ಯವೇ? ನಂತರ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ ‘ಗಂಡನ ಸುಖ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ’ದೆಯೆಂದು ದೃಢನಾಗಿ ನಂಬಿ, ಸ್ನೇಹ ವಾತಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು ಅಪನಲ್ಲಿಯ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸುಶೀಲೆಯ ದೈವ ಚಂತನವ ಪ್ರಭಾವವೆಂದು ಹೇಳೋಣವೇ? ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು ಶ್ರೀಯ ಶಕ್ತಿ ಅವಾರವಾದು! ಏ ಹೆಂಗಸೆ, ನಿನೇ ಧನ್ಯ, ಮಾನ್ಯ, ಗುಣತೀರೆ!

* * * *

ಸುಶೀಲೆ ಕೇಳಿದಳು, ‘ಇಷ್ಟ ಕುಪ್ಪನ ಸೀರೆಗಳೆಲ್ಲ ಯಾರಿಗಾಗಿ?’

‘ಎಲ್ಲವೂ ನಿನಗಾಗಿ’ ಈ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ನವ್ಯೈ ಗಂಡಸರ ಜಾತಿ ಬದುಕುವುದು, ಬಾಳುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ, ಶ್ರೀಯೋಂದು ರತ್ನ! ಶ್ರೀಯೋಂದು ನಿಧಿ! ಕಾಮಿನೀ ಕಾಂಚನಗಳಿರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನಾಡವನು ಬಾಳ್ಳಿ ನಡೆಯಿಸಲಾರನು ಅದುದರಿಂದ, ಸುಶೀಲೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬದುಕಲಾರೆನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೇ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಮಕ್ಕಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಯಾವ ತಾಯಿಯೂ ಬದುಕಲಾರಳು ತಾಯಿಯ ಕರುಳನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಬದುಕಲಾರರು’ ಎಂದನು

‘ಎಲ್ಲವೂ ನಿನಗಾಗಿ’ ಎಂದ ಗುಡನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಶೀಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳು. ತಾಯಿ, ‘ಮನೋ, ದೇವರು ನಿನೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂತಹ ಸದ್ವಿಧಿಯನ್ನೇ ಕೊಡಲಿ’ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಳು ಹೃತ್ವಾದ್ವರ್ವಾಗಿ

ತಾಯಿ, ಮನೋ ಸೊನೆ ಮೂನರೂ ಒಂಬೆ ಕನ್ನಿಯೆ ಶ್ರೀವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು.

ಮುಗಿದ ಲೇಖನ

ಆತನೊಬ್ಬ ತರುಣ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಕನಿ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಮನನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಸಾಹಿತ್ಯ-ಪಾಸನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತ ಜೀವಿಸಲಾರ ಆತನ ತಂದೆಗೆ ಮಗನ ಆಭಿರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಕಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖಚು ಮಾಡಿ, ಮಗನಿಗೆ ಓದಿಸಿದ ಆತ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ವರದಕ್ಕಿಣಿಯ ದೂಪದಲ್ಲಿ ಸದ್ರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವೆಚ್ಚ ವಸೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದನು ಕಾಳಿಗರಾಯರು ಆಗಭ್ರ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅವರಿಗೆ ಗಂಡು ಸಂತಾನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏದು ಹೆಣ್ಣಿಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಕ್ತಾ ಮದುವೆಗೆ ನೇರಿದಿದ್ದಳು.

ನಮ್ಮ ತರುಣ ಸಾಹಿತಿಯಾದ ರಮಾನಾಥನಿಗೇ ಮುಕ್ತಾ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಳಿಗರಾಯರ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಆತನ ಗುಣ ನಡತೆಗಳನ್ನು ನೇನೆದರೆ, ಮುಕ್ತಿಗೆ ಆವನು ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಕಂಡುಬಂತು. ಆಕೆಗೂ ರಮಾನಾಥನಿಗೇ ಧ್ವನ ಮೇದಲಿನಿಂದಲೂ ಸದಾ ನಡೆದಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಕಾಳಿಗರಾಯರ ಹಣವನ್ನು ನೀರಿ ನೆಂತಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರು. ಏದು ಸಾವಿರಪ್ಪೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಪ್ಪೇ ವರದಕ್ಕಿಣಿ ಕೊಟ್ಟರು ರಮಾನಾಥನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ತಣಗೂ ಮದುವೆಯಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಹಣಕ್ಕೂ ಮದುವೆಯಿಂದು ಆವನು. ಅಂದೇ ತರ್ದಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ತಂದೆಯ ಜಿಪ್ಪಣ ತನೆ, ಆತ್ಮಸೇಯನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ಇಂತಹ ಜನರನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿದನು. ಆವನು ಸಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒದುವಂತೆ ಆವನೂ ಎಂ ಎ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ವರೀಗೆ ಒದಿ, ದಿಗ್ರಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಮುಕ್ತಾ ಕೂಡ ಇಂಟರ್ ತರಗತಿಯ ವರಿಗೆ ಓದಿದವಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವೂ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಸಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಗಂಡಫಶ್ನ್ಯಾ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಾರ್ಪಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮಿಂದಳು, ಆದರೆ ಆತನ ಆಭಿರುಚಿ

ಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಎಳ್ಳಿಮ್ಮುದ್ದು ಆಸಕ್ತಿ ಶರೀರ ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೇಮ ಎಂದು ತಲೆ ನೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಶೃಂಗಾರ ರನೆ ಭರಿತವಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರಿಯುವ ವರಿಗೆ-ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವೆದು ಹೇಗೆಂದು ತೀವ್ಯದ ತರುಣಸಾಬಿತಿಗೆಂದ ಲೋಕಕ್ಕೇನು ಶವಯೋಗ ವಾದಿತು? ” ಆವಳ ವಾದ ಸರಣಿ ರಮಾನಾಥಧರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಆವಾರ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು ಆವರೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಬ್ದಿಪಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತಿರಾವೆ ಕೊಂಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಆವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಅಭರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೊದು ಕಂಡುಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅರ್ಪಣಾದ ಹೆಣ್ಣಿಳಿವಾಕೆಯಂದು ತೀಸುವಾನಿಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು ಆತ ಯಾವುದಾದೂ ಲೇಖನ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮುಕ್ತಿ ಕಂಡು ಮುಖ ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಆವಳಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ಶೈಜಯೋವಧಿಯನ್ನು ಆತ ತಾಳ್ಳೀ ಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಆವರಿಬ್ಬಿದ್ದೇಗಿನ ಜಗತ್ತಾಟವೇತಕ್ಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇತರರಾರೂ ಒಳಪಿಸಲುರಬು

* * * *

ಸುಮತಿಭಾಯಿ ರಮಾನಾಥನ ಸಹವಾರಿ ಆಕೆ ಬಿ ಎ ವರಿಗೆ ಓದಿದೆ- ವಳು ಹತ್ತಾದು ವಶಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಮಾನಾಥನಿಂದ ಬರೆದು ವುಕಟಿವಾದ ಲೇಖನ ಗಳನ್ನು ತೀವ್ಯ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಇಂತಹ ಆಕೆಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಸ್ವತಿ ಆವಳ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಗ್ರಾವಾಗಿ ಸದೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ಇಂತಹ ಆಕೆಯೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು ಆಕೆಯ ಇಲ್ಲಾ ಸವೇರೆಯ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪೂರ್ಣಫೇರೂ ಆತನೇ ಆವಳಿಗೆ ವ್ಯಾಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿದ್ದನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಇಳ್ಳಿಗೆ ವಿಯೋಧವಾಗಿ ಯಾರೂ ಪರ್ವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಆವಳೂ ಆಗಾಗ ಪಶ್ಚಿಮಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಮಹಿಳೆಯರ ಆಕ್ಷೇತ್ರನ್ನುತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ತನ್ನ ಮನೋಮುಂದಿರದಲ್ಲಿ ರಮಾನಾಥನಿಗೆ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಳು ತಂದೆಯ ಹಣದ ವೇರಿನ ವಾಸ್ತವೋಹ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಸಲ್ಲಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ತಂದು ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಿತೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಆವನು ಈ ನೊದಲೇ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದನು ಸುಮತಿಭಾಯಿಗೆ ಈ ವರ್ತು ನಿರುತ್ಸಾಹ ಹೆಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸುರಾಗ ಮಾತ್ರ

ಕಡಿಮೆಗೂಗಲಿಲ್ಲ ಗೌರವನ್ನರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ರಮಾನಾಥನು ಕೈ ಹಿಡಿದ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸುಮತಿಬಾಯಿಗೆ ಹಂಚಲಾರನು. ಹೇಗೂ ವಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು

ಗಂಡ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದ ಸಿಟ್ಟು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಚಯವರೆಗೂ ಬರೆದು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ— ಆ ರಾಸಿ ಯನ್ನಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಟ್ರಿಜರಿಯನ್ನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು ಅಥವಾ ಯಾವ ವೋಹನಾಂಗಿಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಲೇಖನಗಳು! ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರತೀಸಲಪೂ ಹಂಗಿಸಿ, ಭಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ರಮಾನಾಥನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತಾಕ್ಕೆಯಳ್ಳಿವನಾಗಿದ್ದನು ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಮಾತು ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಹತ್ತು ಸಲ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಆತನು ನಮುವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಕೋಪಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದು ‘ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಪತ್ರಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ ಚೂರುನಾಡಿ ಕನದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಳು ರಮಾನಾಥನು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು

ಒಂದು ಸಲ, ‘ಬೆಳಿ ತುಂಬಿತು’ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಗುರುತಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನು ಆ ವಿಷಯಗಳ ಸಮಾಹಾರವನ್ನು ವರ್ಣನಾಮಾಲೀಯಾಗಿ ವ್ಯೋಣಿಸಿ, ಅಂತ ಪ್ರವೇಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಸಂಗೀತದವರದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಆ ನಾಟಕ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ, ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೊಂದು ಶ್ರೀಷ್ಟ ತರಗತಿಯ ನಾಟಕವೆಂದು ಹೆನರಾಗಿ ಅವೋಷವಾದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಯಶಸ್ವಿಪ್ರಯೋಗ ಸಡೆಯುವುದಿದೆ ಅಪ್ಪ ಸೊಗಸಾದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ರಸಭರಿತವಾದ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕವನ್ನು ಹೀಂದೆ ಯಾರೂ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಬರೆಯಲಾರರು— ಎಂಬ ಶ್ರೀಣಿಗೆ ಆಶ್ವಿನ ಕಲ್ಪನಾ ತರಂಗಗಳು ಎದ್ದವು ಅದು ಬರೆದು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಆ ಶಾಂಕನವನ್ನಾಡಲು ಯೋಗ್ಯರಾದ ನಟರನ್ನಾರಿಸಿ, ಗಾಯನ, ವಾದನ, ನಾಟಕ

ಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಟ್ಯಕಲಾ ವೈಭವವನ್ನು ಸಾಮಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆ, ಬಹುಶಃ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ‘ಬೆಳೆತುಂಬಿತು’ ನಾಟಕ ಬರಿಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಶಲ್ಲಿನ ವಾಗಿತ್ತು ಮುಕ್ತಾಭಾಯಿ ಆ ನಾಟಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಹರಿಮು ಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಮಯಕಾರ್ಯಮಿತಿದ್ದಳು ಬರಿದು ವೇ.ಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು ರಮಾನಾಥನು ಪದುಫಂಬಿಯು ನಂತರ ವಾಸುವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂದು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗಿ, ಆಕೆ ನಾಟಕದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಹರಿಮು ಜೂರು ಜೂರುನೂಡಿ ದೂರಕ್ಕೆಸೆದುಬಿಟ್ಟಳು

ಸಾಧಾರಣ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟುಫಂಬಿಗೆ ಮನಗೆ ಬಂದ ರಮಾನಾಥನು ನಾಟಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು ಆದರೆ ಅದು ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕುರುಬಾರಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಗುಣಸರಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಅವನಿಗೆ ಈ ಸಲವು ನಾಟಕದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಂಗಮಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಆವಕೆಂದು ಉಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಆಕೆಯ ವ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಸಬೇಕೆಂದು, ‘ಮುಕ್ತಾ, ನಾಟಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನೇನು ಮಾಡಿದೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು

‘ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು’

‘ಮತ್ತಾರು ಅದನ್ನು ತಿಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು?’

ಮುಕ್ತಾ ಸುಮೃದ್ಧಾದಳು, ರಮಾನಾಥ ‘ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಷಂತಿ ನೀನು ಮಾತನಾಡಿದೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನಂಬಿದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೀರೆ ನಿದರ್ಶನ ಬೀಡ ನನ್ನ ಧೈರ್ಯಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗದ ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಅಲ್ಲ’

‘ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನೇಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಹೆಂಡತಿಯೆಂಬ ಒಂದು ವ್ರಾಣಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಆಕೆಯ ಆನೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವವು ಅವಕಾಶಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಿನವೂ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಗೀಚಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ, ಅದರ್ಶವೆಂದು ಕರೆಯಲಾದಿತೇ? ನನ್ನ ಅಭಿವ್ರಾಯದಲ್ಲಿ Love begins

at home ಎಂದಿದೆ ಈ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ವರವಹಿಸಿ ಪಡೆದು ಮದುವೆಯಾದ ನೀವು, ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿವೆಂದು ಆಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾದಿತ್ತು ?

ರಮಾನಾಥನಿಗೆ ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಸ್ತ್ರಿಮಿತದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಅದು ತೊಗುಯಾಗೆಯಂತೆ ಏರಿತ ಕಂಡಿತು ನಾಹಿತ್ಯನೇವೇ, ಸುಮತಿ-ಬಾಯಿಯ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರೇಮ- ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದು ? ಮುಕ್ತೇಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೇವತೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಳು ಸಾಹಿತ್ಯನೇವೇಗೆ ಆವಳ ಆತಂಕ ಸುಮತಿಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯ ಅಗಾಧ ಪ್ರೇಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಳಿಯದಂತೆ ನಿತಿಬಾಹಿರ ಆವನ ಅಭಿರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಅಸತ್ಯ ಖಾದವಳ ಪ್ರೇಮವಂತೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು

ಆದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮುಕ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಈತನೆಡ್ದು,

‘ಪ್ರಿಯ ಮುಕ್ತಾ,

ನನಗೆ ಈಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ತೀರಾ ವ್ಯಗ್ರವಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಧೈಯಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನೀನು ಮತ್ತು ಈ ನಮ್ಮ ಮನ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನಾದನೆ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಾರೆ ನೀನೇ ಸುಖವಾಗಿರು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೊಗಿ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಯೋಚನೆ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಇಂದನಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೈತ್ಯವಿರದೆ ಆವಾರ ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಇದೇ ನನ್ನ ಮುಗಿದ ಲೇಖನ ಬರುತ್ತೇನೇ ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ !’

ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ
ರಮಾನಾಥ

.. ಮೇಲ್ತುಂಡಂತೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರಿದು ಆಕೆಯ ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಕಟ್ಟಿ, ಆಗಲೇ ಮನೆ ಚಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿನು ಆತ ನಡೆದುಹೋದ ದಾರಿ ಯಾವಾಗೂ ತಿಳಿಯದು ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯಲ್ಲಿಯ ಜಾರಿಗೊತ್ತಿರುವಾಗಿದೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು .. .

ಆದರೆ ಮುಕ್ತಾ ಮಾತ್ರ ಒಡೆದು ಹೊಂದ ಮುತ್ತಾದಳು ! ಚೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ ಸುತ್ತುವಾಗ ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕಾಗದದ ಕಡೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಚೆಲ್ಲಿತು ಒಡನೆಯೇ ಇದನ್ನು ಕ್ಷೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದಿದಳು ಅದೊಂದು ಮುಗಿದ ಲೇಖನ ! ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮದ ನಂದನವನವು ಮರುಭೂವಿರೂಪಿತೇ ಹೊರತು ಅದು ಚಿಕ್ಕ ತುಂಬ ಕಳೆಯಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ ‘ಚಿಕ್ಕ ತುಂಬಿತು’ ಬರೆದಾಗಲೇ ರಮಾನಾಥನು ‘ಮುಗಿದ ಲೇಖನ’ ಮುಗಿಸಲು ಆ ಪ್ರೇಮದ ಮಂಡಿ ಮುಕ್ತಾ ಕಾರಣಾಧಾರಕು

ಅಂತೆಯೇ ಅವರಿಬ್ಬರ ದಾಂತ್ಯ ಪ್ರೇಮ, ಸ.ಬಿ ಜೀವನ ವಿರಸದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಕಂಡವು ರಮಾನಾಥ ವೀರ ತ್ವಾಗರೆಯೇನುಣಿ !

ಪಾಪದ ಫಲ

ತಮ್ಮಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಸತ್ಯತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕ ವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರಮಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರೆ ದೈವವಿತ್ತ ಸುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೆ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ಪರಸೀಡನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖ ಪಡೆಯುವ ವಾಸಿಗಳೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿ

ಮಾಧವರಾಯರು ಒಕ್ಕೆಯ ಸ್ವಿತವಂತರು ಅವರ ಜಮಿನುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೆಲುಮಕ್ಕಳ ಗೇಟಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಬಡವನು ಸದಾ ಎಡರಿಳಿದೆ ಜೀವನ ನಾಗಿಸಲು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ಗೇಟಿಯು ಬಾಕಿಮಾಯಿತೆಂದರೆ ಮಾಧವರಾಯರು ಮಾವಾಽಡಿಯಂತೆ ಒಂದು ಸೇರು ಭತ್ತ ಕೂಡ ಬಿಡದೆ ನಿರ್ದಯೆಯಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೆ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತು ಕರಿಣರು, ಕ್ರಾರಿಗಳು ಅಂತೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಹೆದರಿಕೆ

ದುರ್ಗ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಕ್ಕೆಲು ಬಹು ವಾನೂಡಿಕೆ ಬೈರಿ ಅತನ ಹೆಂಡತಿ ಇವರಿಗೆ ನಾಗಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು ಅವಕಂತಹ ಸುಂದರಿ ಬಹಳ ಆಪರೂಪ ಮದಮೆಯ ನಯಸ್ಯ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳ ಮದಮೆಯಿಂದರೆ ಏಕಾಪಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ? ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳಿದುಕೊಂಡು ಎರಡನೆಯು ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದ ಮಾಧವರಾಯರ ಕಣ್ಣ ನಾಗಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಿತು ಹೇಗಾದೂ ಮಾಡಿ ನಾಗಿಯನ್ನು ಬಲಿಗೆ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಅದರೆ ಉರಿನ ಜನರೇನೆಂದುಕೊಂಡಾರೆಂಬ ಭೀತಿ ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಗಿಯನ್ನು ಕೊಳಳಿಸಿದರು. ನಾಗಿಗಿರಾಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಲ್ಪಿತವಾಯಿತು ಕಸಗುಡಿಸುವದು, ಅಡಿಗೆಯನರಿಗೆ ಪಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಮಂಜಾಲ ರಾಚುರೆ ಅಡಿಗೆಯವರು ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರಞ್ಜನಾಗಿದ್ದನು ನೇಳಿ ನೀರಿಂ ಬಂದು ಒಬ್ಬ

ಗಳನ್ನು ಒಗೆದು ವಾತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ದೀಪ ಅಂಟಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಕಸಗುಡಿಸಿ ಮನೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ನಾಗಿಯು ಅವಸರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಗುಡಿಸಿ ರಾಯರ ಕೋಣಗೆ ಬಂದಳು ಮಬ್ಬು ಕವಿದಿತ್ತು ಅಶುರತ್ಯಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಗಿಗೆ ಕ್ಹೇಣಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಬಂದುದು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂಟಿದೆ ನೇರಿ ಕೈ ಬಿದ್ದಾಗ ಭಯಗೊಂಡು ನೊಡಿದೆಳು ರಾಯರು ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು ಆ ಕ್ಷೇಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಾವಿರ ಭಾವನೆಗಳು ಸುಳಿದು ಹೊಡುವು ಇನ್ನು ತನ್ನ ಗತಿಯು ಮುಗಿಯಿ ತೆಂದು ಕೆರಿಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡವರಂತೆ ರಾಯರು ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಸೇಳಿಮಿಕೊಂಡರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಪೈಶಾಚಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಆ ವರಿಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಬಲೆಯು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲಳು! ಅವಕು ವೈ ಮರಿತು ಕೆಂಗೆ ಬರಗಿದೆಳು ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮೋಹನನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡುದಾಯಿತು ಅಥ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಾಗ ನಾಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಎಲ್ಲಿಯಾದೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೇಯೇ, ವ್ಯಾಳ-ಮಾನ ಗಳಿರದೂ ಉಳಿಯಲ್ಕಿಲ್ಲ, ಜಾಗೃತಿ!’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೊರಕೆಳುಹಿಸಿದರು

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಮೈಗಿಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು ಹೌದು, ತನ್ನ ಮಾನಗೆಟ್ಟಿ ರೀತಿಯನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ವಣಿಸಿಕೊಂಡಾಕು? ದಿನವೇರಡಾಯಿತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಯರು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು ನಾಗಿ ತಾನು ಹೊಗೇಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಖಂಡಿತನಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು ದುರ್ಗನಿಗಾಗಲಿ ಚ್ಯಾರಿಗಾಗಲಿ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಯಾರಾದೂ ರಾಯರ ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು

ದಿನಗಳುರುಳಿದವು, ತಿಂಗಳುಗಳಾದವು ನಾಗಿ ಬಸುರಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಚಾರವು ತಂಡಿ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಕ್ರಮೇಣ ಉಂಟಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು ಕುಲದವರು ಸುಮೃನೆ ಬಿಟ್ಟುರೆ? ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಸಕಲವೂ ನಡೆಯಿತು ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತನಾದವನ್ ಸುಧ್ದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಸಹ

ಲೋಕವೇನೇಂದರೂ ಕರುಫಲ ಸುಮೃನಿರುವುದಿಲ್ಲ ನಾಗಿಯು ಗಂಡು ಕೂಸನೊಂದು ಹತ್ತೆಳು ಆಗ್ನಿ ಅವಮಾನದಿಂದಲೂ ಬಡತನ್ದಿಂದಲೂ ಅವಳ

ಮನೆಯವರು ಅಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು ಬಮೈ ಆಕ್ಸಿಕ್‌ವಾಗಿ ರಾಯರು ನಾಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು ಮತ್ತೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ವಿವೇಕ ಶಂಸ್ಯವಾಯಿತು ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಪ್ರಾಣವಿದವವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾಗಿ ಯೆಂದಜು ಈ ಬಾರಿ ದುರ್ಗ-ಬೈರಿಯಾದರೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ರಾಯರಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಯಿತೆ ಸಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಅವರ ರಕ್ತ ಕುದಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತೆ

ಬಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋರಿದ್ದವರು ದುರ್ಗನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೂಗಿದರು ದುರ್ಗ ಹೋರಿಗೆ ಬಾದನು

“ಕರೆಯೋ ನಿನ್ನ ಮರ್ಗಳನ್ನು” ಎಂಮೆ ಅಬ್ಜರಿಸಿದರು ನಾಗಿಯು ಮನುವನ್ನು ಶೈಪ್ಪಿಲಲ್ಲಿ ಚಿಟ್ಟು ಬಂದಜು ಅವಕ್ಕು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದಂತೆಯೇ ಇದ್ದಿತೆ

“ನಾಗಿದೇವಿ ಗಂಡು ಮನುವಿನ ತಾಯಿಯಂತೆ, ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪುರುಸತ್ತು ಆಗಲಿಲ್ಲೇನು ? ”

“ಪುರುಸತ್ತಿದೆ, ನಿವ್ಯಾ ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರೊಡಿಲ್ಲಿ ”

“ಯಾಕ್ರಿ ? ” ಎಂದರು ರಾಯರು ಆಣಕಿಸುತ್ತಾ

“ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು ? ”

“ಓಹೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ್ದಾ ! ನೋಡುತ್ತಿರು ಕೈ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಎಳೆತೀರಿ ”

ದುರ್ಗನ ರಕ್ತ ದೇಹಬಿಟ್ಟು ಹೋರಿಗೆ ಬರುವಂತಾಯಿತು ಇನ್ನು ಅವನಿಂದ ಸಹಿಷುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ

ಹೋರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೈರ-ನಾಗಿಯರನ್ನು ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು ರಾಯರು ಡಮೈಯೆಂದೆ ತಮ್ಮ ಆಧಿಕಾರ ನಡೆಯಿತೆಂಬಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹೋರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು ಒಳಗೆ ಹೋದ ದುರ್ಗನು ದೋಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದು ರಾಯರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೂ ಅವರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನವಾಯಿತು

‘ಜಂಡಾಳ, ನಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಅಬ್ಜರಿಸಿದನು

‘ರಾಯರು ಚಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ಅಂದರು

“ಬೋ ಮನಸ್ಸಿ, ತಿಂದ ಆನ್ನ ಸೈತಿಗೇರಿದೆಯೋ? ದೊಡ್ಡವರು, ಜಿಕ್ಕೆವರೆಂಬುದು ಇರಲಿ”

“ನಾವು ಸಣ್ಣವರು ಸಣ್ಣವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೇ ದೊಡ್ಡವರು ದೊಡ್ಡತನ ವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ”

“ಮನಿಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿ ಕೆಳುಹಿಸಿದರೆ ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವೆ! ನಾಗಿಯು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು ಈಗ ಅವಕು ವಿನಸರ್ವಿಷಯಾಗಿದ್ದಳು”

“ನಿಮ್ಮ ಮನಗೇರೆ ಬರಬೇಕು? ಅನ್ನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೇನು? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಳ್ಳಿಯ ಗುಣ ಉಳಿದಿದೆ?”

ದುರ್ಗ ಅನ್ನತ್ವಿದ್ದು

‘ಜಮಿಾನಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕೇಯ ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ನಿನ್ನಂತಹ ಸರ ಪಿಶಾಚಿಯ ಬಳಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗುವುದು ಮೇಲು ರಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ನಮಗೆ ಯಾರ ಹಂಗೇನು? ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು—ದ್ವಿತೀರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಂದು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ, ವಾಪಿ! ದುರ್ಗ, ಅವನ ಹಿರಿಯರೂ ತಲೆ ಮಾರುಗಳಿಂದ ರಾಯರ ಒಕ್ಕಲು ಅಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಇಂದು ದುರ್ಗನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಏಕ ವಚನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನೇನೋ ಬ್ಯಾಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು

“ದುರ್ಗ, ನಾಲಿಗೆ ಕತ್ತಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೇನು! ಕುಡಿದು ಬಂದಿರುವೇಯಾ ಹೇಗೆ?”

“ಕುಡಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತೂ ಇನ್ನು ತಿಳಿದುಕೋ! ಹೇಗೆಯೇ ಮುಂದು ವರಿದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಷ್ಟುರಿಕೆ!”

* * * *

ರಾಯರ ಆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕೆಲವು ಆಳುಗಳು ದುರ್ಗನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು ಅವನು ಉಸಿರಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿ ನಡೆದರು ಮಾರ ನೀಯ ದಿನವೇ ದುರ್ಗನು ರಾಯರ ಜಮಿಾನಿನಿಂದ ಹೊರಗಾದನು. ಮನಿಯೂ ತಪ್ಪಿತು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾದರು ಆದರೆ ರಾಯರಿಗೆ ನಾಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ನಾಗಿಯಾದರೋ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ

ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗದ ರಾಯರು ಇದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು ನಾಗಿಯು ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಳಿಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಿದ್ದಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ

ಣಿಗೆ ದೂರಿತ್ವ ಫಜೀತಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಭುಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು
ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆಯೇ ?

* * * *

ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತಿದ್ದ ರಾಯರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ
ಹೊಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಖಗಿಕೊಂಡರೆಂದು ಹರಾತ್ತನೇ ಸದ್ದಿ ಬಂದಿತು ರಾಯರ
ಹೈದರ್ಯವು ಒಡೆಯುವ ವಂತಾಯಿತು ಕಂಬನಿಯ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿದರು
ಮಾಡಿದ ವಾಪ ಕೃತ್ಯಗಳ ನೀನವು ಸುಳಯಿತು ತಮ್ಮ ದರ್ಷಕದಲ್ಲಿ ಬಡ-
ಕಟುಂಬವೋಂದನ್ನು ಹಾಕು ಮಾಡಿದ್ದರು ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದರು
ಆದರೆ ಇಂದು ಅವರ ಮನೆ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ

ರಾಯರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ವೇళೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚೆ
ಲಾಗೆದು, ಮುಛ್ಚಿದರೆಂದರೆ ಬಡನೆಯೇ ಕೊಗಿಕೊಂಡು ಮೇಲೇಳುವರು ಇದು
ಕನೆಸೆಂದು ನೆನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮಲಗುವರು ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ
ನಿಗ್ರತಿಕೆಳಾಗಿ ವ್ಯಧಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನಿಂತು ನಾಗಿಯಕಡೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ
ನಿಸಗೆ ತಕ್ಕ ತಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ರಾಯರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ನಿರಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಿದನು ರಾಯರು ಮತ್ತೆ ಬೆಟ್ಟಿ ಎದ್ದರು ಪುನಃ ಮಲಗಿದಾಗ
ದುರ್ಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ರೌಡ್ರಾವೇಶ ಮೂರ್ತಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿ-
ದ್ದಾನೆ ‘ಓಹ’ ಇನ್ನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ

ರಾಯರಿಗೆ ಜೀವನವೇ ದುಭರವಾಯಿತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಪದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ
ಬೇಯಲೂದಂಭಿಸಿದರು ಹ್ಯಾಚ್‌ರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಒಹಳ ಕಾಲವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ
ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು

ಬಾಧೆ ಅನುಭವಿಸಲಾರದೆ ರಾಯರು ಓಡಿದರು ನಾಗಿಯ ಮನಿಗೆ
ಬಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತರು ಗೊಕ್ಕೋ ಎಂದು ಆಳುವು ಆರಂಭವಾಯಿತು
ಕಣ್ಣಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿದು ಆದರಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗು-
ಪಂತಾಯಿತು

ನಾಗಿಯ ಮರುಕ ಶುಂಬಿದವಾಗಿ ರಾಯರನ್ನು ನೋಡಿದಳು
ರಾಯರ ಹೈದರ್ಯವೆ ಕ್ವಮೆಯ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದಿತು

ಪಶ್ಚಾತ್ಯವ ಪುಸ್ತಿ

ಹೊರಗೆ ಮನೆಯ ನಾಯಿ ಬಗುಳತು ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಟ್ಟಿ
ಮುಗಿಸಿ ಕೃತೀಳಿಳಿದು ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ ನಮ್ಮ ಸೈಯದ್ದಿಯ ಗೀರ್ವಿಂದಪ್ಪ
ನವರ ಮಗ ರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು ಗೀರ್ವಿಂದಪ್ಪನವರಿಗೆ ಮೂವರು
ಮಕ್ಕಳು— ರಾಮಚಂದ್ರ, ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಶಾಂತಿಗೆ ಈ ಸೊದಲೇ
ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು ಗೀರ್ವಿಂದಪ್ಪನವರು ವತ್ತು ಅವರ ವಡದಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಈ ಮೊದಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮನೆಯವರು ತಕ್ಕೆಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಿವಂತರು ಇದ್ದ ಇಬ್ಬರು
ಮಕ್ಕಳು ಕೃಗಳನ್ನ ಕೆಸರುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಸ್ವಂತ ಜಮಿನು
ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಒಂದು
ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಕೊಡೆಬಮುದು ಅವರೆ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಹಂನೆ, ಹೊಸವೇಟಿಯತ್ತು
ಕಡಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಕಡಿಗೆ ಉರ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವನು ಇತ್ತು ಮನೆಯ ಬದುಕು ಹಾಳು! ಅಣ್ಣನೆಲ್ಲಿರುವಫೆಂದು
ತಮ್ಮನಿಗೆ ತಮ್ಮನೆಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಅವರವರ ಪಾಡಿಗೆ
ಅವರವರು, ಹೋಟಿಲಲ್ಲಿ ಸಫ್ಲೆಯೈಕೆನ, ಅವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದಣ ಬೀಡಿ,
ಸಿಗರೆಟ್ ಸಿನೇಮಾಗಳಿಗೆ ಖಚಾರಗುತ್ತಿತ್ತು ನಾನೆಲ್ಲ ಈ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ
ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧ

ಮೊದಲು ಆಜಾನುಬಾಹು, ದೃಢಕಾಯನಾಗಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಈಗ
ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿದುರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾದಾಗ ಕೃಶಾಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿಗುಡ್ಡಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಒಳಗಿಳಿ
ದಿದ್ದವು ಉಪಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲ ದೂಳನಿಂದ ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದವು ಕೃಕಾಲು
ಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಿಲ್ಲ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸಿಲ್ಲ, ಕೃಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ, ಮೈಯಲ್ಲಿ
ಮಾಂಸವಿಲ್ಲ ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮ ಸಂಸಿಗೆಹೆಚ್ಚಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೀಗಾಗಬೇಕಿತ್ತೀ?
ನನಗಂತೂ ಮೊದಲಿಗೆ ಅವನ ಗುರುತೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯ ನಾಯಿ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ-
ಯನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ ‘ಬೊಬೊ’ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಬಗುಳಾರಂಭಿ
ಸಿತು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಉಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿ ಕೃತೀಳಿಯಲು ಹೊಡಿಕ್ಕು
ಒಂದಳು ಆಕೆಯೂ ನೋಡಿ ನಿಂತಳು— ಹೌದು ನಮ್ಮ ಸಂಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯೋ

ರಾಮಚಂದ್ರ ! ಏನು ಹೋಗ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ! ಇವನಿಗೆ ಪಧ್ಯಪಾನ ನಡೆಯಿಸುವವರಾರು ? ಅಂತೂ ಒಂದಿಪ್ಪು ಅನ್ನ, ಸಾರು ಹಾಕಿದೆವು ಅವನು ಉಂಡನು ಆ ನೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆ ಚಿಟ್ಟೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು

ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವನ್ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಹೊರಗೆ ಚಿತ್ತು ಹೊಸನೇಟಿ, ಹಂನೆಯತ್ತ ಕಡೆಗೊಂದು ಹೋಟಿಲಾ, ಅದರ ಮಾಲೀಕನಿ ಗೊಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಅವಳ ಹೆಸರು ತುಳಸಿ, ಮಾತ್ರಾನೇಜರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಹೆಂಡತಿ ಭಾಗಿರಧಿಯಮೈನಿಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರನೇಂದರೆ ಬಹಳ ಮನುತ್ಯಿಯಂತೆ ಪರಿ ತುಳಸಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಸಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಯೋವನದ ಕಾಣಿಲೇಗಾರಂಭವಾಯಿತು ಆತ್ಮ ದಿನವ್ಯಾಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಟ್ಟು ಬೀಡಿ ಸೆದುತ್ತು, ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸಿಟೆಹಾಕುತ್ತ, ಮಾತ್ರಾನೇಜರ್ ಇಲ್ಲದ ವೇళೆ ತಾನೇ ಮಾತ್ರಾನೇಜರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದರ್ಷನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ತೋರಿಸತ್ತೊಡಗಿದನು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಬಲಗ್ರೀಯಂತಾದನು ಹೀಗೆ ತುಳಸಿಗೂ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೂ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆದು ದಿನ ದಿನವೂ ಗಾಢವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು ಮಾತ್ರಾನೇಜರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ತೆರಿಯಮರೀಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಬೆಕ್ಕು ಹತ್ತಾರುನೆಲ ಕದ್ದು ಹಾಲು ಕುಡಿದರೂ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ? ರಾಮಚಂದ್ರನೂ ತುಳಸಿಯೂ ಒಂದು ಸಲ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಗುರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರಾನೇಜರ್ ಮಹಾಶಯರು ಕಂಡೇಬಿಟ್ಟರು ತನ್ನ ಒಬ್ಬಳೇಮಗಳು ತಪ್ಪುದಾರಿ ತುಳಿದಿರುವ ಶೇಂದು ಅವರು ತೀಮಾನಿಸಿದರು ಹೋಗಲಿ ಮಾತ್ರಾನೇಜರರ ಮಗಳಾದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ವಾಡು ? ” ಗಂಡಾ, ಪಾಪ, ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಟ್ಟಿಲ್ಲಿ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಯಿ ನೋಸಲು ನೆಕ್ಕಿವಂತೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನೇ ಬಯಸಿದೆಯಾ ? ನಿಂಜೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು

ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಹಳ ಸಾತ್ತಿಕ ವಾಟಿ ನಾಲ್ಕು ಉರು ಅಣ್ಣಿ ಹೋಟಿಲಾ, ಸಿನೇಮಾ, ವೇಶ್ವಾಗ್ರಹ ಮುಂತಾದ ವಾತಾವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಿತು ಈಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೋಲಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದು, ಕಳ್ಳತನ

ಮಾಡುವುದು, ಸಿನಿಮಾನಚೆಯರೆ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಡಿಹಾಕುವುದು, ಕಂಡ ಮಾನಿಸಿಯರನ್ನೇಲ್ಲ ಕಾಮುಕ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದು, ಅದೇ ಕೀಳು ಬಯಕೆಯಿಂದ ಬೇಡದ್ದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಅಭಿಜ್ಞ ಮಾಡಿದ್ದ ಈ ಜೀದರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೌಜಾವಾಗಿ ಬಿಂದ್ನನು ಈತನ ಈ ವಿಧಿದ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಬೇರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೇ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನುಂದು ಒಂದೇ ದಾರಿ ಉರಿಗಿ ಹೊರಡುವುದು! ಕೆವಿಯ ಬಂಟಿಯ ಜೊತೆ, ನೊಂಟಿದ ಉಡಿದಾರ ಮುಂತಾಡುವನ್ನೇಲ್ಲ ಹಾರಿ ತನ್ನ ಉರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು ಅದೇ ನಾವು ಉಟ ಮಾಡತ್ತಿರುವಾಗ ಆಗ ಶಾಸೆ ಹಂಸೆಯಿಂದ ಅವನು ಬಂದುದು

ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ವೇಶಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದ ಗಾಳಿವರ್ತರೆ ಮಾನವೆನಂದರೆ ಮಾನ್ಯನೇಇರನ ಮಗಳು ತುಳಿಸಿ ಗಂಭೀರೆಯಿಂದು ಅವರಿಗೊಂದು ನೇನ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅದರೆ ಈ ಗಂತುಬೀರಿ ಹುಡುಗಿ ಹೂಟಿಲಿಗೆ ಬರುವ ನೂರಾರು ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳ್ಳೇ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ರಾಮಚಂದ್ರನಂತೂ ಈ ತಪ್ಪಿಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬಷ್ಟುಲೊಲ್ಲಿ

ಅವನು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಗಳಿಗಳನ್ನೆ ಅತ್ಯಂತಿಬಿಟ್ಟನು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಹೇಳಿದಳು ‘ಮಗು ನಿನ್ನ ದುರವ್ಯಾಪ್ತಿ ನೊಡಿದರೆ ನಸಗೆ ಕಣ್ಣ ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತದೆ ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನೂ ಉರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಇದ್ದ ನೀಲವನ್ನೇಲ್ಲ ದೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೇ ನಿರ್ವಿಭೂರೂ ಯಾರಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ? ಅರಸು ಮತ್ತು ಶಂತಿ ಮೇರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ನಾನು ಈ ಹೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಹೊಟೆಲ್ ಕೆಲಸ, ಅಡಿಗಿಯ ಕೆಲಸ ಇವು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದುವಲ್ಲ ಇವುಗಳಿಂದೇನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಈಗ ನೋಡು ಫಾಗೀರಧಿಯಂತಹ ಗರ್ವಾಳಿ, ತಾಳಿಸಿಸಂತಹ ಗಂಡುಬೀರಿ ಈ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ ಅವರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಸಿರಬಹುದು ಅದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಲುವು, ನಿತಿಯೇನಿಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆಯೂ? ಜನರಿಗೇನಿಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾಕು, ಕಡ್ಡಿಯಿದ್ದುದನ್ನೇ ಗುಡ್ಡವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆಯಿಂತೂ ಮಾಡಿದವನ ಪಾಪ ಅಡಿಷನೆ

ಮೇಲೆಂಬಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಯಾದೋ, ಕೆಟ್ಟ ಹೇಸರು ಯಾರಿಗೋ ಪ್ರಾನ್ತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಬೇರಿತ್ತಪ್ಪ ಇದೆಲ್ಲ? ಆ ಮಾತ್ರನೇಜರ್ ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಂತ ಬಿಟ್ಟುದೇ ಅದ್ವಷ್ಟವೆಂದುಕೋ ಈಗ ಜನ ನಿನಗೆ ಕವಡಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೇನು? ನಾಕೆ ಬೇಳಾದರೆ ಒಂದು ಮುರುಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದೇ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗಿಯ್ಯಿಯ ಗಂಜೀ ಬೇಯಿಸಿ ಉಣ್ಣಿ ಆಗ ‘ಓಹೋ, ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನವರೀ’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದಾರೇ? ನಾನು ಜೇಳಿದುದು ಹೌದೋ ತ್ವಾರ್ಥೇ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು ಇಂದಿಗೆ ನಿನೆಂಬ್ಬಿ ಸಭ್ಯಸ್ತನಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೆಯ್ಯಿರುವನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನನಗೊಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನಗೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನಾದೂ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಳು ಬಿದ್ದ ನೆಲವನ್ನು ಕೃಷಿ ಮಾಡು ಸದ್ಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೋ ಬೆಳೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವಿಯುಂತೆ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಈ ಹುಣ್ಣಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಡ ಚಿಂತಿಯೇ ಮುಪ್ಪು, ಸಂಕೀರ್ಣವೇ ಯೋವನ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಭಾಗೀರಧಿ ತುಳಸಿಯಲ್ಲಿರ ಯೋಚನೆ ತರೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಹೇಗೆ ಹೇಳು ಎಂದಳು

ಶಿನ್ನ ಮನದಿಂದ ‘ಇಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಒಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಿ ಸಡಿಲಾಯಿತು ತುಳಸಿಯೂ ತನ್ನ ಧಳಕು ಬೆಳೆಕಿನಿಂದ, ಒನವು ಬಯಾರದಿಂದ, ಬೆಂಗು ಬಿನಾಳಿಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹುಣ್ಣಿನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು ಆ ತಾಯಿ ಮಗಳ ಕೆಧೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀ? ಹೀಗೆ ಎಪ್ಪು ಇನರಿಗೆ ಎಂಕು ಬೂದಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದರೋ ಏನೋ! ನಾನಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತನೆಂದು ಆವರು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರಿ ಸಾರ್ಥಕರು ಮಾಡಿದ್ದು ಆದೇ ನನ್ನ ವ್ಯೇಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಅಂಗ ಸೌಷ್ಟವಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮೋಹಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನೇರ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮನಸಾ ಒಂದಾದೆವು ಆದರೆ ಅವಳ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಗೆ ಸಾವಿರ ಸತ್ಯನಾಗಿಯೂ ನಾನು ಕಾರಣನಲ್ಲ ” ಎಂದ ನಮ್ಮ ರಾಮಚಂದ್ರ

‘ಏನೇ ಇರಲಿ ಆಡಿಕೆ ಕದ್ದವನೂ ಕಳ್ಳ, ಆನೇ ಕದ್ದವನೂ ಕಳ್ಳ’ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಆ ವಿಷಯ ಇನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು ಉರಿನಲ್ಲಿ, ಸುಖಿ-ದಿಂದಿರು ಮುಂದೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊಣ್ಣಿನ್ನು ತರಿಸುವ ಏವಾದು ಮನಮೌಳಿನಂತೆ. ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಹಣ ಸಂಸಾದಿಸು. ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯ

ವಿದ್ದ ಮ್ಮೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೀಡು ನನಗೆದರಿಂದ ಒಂದು ಜೀಕ್ಕಾಸೂ ಬೇಡ ಅದನ್ನು ದೀವರ ಹಣದಂತೆ ಕಾಡಿಮತ್ತೀನೆ ನಮ್ಮೆಗ್ಗೆಂದಿಗರು ಹಾಳಾ ಗುಪ್ತಮನ ನನಗೆಂದಿಗೂ ಸಹಿಸಿದು ನೀನು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎಂದಾದ ರೋಮ್ಮೆ ಆ ದಾರಿಯಿಂದ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಜೀತ್ತು ಇಂದುಕೊಂಡೆನೆಂತೆ” ಎಂದು ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಳು

ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು ಅತ್ತೆ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ತಾಯಿ ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ನೀನು ನನ್ನ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ನನಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ, ಪಧ್ಯವಾನಮಾಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೀನೆ ‘ಹೆಂಗಸರ ಬಧಿ ಮೊಕ್ಕಾಲ ಕೆಕೆಗೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಂಥರು ಇಂದಿನವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮನೆ, ಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನೀನೇತಾಯಿ’ ಎಂದು ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟನು

ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು, ರಾಮಚಂದ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಾನಾಡಿ ಇಷ್ಟೇ ಮಾತಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಕ್ಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಲಾರೆ ಆದತ್ತರಧಾಜನ ಮಗ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಸಿಕೋ ಆತನ ತಾಯಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ, ಮಾಡದಿ ಸೀತಿಯರಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಸ್ತ್ರೀಕುಲಕ್ಕೆ ನೀನು ಅಗೋರವ ತೋರಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ ಈಗ ಬಹುಶಃ ಭಾಗಿರಧಿ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನವಳಿರಬಹುದು ಅವಳು ಕುಲಟೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಸಿದರೂ, ನೀನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ, ನೀನೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಸಮಾನ, ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ನನಗೆ ತಂಗಿ ಯಾಗುತ್ತಾಳೆ’ ಎಂದು ಹಿತವಚನ ನುಡಿಯಬಹುದಿತ್ತು ನೀನು ಗ್ರೀದಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಎಂತಹ ಅಪರಾಧವಿದೆ ನೋಡು ’

ರಾಮಚಂದ್ರನು, ‘ಅತ್ತೆ, ಪರನಾರಿ, ಪರಧನವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಣಿಗಿಂತ ಕೇಳಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪಧ್ಯಕರ ವಾದುದೇ ಆದರೆ ಈಗಿನ್ನು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಒಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಗಿಲ್ಲಾ’ ಚಿನ್ನವೇ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಆಗೇನು ಹೇಳತ್ತೀ? ನನಗೇನೂ ಆಸಿ

ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿ ಕುಲತರೂ ಅದು ಕೈಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ ಈಗ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣಗಳ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟಿವನೇ ನಿರುಪ ಯಂತ್ರ, ಅರಸಿಕ, ಕ್ಷುದ್ರಜೀವಿಯಿನಿಷ್ಟುನೇ ಆದರೆ ನೀನು ನುಡಿವ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯ-ಸುಖದ ಸೌಧಗಳಾಗಿವೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿ ರೆಡಿವೆ ನಾನಿಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಪ್ರನಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ನಿನ್ನ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ನ ರೆಯದೆ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೂಡಿದುಣ್ಣತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಹೊಗಿಬರಲೇ ?' ಎಂದು ವಿನಿತೆ ಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದನು

‘ಆಗಲಿ ಮಗು ಒಳ್ಳಿಯವನಾಗಿ ಬಾಳು’ ಎಂದು ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಹರಸಿದಳು

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪ್ರನಿತ ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಮನದೊಳಗೇ ತಕ್ಕಿಸಿದೆ— “ಈತ ಖಂಡಿತ ಒಳ್ಳಿಯ ದಾರಿಗೆ ಎಂದು ಸಭ್ಯ ಗೃಹಿಷ್ಣನಾದಾನು”

ಹೈದರು ವರಿವತ್ತಿಸಿಗೊಳ್ಳುವುದೊಂದು ತವಸ್ಸು ವಿನಾಶಕಾಲವರಿತ್ತೂ ವಿವರಿತವಾಗಿ ವತ್ತಿಸುವವರಿಗೆ ಹೈದರು ಪರಿನರ್ತನೆ ಅಧರಹಿಣೆ ಮಾತಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನುವಷ್ಟು ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲುರದು

ವಿಧವೆಯ ಹೃದಯ

“ಶ್ರೀಮತೀಯ ಗಂಡ ತೀರಿದನೇ? ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ಗಟ್ಟಮುಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ನಾತ ಮೆನ್ನೆ ಬೇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೀಕ್ಷನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಚಹಾನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವು ಸಮ್ಮೀಕ್ಷನವು ನಡೆದನ್ನು ಆದು ತಿಂಗಳಾಗಲ್ಲ ಈ ಸಲ ಹೊಸ ಕುದಂಬರಿಯೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಾವ! ಕನ್ನಡದ ಬೆಳಕೆಂಬು ನಂದಿದಂತಾಯ್ತು” ಎಂದು ಆತನ ಸ್ವೇಹಿತ ವಿಜಯ ಉದ್ದಾರ ಶಿಗಿದನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ವೇಹಿತ, ‘ನನಗಿ ಶ್ರೀಮತೀಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಆಕೆ ಇನ್ನು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಣದ ಹುಡುಗಿ ಆಕೆಯ ಅತ್ಯೇ ಮಾವಂದಿರಾದರೂ ಒಕ್ಕೀಯ ವರೇ? ಸೊಸೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೋಳು ಹೊಯ್ಯಿತಾರೆ ಆಕೆ ಎಪ್ಪು ದುಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ ಈಗಂತೂ ಮಗ ತೀರಿದುದರಿಂದುಂಟಾದ ದುಖದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸದೆ ಬಿಡರು’ ಎಂದರು

* * * *

ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಮಗ ರಾಜೀವ ಈತನಿಗೆ ಸುಭೂರಾಮಯ್ಯನವರ ಮಗಳು ಶ್ರೀಮತೀಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಾಗಿತ್ತು ರಾಜೀವ ಬಿ ಎ ವರೆಗೆ ಓದಿದವನು ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹಾಸಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಸರೀಪನೇಯ ಸುಖನನ್ನು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕಂಡ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಬೇರೆ ಅವನ ವಾಲಿನದಾಗಿತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಿಯನಾದ ಅವನ ಕ್ರಾಂತಿ ನಾಹಿತ್ಯ ಜನಜಿವನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಶೀಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿತ್ತು ಅವನದು ಸರಳ ಜೀವನ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶ! ಶ್ರೀಮತೀ ಆತನಿಗೆ ಅನುವರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅವನ ಬಾಳು ಬೆಳಗಲು ಬಂಡ ಭಾಗ್ಯ ಶ್ರೀ ಅದೇ ಆತನಿಗೆ ಆಕೆಯೆಂದರೆ ವ್ಯಾಳಕ್ಕೀಂತಲೂ ವಿಗಿಲಾಗಿದ್ದಳು ಅದರೆ ಆತನ ಮಾತಾ-ಸಿತ್ಯಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜನ ಮಗನ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅನಭಿರುಚಿ ಸೊನೆಯೊಂದರಂತೂ ಉರಿದುಬಿಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮನಗೆಲಸನನ್ನೆಲ್ಲ

*ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಕತೆ.

ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಮಾಗಿಸಿಟ್ಟು ಗಂಡನ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೀಡಿ ಭಾರಿಸುವುದು, ಸ್ವರವೇತ್ತಿ ಹಾಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಆಗಾಗ ಅವನು ಬರೆದ ಕಡೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಓದುವುದು, ಕಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ದಾದ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟು ಇಡುವುದು ಚೆನ್ನು ಬೇಡ, ಬಣ್ಣ ಬೇಡ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಕೆಯಂತೆ ಮೆರೆಯುವುದು ಮಾಡಿ ಮೈಲಿಗೆ ಹೊಡಿದ ದಾರಿಗೇ ಇಲ್ಲ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಹಳೆಗಾಲದ ಹೆಂಗಸು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿದಾಡ್ಡಾ ಇಲ್ಲ? ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾಮರು ದಿನವೆಲ್ಲ ನಾನ್ನ, ಜಪ-ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮುಂತಾದನುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಹಡಣ ವಾಡುವವರು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾ ಭಾರತ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮುಂತಾದುವೇ ಆವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಂಪತ್ತು ಸಂಪತ್ತು, ಆವರ ಮನೆಯಾಕೆ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಆವರ ವಾಲಿಗೆ ಗೃಹ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಆವಳ ಮಾತು ಮಿಂಚಾರದು ಅದೇ ಆ ಹಕ್ಕು ಶ್ರಾಮಲೀಯ ವಾಲಿಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ನಿಷ್ಠೆಲ್ಲಂತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ವತ್ತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ತಲೆಶೂಲಿ! ಅತ್ಯಿಗೊಂದು ಕಾಲ, ನೇನೆಗೊಂದು ಕಾಲ

ಶ್ರಾಮಲೀ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದವಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಆಕೆಯ ಮದುನೆಯಾಗಿತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗಂಡನ ಮನೆಯ ಸುಖವೆಂದಿದ್ದಳು ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯರಾದವರು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ಅದೇ ಆಕೆಗೆ ತುಂಬ ಬೇಸರ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಿರೆ ಕೊಂಕುನುಡಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮೈತುಂಬ ಕೆಲಸ ಯಾರೊಡನಾದರೂ ಮಾತಿಗೆ ಕುಳಿತರೆ ಮಾತಿನಮಲ್ಲಿ ಎಂದು, ಸುನ್ನನಾದರೆ ಮೂಡೇನಿ ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟಿ ಶೈಟ್ಟಿರೆ ನೈಯಾರಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ‘ಯಾರನೊಽಿ ಮೇಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಅತ್ಯೇಯ ಚುಚ್ಚು ಮಾತಿನ ಚೇಳು ಬಾಣ ಅವಳ ತಂಡೆ ಸುಭೂರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಡವರು ಆವರ ಹೆಂಡತಿ ರಾಧನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಿಡಿ ಹೆಂಗಸು ಶ್ರಾಮಲೀಯಂತಹ ಸುಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಹಡೆದ ಆಕರುಳು ಎಷ್ಟು ಮೇತ್ತಿಗಿರಲಾರದು?

ರಾಜೀವನಿಗೆ ತನ್ನ ತ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಆರಿವಿದ್ದರೂ ಆವನಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ಆಹಂಭಾವಗಳಿರಲಿಲ್ಲ ಆತನಿಗೆ ಅತ್ಯೇಯಿಂದರೆ ಅನುವನ ಭಕ್ತಿ ಮಾನಸೆಂದರೆ ಅತೀನ ಗೌರವ ಮನೆತನದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿದ ಬಡತನ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದರೇನು? ಎಂಬ ನಿಂಬಾರ ಅವನಿದು

“ನಿಮ್ಮ ಶಾಮಲೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆ ತುಂಬಿತು ಆಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯು ಸಂದಾದಿಸೆ ಎಂದಾತೆ ಎಡೆತುಂಬಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದ ಅವನ ಆ ಮಾತು ಅವನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ವೆಗ್ಗಿ ಲಿಗಿತ್ತು

ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವನ ತಾಯಿ ಸರಸ್ವತಿಯಮ್ಮು ‘ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೀನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವೆ ಆಕೆ ಏನು ಮಾಡಿರೂ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಕೂಲಗತಿ ಬದಲಾದಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಮರ್ಜಾದಿ ಬರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಚೆಚ್ಚಿದಾಗ ಉತ್ತರ ಇದಿರಾದಿ ಮಡದಿಯ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದ “ಒಂತಹ ಹಣವನ ಹೃದಯುದ ಜೆಣ್ಣಿನ ವಾನ ನೋಯಿಸಬೇಡಮ್ಮು ಅವಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಜೀಳಕು” ಎಂದೂ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದ

* * * *

ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ರಾಜೀವ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನ, ಆಹಾರ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಉಪಾಯ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೊಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹಲವುಕಡಿಯ ಸೀರು ಹವಾಗುಣ ಅವನ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೇಗನೆ ಪ್ರಭಾವ ತೋರಿಸಿತು ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ‘ಟ್ರಿಫಾಯಿಡ್’ ಎಂದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ‘ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯಿಂಡ್’ ಎಂದರು ತಂಡಿ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಲವುಂಟಾಯಿತು ಬಲವಿನ ಮಡದಿಗೆ ಕಾತರೆ ಹುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿ ರು ತುಂಬಿ ಚಿಲ್ಲಿತು ಆದರೂ ಆಕೆ ದೃಢಮನೋಭಾವ ದಿಂದ ಗಂಡನ ಶುಶ್ರಾವೆಗೆದಳು

ರಾಜೀವನ ಆನಾರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಡೆಗುಡಿಗೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಗುರುನಾಥ ಸೊಬ್ಬ ಜೀವದ ಗೆಳೆಯ ಆತ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಸಲ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ಪ್ರದು, ಚೈಷಧಿ ತರುವದು, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಂಟಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ, ಗಮನಿಸುವದು- ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತ ತನ್ನ ಗೆಳೆತನದ ನಿಷ್ಠೆಲಂಕ ಹೃದಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ತೋರಿದನು

ಆದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಭಾತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜೀವ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದನು ಹೂ ಆರಳುವ ಕೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿತು ಆತನ ಸಂಸಾರದ ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತವಾದಲ್ಲಿ ಆತನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮರಣ ಒಂದು ವಜ್ರಘಾತನೇ ಆಗಿ ಪರಿಣಿಸಿತು ಶ್ವಾಮುಲೆ ಬಾಳ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವಳಿದು ಬಿಡ್ಡಳು. ಅವಳ ಸಂಕಟ . ಅದು ಬಣ್ಣನೆಗೆ ಮೀರಿದ ಭಾವನೆ ...

ಮತ್ತೆ ಶ್ಯಾಮಲೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರುಳು ಮುತ್ತಿತು ತವರು ಮನೀ-
ಯವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ವಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಟ್ಟವಿಲ್ಲದೆ
ದಿನ ದೂಡುವ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಅವರದು ಆದರೂ ಆ ಹೈದರ್ಯ ‘ಮಗಳಾ-
ದರೂ ಸುಖದಿಂದಿರಲಿ’ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದಾವು ಆ ಆನೆ ಈಗ ಮಣ್ಣಿಗೂಡಿತು
ಮಗಳಿಗೊದಗಿದ ವ್ಯೇಧವ್ಯ ಅವರ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಮಾವಧಿಗೇರಿಸಿತು

ರಾಜೀವನ ಜೀವದ ಗೇಳಿಯನಾದ ಗುರುನಾಥ, ಆಗಾಗ ಅವನ ಮನೀಗೆ
ಬಂದು ಹರಿಬಿಹೊಡಿದುಕೊಂಡೋ ಚಚ್ಚೆ ಮೊಡಿಯೋ ಹೊತ್ತು ಕಳಿದು
ಕೊನೆಗೆ ರಾಜೀವನೊಂದಿಗೆ ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಆತ ಹೊಸ ಬಾಳಿನ ಹುಮ್ಮಿಸಿಗೆ ಸಮಾಜ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸೇವೆಗಳ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಾಂತಿಯ ಉತ್ಸರ್ಪಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯಾಳು
ವಿನ ಹೈದರ್ಯವ್ಯಳ್ಳ ಗಂಡು ರಾಜೀವನ ಮರಣದಿಂದುಂಟಾದ ಕೊರತೆ,
ಶ್ಯಾಮಲೀಯ ಅತ್ಯಿನಾವಂದಿರ ವರ್ತನೆಯಿರಿತ್ತದ್ದ ಆತನಿಗೆ ಶ್ಯಾಮಲೀಯ
ದುಃಖ ಒರತಿ ಚಿಂತಿಗೆ ದಾರಿ ನೊಡಿಕೊಟ್ಟಿವು

ಗುರುನಾಥ ಶ್ಯಾಮಲೀಯನ್ನು ಸೋದರಿಯಂತೆ ತುಂಬುಹೈದರ್ಯದ
ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು ಅವಳ ಗಂಡ ರಾಜೀವ ಇದ್ದಾಗ ಗುರುನಾಥ
ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ವ್ಯವ್ಯ ಆದರೆ ಈಗ? ಹಾಗೆಂದು ಆ ಪ್ರೇಮಲ
ಹೈದರ್ಯದ ಕರುಣಾವೂರ್ತಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡದಿರುವುದಿಂತು? ಶ್ಯಾಮಲೀಗೂ
ಅತ್ಯೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಗುರುನಾಥನೇ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯೂಲೇಶನ್ ಮುಗಿಸಿದ,
ಕಲಿತ ಹೊಣ್ಣು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವೆಂದು ಮನೆಯ ಮೂಲೀಯ ‘ಕತ್ತಲ ಜೀವನ್’
ಕೈಕೊಂಡಾಳು? ಆಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಳು

ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯೆ, ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ರೂಪ ಶ್ಯಾಮಲೀಯದು
ಈ ಮೂರು ಗುಣವೈತಿಷ್ಟ್ಯಿಗಳ ನಿಧಿ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಆಕರ್ಷಕವಾಗದಿದ್ದಿತ್ತು?
ಶ್ಯಾಮಲೀಗೂ ಅಷ್ಟೇ ತನ್ನದೆನ್ನುವ ಅತ್ಯೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುರುನಾಥನೊಬ್ಬನೇ
ಎಂದವಳ ಎಷ್ಟಿಕೆ ಅದೇ ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಲೆಂದೇ ಆಕೆ ಆಗಾಗ
ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಓಮನ ಪುಕ್ಕಕಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತರುತ್ತಿದ್ದಳು

ಶ್ಯಾಮಲೀಯ ಅತ್ಯಿನಾವಂದಿರಂತಹ ಸಂರಖ, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಶ್ಯಾಮಲೀ
ಮತ್ತು ಗುರುನಾಥ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಕೊಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಗೆಯತ್ತಾರೆಂದು

ನೇತ್ರಿಕೆಂಪಿಗಿತ್ತು ಅವರೆನ್ನೊ ಹದಿಸೇಳು ವರ್ಷದ ನವತರಣ ಗುರು-
ನಾಧನ ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿನೇಕವನ್ನು
ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೆಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರು ಅದರೆ ಆತ ಮತ್ತು ಈಕೆ ಎಷ್ಟು
ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರೇಮ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದರು! ತನ್ನ ಮಿಶ್ರನ ಹೆಂಡತಿ
ಯೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆಷ್ಟು ಗೌರವ? ಆಕೆ ಆತನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ-
ದಲ್ಲೀ ತಾನು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅವಳಿಗೆ ಆಸನವಿತ್ತು ಆದರಿಸಿ
ಪ್ರೇಮ ಕುಶಲಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು ಅಕ್ಕನೇರ್ ತಂಗಿಯೋ ಒಳನುಸ್ಯ-
ಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕವಾಟವನ್ನೋ ಅವಳ
ವರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಾತಿಗೆ ಬೇಕಣ್ಣೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡು
ತ್ತಿದ್ದನು ಒಬ್ಬಳು ಎಳೆವರೆಯದ ತರುಣಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದಾಕ್ಷಿಂದು ನಾಲಗೆ
ಸಡಿಲು ಬಿಟ್ಟು ಮಿತಿಮಿರಿ ಅವನೆಂದೂ ಆದನು ಶ್ರೀಮಲೆಯಾದರೂ ಅಂತೇ
ಇಂತಹ ಸದಮುಲ ಪ್ರೇಮದ ಸುಂದರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣದೆ
ಅವರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಭಾನಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇನಿಸ
ಉಂದು

* * * *

‘ಮಾವ, ಅತ್ಯೇ ನಿನಗೆ ಸೀಡೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಮ್ಮ
ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ನಾನವರಿಗೆ ವಿನೇಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ರಾಜೀವ ನನ್ನ ಆಳ್ಳಿಗಿಂತ
ಮಿಗಿಲು, ನೀನಂತೂ ನನಗೆ ಸೇರಿದರಿ’

ಶ್ರೀಮಲಾ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ತಾನು ಪಡುವ ವಾಡು, ಹಿಂಸ-
ಯನ್ನು ಬಾಯ್ದಿರೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ ತುಂಬ ತಾಳ್ಳೆಯುಳ್ಳ ಹುಡುಗಿ
ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ-ಕಾರ್ಚಣಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಆಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಗುರುನಾಧನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಷ್ವಾಸಾರವನ್ನು
ತೀರಿದು ತೋರಲಿಲ್ಲ

ಅತ್ಯೇ ಬಂದು ದಿನ, ‘ಶ್ರೀಮಲಾ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ನಾರಿಯಂತೆ
ಬಂದು ಮಾರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂಡೆ ಈಗ ಆ ಪೋಲಿ ಗುರುನಾಧನ
ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ನವ್ಯ ಮನಿತನದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮನಿ ಹಚ್ಚುತ್ತೀರ್ಯಾ? ಕತೆ
ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಾಳಂತೆ ಯಾಕೆ ಆ ಉಂಡಾಡಿಯನ್ನು ಬಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ
ಮೆರೀಲಿಕೆಷ್ಟೇ ಮತ್ತೆ? ಹೀಗಾದರೆ ನಮಗಾಗದಮ್ಮ ನೀನು ತಾರಿಗೆ

ದಯವಾಡಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲಾದರೆ, ಹೀಳದಂತಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದಿರು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸುಖವೋ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟು ' ಎಂದು ರೇಗಿದಳು

ಅಂದಿನಿಂದ ಶ್ಯಾಮಲೆ ಬಂಧಿತಳಾದಳು ಒಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರ-
ಂದಾದಳು

ದಿನವೂ ತಮ್ಮ ಮನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಎರಡು-ಮೂರು ದಿನಗಳ
ವರಿಗೆ ಬರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುನಾಥನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬ ಆಸಮಾ-
ಧಾನವಾಯಿತು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕಿನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯೇ
ಶ್ಯಾಮಲೆಗೇನು ಮಾಡಿದಳೋ ಕುಲಬಿ ! ಎಂದು ತವ್ತೆ ಹೈದರಿಯಾದನು !
ತಾನೇ ಸ್ವಾತಃ ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬರ-
ಬೇಕೆಂದು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿದನು

ಗುರುನಾಥ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು
ಸರಸ್ವತಿಯವ್ತನೇ ಆತನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು, 'ಏನು ಗುರುನಾಥ, ಇತ್ತು
ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ವಿಶೇಷನೇನು ? '

‘ಮೊನ್ನೆ ‘ಚಿಗುರಿದ ಕನೆಸು ಜಾರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ’ ಕಾದಂಬರಿ ಶ್ಯಾಮ-
ಲೆಗೆ ಓದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಅವು ಓದಿ ಮುಗಿಯಿತೇ, ಕೇಳಿಂಣವೆಂದು
ಬಂದಿನಮ್ಮೆ ’

ಅಂತೂ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ನೀವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಆವಳ ಪ್ರೇಮ ವ್ಯವಹಾರ
ನಡಿಯುತ್ತದೆನ್ನು ಆದರಲ್ಲೇನು ಆಡಗಿಸುವಂತಹ ಗುಟ್ಟು ! ನಮ್ಮಂತಹವರ
ಒಕ್ಕೀಯ ಮನಿತನದ ಹೆಸರು ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಂದ ಉಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ
ಈಗ ನಾನು ಹೋದಲೇ ಯೋಚಿಸಿದೆ— ನನ್ನ ಮಗ ರಾಜೀವ ಇದ್ದಾಗಲೇ
ನಿನ್ನ ಶ್ಯಾಮಲೆಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತೇ ಇದ್ದಿಯೆಂದು ಈಗಂತೂ ಅವನು
ಹೋದನಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಯಿತು ವಿಧವೆಯರ ಉದ್ದಾರ ನಿನ್ನ ಧೈಯ-
ವಲ್ಲವೇ ? ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ತರುಣ ವಿಧವೆಯರನ್ನು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡುವುದೇ ನಿನ್ನ
ಮಿಗಿಲಾದ ಧೈಯವೇನು ? ಶ್ಯಾಮಲೆಯಂತಹ ದರಗತಿಯರಂತೂ ನಿನ್ನ
ಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ನೆಕ್ಕು ಮರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಗುರುನಾಥ ಅಂತೂ ಆ ಮನೆ
ಮುರುಕ ಮಾರಿಗೆ ನಿನೋಂದು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಯಷ್ಟೇ ? ನಿಮ್ಮ ಮನೆ
ಹಾಳಾಗ... ಸೊಟ್ಟು ಮಣಿಯ ಮಾನಗೇಡಿಗಳು ?

ಗುರುನಾಥನು ಮಾತಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಸಿಂತುಬಟ್ಟನು ಶ್ಯಾಮಲೆ ಈ ಮಾತಿನ ಮೊಳಗನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ತನ್ನ ಸೋದರಪ್ರೇಮದ ಪ್ರತೀಕ ಗುರುನಾಥ ನನ್ನ ವಿನಾಕಾರಣ ಹಳೆದು ಉವಸೂಸಿಸುವ ಆ ನೃಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ನಂಜು ಅವಕ್ಕಿದೆಗೆ ನಾಟಿತು ತಲೆ ತಿರುಗಿದಂತಾಗಿ ಆಕೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದಳು

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸರಸ್ವತಿಯವ್ತು, “ಈ ಬಳ್ಳವ ಬೀಜಣಿಕೇರು ಸೀಂಗಾರ ವಾಗಿ ಬೀದಿ ಅಲೆದಾರು ಮನ್ಸಿಗಿಲಸನೆಂದರೆ ತಲೆತಿರುಗು ಕಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆ ಎಂದು ಆಗಣ್ಣವಾಗಿ ಆ ಕೊನೆಮರ್ಪೆನ್ನು ಕಂಡು

ಆದರೆ ಗುರುನಾಥ ಸುಮ್ಮನುಂಡಾನೇ? ಆತ ಆಕೆಯ ಬಳಗೋಡಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕತೊಡಗಿದನು ಮೂಲಕೆಯ್ದಿದ್ದ ತಂಬಿಗೆಯ ನೀರನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ, ತಲೆಗೆ ತಟ್ಟಿ ಎಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿದನು

ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸರಸ್ವತಿಯವ್ಯಾಸ ಸಿಡುಕು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಕಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಂಡದಂತಹ ಕೊರವಂತಿ ಜಗಲಿರುಳು ಉವನ ಕೊಣಿಗೆ ಹೊಗಿ ವಿಲಾಸವಾಡಿರಲು ಆಗತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯಾಳ, ಮೂಳ್ಫಿ ಈ ರಕ್ಷು ವಿದ್ಯೆ ಎಪ್ಪು ಕಾಲಕ್ರಾದಿತು? ಗಂಡನನ್ನು ಕಳಿದುಕೊಂಡ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಮ್ಮೆಕ್ಕೆಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ— ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನಿನ್ನಂತಲ್ಲ— ನಿನ್ನ ಈ ವೇವ, ಅಟ್ಟಹಾಸ, ಬಿಂಕಬಿನ್ನಾಳ ನೋಡಿದರೆ ಗಂಡ ಸತ್ತವಳಿಂದು ಹೇಳುವ ಧೈಯರು ಯಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು? ರಾಮ! ರಾಮ! ಗುರುನಾಥ ನಿನ್ನ ದೇನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಹೊಗು, ಅವನಲ್ಲಿಗೇ ಹೊಗು ಅವನೇ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಬಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾನು ನಡೆ ಮನೆಹಾಳ ಮೂದೇನಿ ಎಂದು ಜಗ್ಗಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದಳು

ಗುರುನಾಥಿಗೆ ಈ ಆಮಾನುಷ ವರ್ತನೆ ಹಿಡಿಸಲ್ಲಿ ಆತ ರೇಗಿ ರಂಗೇರಿದ ಕೈ ನಡುಗಿಷ್ಟು ‘ಸರಸ್ವತಿಯವ್ಯಾಸ, ನಾನು ಶ್ಯಾಮಲೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಹೌದು. ಅವಳು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ, ನಾನವಳ ಸಹೋದರ. ಅವಳಂತಹ ಬಾಲವಿಧವೆಯರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಡಿವರೇ..... ನಿವ್ಯಾ ಮಗನಿದ್ದಪ್ಪು ಕಾಲ ಪಾತ್ರ ಶ್ಯಾಮಲೆ ಈ ಮನೆಯನೆಂಬ ಹುಟ್ಟು ಧೈಟ್ಟಿ ದೂರ ಮಾರಿ..... ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ನಿವೆಷು, ನೃಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.....

ನಿಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮಲೆ ದೀಪಿಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳಿಗೂ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕಾಯ್ದು ಅದರೆ ಆಕೆಯೂ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರು ಅವಳಿಗೂ ಹೈದರುವಿದೆ ಲಾಲನೇ ಯಿದೆ ಸಂತೋಷಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಆಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಆಕೆ ವರ್ಜಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾದೂ ಅಲ್ಲಗಳಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಮಾನಸಿಕ ವಾಗಿಯೂ ಆಕೆ ರಂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಹೈದರುವುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾಕೆ ಪತಿಯೆನ್ನುವವನು ಮೃತನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ತ್ರುತ ಜೀವನೆ ನಡೆಸಬೇಕೆನ್ನುವವರೇ ನೀವು? ಅದು ಈಗಿನ ದಿನಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದುದಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ರಾದವರು ಶೀಲದ ಗಡಿ ವೀರದೆ ವಾನುವ್ಯಾರಾಗಿ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿರಲು ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೂಢಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದಾದರೆ ಆದನ್ನು ಮುರಿದು ಮೂಲಿಗೆಸೆನ ಬಲ ನನಗಿದೆ ನನ್ನ ದಾರಿ ನಾಷ್ಯಯವಾದುದು ಅವರಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಗ್ಗುವ ಧೈರ್ಯ, ದಿಟ್ಟತನ ನನ್ನದು . ತಡೆದು ಹೊಡಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಾರು ವಾಡಿದರೂ ನಾನು ಜಗ್ಗಿಲಾರೆ ಶ್ಯಾಮಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮಾರಿಯಾದರೆ ಹೊರಗೆ ದೂಡಿ ಆದರೆ ಆಹೈಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ತೆರಿದುಕೊಂಡಿದೆ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಭಾರ ವಾದ ಈ ಶ್ಯಾಮಲಾದೇವಿ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಿತ್ತು'

ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಉಸಿರು ಮಿಸುಕಲಿಲ್ಲ ಗುರುನಾಥ ಶ್ಯಾಮಲೆಯೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಶ್ಯಾಮಾ, ನಡೆ ನವ್ಯ ಮನೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ನೀನೇ ನನ್ನ ಮನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಶ್ರೀ ಯಾಗು ವಿಧವೆಯಾದರೂ ಹೈದರು ಹೀನೆಯಲ್ಲವೇಂಬುದನ್ನು ಮರಿತು ಮಾನವತೆಗೆ ಮಾರಿ ವರ್ತಿಸುವ ಈ ಹೈದರು ಹೀನರ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರಬೇಡ ಬಾ ' ಎಂದನು

ಶ್ಯಾಮಲೆ ಸರೆಗನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕಷ್ಟಾರೆಸಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಳು ಅವಳ ಕಣ್ಣ ಮಿಂಚು ಗುರುನಾಥನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿತು ಒಂದಾದ ಏರಡು ಹೈದರುಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು

ದಾರಿಗಾಣದೆ ನಿಂತ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಈ ಅನೂಹೈ ಘಟನೆಗಾಗಿ ನೆಲ್ಲವು ಮೊಮ್ಮೆ ಮನ್ಯಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಹಲ್ಲು ಕಡಿದರು ಮಾತ್ರ...ಆದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೀ ಕಷ್ಟಾರೆಸಿದು ತ್ರಾಣ ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವೆ ಕತ್ಯುನಾಡು ಇಂಡಿಯಾ ಭಟ್ಟರು ದಸ್ಮಿಣ
ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉಪ್ಪಂದದವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಗ್ರಂಥ ವಾಳುಸಂಗಡಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಲೇಖನಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕ್ತರಾಗಿರುವವರು ಅವರು ಕೊಲ್ಲುವೂರ
ರಾಜಾರಾಮು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕವೃತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು ಈಗ “ಸ್ವಾರ್ಥಂಪ್ರಭಾ” ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆಯ ಚಾಲಕ
ಸಂಪಾದಕರಾಗಿರುವರು “ಭಾವಚಿತ್ರ” “ತೇಗಿನ ತವರು” ಮೊದಲಾದ
ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನುವರು ಹೊರತಂದಿದ್ದು, ಖತ್ತಮ ಲೇಖಕರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು
ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಈ “ಚಿಗುರಿನ ಚಿತ್ರ” ಅವರ ಕಥನಕಲೆಯು ಒಂದು
ರಮ್ಮೆ ದರ್ಶನದಂತಿದೆ. ಕೃಬಿಹಡ್ಡಿರುವ ಅವರ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳು
ಬೇಗನೇ ಒಳಕಿಗೆ ಬರಲಿನೆ

